KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/2100

af 15. december 2020

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]), (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Tidligere undersøgelser og gældende foranstaltninger

(1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 2022/95 ([2]) (»den oprindelige undersøgelse«) en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat, der på tidspunktet for forordningens ikrafttræden henhørte under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90, med oprindelse i Rusland (»det pågældende land«). Efter en yderligere undersøgelse, som viste, at tolden var blevet absorberet, blev foranstaltningerne ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 663/98 ([3]).

(2) Efter en første udløbsundersøgelse og en første interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ([4]) indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 658/2002 ([5]) en endelig antidumpingtold på 47,07 EUR pr. ton på importen af ammoniumnitrat, der på tidspunktet for forordningens ikrafttræden henhørte under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90, og med oprindelse i Rusland.

(3) Efterfølgende blev der i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 gennemført en interimsundersøgelse af varedækningen, og ved Rådets forordning (EF) nr. 945/2005 ([6]) blev der indført en endelig antidumpingtold på mellem 41,42 EUR pr. ton og 47,07 EUR pr. ton på importen af gødninger i fast form med et indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent, der på tidspunktet for forordningens ikrafttræden henhørte under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91, og med oprindelse i Rusland.

(4) Efter en anden udløbsundersøgelse og en anden delvis interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2 og artikel 11, stk. 3 i forordning (EF) nr. 384/96, opretholdt Rådet ved forordning (EF) nr. 661/2008 ([7]) de gældende foranstaltninger. Tolden forblev uændret, undtagen for EuroChem-gruppen, for hvilken det faste toldbeløb varierede mellem 28,88 EUR og 32,82 EUR pr. ton.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 2022/95 af 16. august 1995 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT L 198 af 23.8.1995, s. 1).

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 663/98 af 23. marts 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 2022/95 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT L 93 af 26.3.1998, s. 1).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

([5]) Rådets forordning (EF) nr. 658/2002 af 15. april 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT L 102 af 18.4.2002, s. 1).

([6]) Rådets forordning (EF) nr. 945/2005 af 21. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 658/2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og forordning (EF) nr. 132/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Ukraine efter en delvis fornyet undersøgelse i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 160 af 23.6.2005, s. 1).

([7]) Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 af 8. juli 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 185 af 12.7.2008, s. 1).

(5) Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) godtog ved afgørelse 2008/577/EF ([8]) de tilsagn, som de russiske producenter JSC Acron og JSC Dorogobuzh, medlemmer af Acron Holding Company, og EuroChem-gruppen havde afgivet med et kvantitativt loft.

(6) Ved dom af 10. september 2008 ([9]), som fortolket ved dom af 9. juli 2009 ([10]), annullerede Retten forordning (EF) nr. 945/2005 for så vidt angår JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (»Kirovo«), som er en del af OJSC UCC UralChem (»Uralchem«). I overensstemmelse hermed ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 989/2009 ([11]) forordning (EF) nr. 661/2008. Derfor gjaldt antidumpingtolden på tidspunktet for forordningens ikrafttræden (47,07 EUR pr. ton) for så vidt angår virksomheden Kirovo kun for import af ammoniumnitrat henhørende under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90.

(7) Ved afgørelse 2012/629/EU ([12]) trak Kommissionen sin godtagelse af tilsagnet fra EuroChem-gruppen tilbage, fordi tilsagnet ville være umuligt at gennemføre i praksis.

(8) Efter en tredje udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 ([13]) opretholdt Kommissionen ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 ([14]) de gældende foranstaltninger. Denne undersøgelse er i det følgende benævnt »den seneste udløbsundersøgelse«.

(9) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/226 ([15]) om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 omhandlede omstruktureringen af Kirovo som en filial af Uralchem.

(10) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/415 ([16]) trak Kommissionen sin godtagelse af tilsagnet for Acron Holding Company tilbage, da det var umuligt at gennemføre tilsagnet i praksis.

(11) Efter en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722 ([17]) ændrede Kommissionen de gældende foranstaltninger. Denne undersøgelse benævnes »den seneste interimsundersøgelse«. På dette grundlag varierede det nuværende faste toldbeløb mellem 28,78 EUR og 32,71 EUR pr. ton.

1.2. **Anmodning om en udløbsundersøgelse**

(12) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ([18]) af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland modtog Kommissionen en anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

([8]) Kommissionens afgørelse 2008/577/EF af 4. juli 2008 om godtagelse af de tilsagn, der er afgivet i forbindelse med antidumping-proceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og Ukraine (EUT L 185 af 12.7.2008, s. 43).

([9]) Sag T-348/05.

([10]) Sag T-348/05 INTP.

([11]) Rådets forordning (EF) nr. 989/2009 af 19. oktober 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 661/2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EUT L 278 af 23.10.2009, s. 1).

([12]) Kommissionens afgørelse 2012/629/EU af 10. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2008/577/EF om godtagelse af de tilsagn, der er afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EUT L 277 af 11.10.2012, s. 8).

([13]) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).

([14]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 af 23. september 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 280 af 24.9.2014, s. 19).

([15]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/226 af 17. februar 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 41 af 18.2.2016, s. 13).

([16]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/415 af 21. marts 2016 om tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn for to eksporterende producenter og om ophævelse af afgørelse 2008/577/EF om godtagelse af et tilsagn, der er afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EUT L 75 af 22.3.2016, s. 10).

([17]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722 af 14. november 2018 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 287 af 15.11.2018, s. 3).

([18]) EUT C 53 af 11.2.2019, s. 3.

(13) Anmodningen blev indgivet den 21. juni 2019 af en europæisk sammenslutning af gødningsproducenter, Fertilizers Europe (»ansøgeren« eller »FE«), på vegne af EU-producenter, der tegner sig for mere end 25 % af Unionens samlede produktion af ammoniumnitrat.

(14) Anmodningen var begrundet med, at foranstaltningernes udløb sandsynligvis ville medføre fortsat og/eller fornyet skadevoldende dumping eller skade for EU-erhvervsgrenen.

1.3. **Indledning**

(15) Kommissionen fastslog, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en udløbsundersøgelse, og offentliggjorde den 23. september 2019 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([19]) (»indledningsmeddelelsen«) om indledning af en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

1.4. **Interesserede parter**

(16) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Kommissionen underrettede derudover udtrykkeligt ansøgeren, andre kendte EU-producenter, eksporterende producenter, importører og brugere i Unionen, som den vidste var berørt, og de russiske myndigheder om indledningen af udløbsundersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.

(17) Alle interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger om indledningen af den fornyede undersøgelse og anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.5. **Bemærkninger til indledningen af proceduren**

(18) Efter indledningen af undersøgelsen gjorde sammenslutningen af russiske gødningsproducenter (»RFPA«) gældende, at anmodningen ikke gav tilstrækkelig dokumentation for, at udløbet af antidumpingforanstaltningerne vedrørende russisk ammoniumnitrat (»AN«) sandsynligvis ville medføre fortsat eller fornyet dumping eller skade. Nærmere betegnet gjorde RFPA gældende, at eftersom den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse (»den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse«), der blev indgivet den 21. juni 2019, ikke indeholdt noget bevis for, at salget på hjemmemarkedet fandt sted uden for normal handel, var beregningen af dumpingmargenen, der var baseret på beregningen af den normale værdi, ulovlig. RFPA hævdede endvidere, at anmodningen om en fornyet undersøgelse af 21. juni 2019 ikke indeholdt bevis for dumping baseret på en sammenligning mellem de faktiske hjemmemarkedspriser og eksportpriserne, og at ansøgeren kun tilføjede en sådan dokumentation til den reviderede version af anmodningen på grundlag af en mangelskrivelse fra Kommissionen.

(19) Desuden hævdede RFPA, at ansøgerens omkostningsberegninger var baseret på forhøjede produktionsomkostninger. De hævdede også, at beregningerne for den beregnede normale værdi var åbenbart fejlagtige, baseret på upålidelige, selvmodsigende, forældede oplysninger, uforståelige data og rene skøn foretaget af en konsulent, og at Kommissionen ikke havde foretaget en omhyggelig gennemgang af disse beregninger.

(20) Kommissionen indledte udløbsundersøgelsen på grundlag af anmodningen om en fornyet undersøgelse, som oprindeligt blev indgivet den 21. juni 2019, og som og blev suppleret med yderligere oplysninger (under ét benævnt »konsolideret anmodning om fornyet undersøgelse«). Den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse, som udgør grundlaget for indledningen af denne udløbsundersøgelse, blev føjet til det åbne dossier og stillet til rådighed for interesserede parter. Som anført i punkt 4.1 i indledningsmeddelelsen fremlagde ansøgeren i sin anmodning om fornyet undersøgelse dokumentation for en normal værdi baseret på de faktiske hjemmemarkedspriser og beregnede endvidere den normale værdi, såfremt hjemmemarkedspriserne ikke blev anset for at være pålidelige og afspejle normal handel. Hvorvidt den oprindelige anmodning blev suppleret med anslåede normale værdier på grundlag af oplysninger om de faktiske hjemmemarkedspriser i det pågældende land, er irrelevant, for så vidt som Kommissionen indledte en udløbsundersøgelse på grundlag af den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse.

(21) For så vidt angår den manglende pålidelighed af de oplysninger, som ansøgeren har anvendt i sine påstande, skal en anmodning om fornyet undersøgelse indeholde tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af den fornyede undersøgelse. Kvaliteten af disse beviser vil nødvendigvis være begrænset af ansøgerens mulighed for at få adgang til de relevante oplysninger, som i de fleste tilfælde er fortrolige. Eventuelle unøjagtigheder i ansøgerens anmodning, der blev konstateret under undersøgelsen, gør imidlertid ikke indledningen af denne udløbsundersøgelse ulovlig, og Kommissionens undersøgelse i denne sag bekræftede faktisk, at indledningen var berettiget.

([19]) Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EUT C 318 af 23.9.2019, s. 6).

(22) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog RFPA ([20]) argumentet om, at der ikke var indgivet anmodning om en udløbsundersøgelse, som opfyldte kravene i grundforordningens artikel 11, stk. 2, inden for den lovbestemte frist. Ifølge RFPA er det den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse, der danner grundlag for indledningen af udløbsundersøgelsen, og som kravet om tilstrækkelig dokumentation skal vurderes i forhold til. Acron og den russiske regering fremsatte lignende argumenter efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. RFPA fremførte endvidere, at EU-producenterne kunne have gjort nærmere rede for den dokumentation, der blev fremlagt i den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse, og at der burde ses bort fra helt nye beviser for sandsynligheden for dumping eller skade, som blev indgivet uden for den retsbestemte tidsfrist (dvs. 3 måneder inden udløbet af femårsperioden). I denne forbindelse henviste RFPA også til Den Europæiske Ombudsmands ([21]) afgørelse om en tidligere udløbsundersøgelse samt til høringskonsulentens anbefaling til Kommissionens tjenestegrene om at fremlægge den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse i den nuværende undersøgelse.

(23) Kommissionen bemærker, at RFPA ikke fremførte noget nyt argument. Kommissionen minder således om sin holdning i betragtning 20, nemlig at denne udløbsundersøgelse blev indledt på grundlag af den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse. Det er Kommissionens opfattelse, at anmodningen i den version, der blev indgivet inden fristen på 3 måneder, indeholdt tilstrækkelige beviser til at indlede en udløbsundersøgelse, idet der tages hensyn til de præciseringer, som ansøgerne har indgivet efter mangelproceduren for at supplere den oprindelige anmodning. Dette er i overensstemmelse med Ombudsmandens afgørelse, hvoraf følgende fremgår:

»16. *Ombudsmanden er enig i, at fristen på tre måneder er fastsat med henblik på at lette administrationen for Kommissionen, som skal vurdere de oplysninger, som ansøgerne har indgivet, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt der bør indledes en udløbsundersøgelse. Logisk set kan Kommissionens kontrol i forbindelse med denne proces indebære en anmodning om præciseringer og endog yderligere oplysninger fra ansøgerne, hvilket fører til konsoliderede anmodninger om fornyet undersøgelse.*

17. Disse præciseringer og yderligere oplysninger erstatter dog ikke, men supplerer, indholdet af den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse. Sidstnævnte vil derfor nødvendigvis blive anvendt af Kommissionen, jf. grundforordningens artikel 6, stk. 7, når den beslutter at indlede en udløbsundersøgelse. Kommissionen synes faktisk at indrømme dette, når den i udtalelsen fastslår, at det var anmodningen om en fornyet undersøgelse »sammen med de efterfølgende præciseringer, som blev præsenteret i en konsolideret udgave, der udgjorde grundlaget for ... indledningen af undersøgelsen.«

(24) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede RFPA og den russiske regering desuden, at den omstændighed, at den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse udgjorde grundlaget for indledningen af undersøgelsen, ikke blev støttet i forbindelse med undersøgelsen.

(25) Den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse blev indsat i det dossier, der stilles til rådighed for de interesserede parter i den indledende fase. Der er ingen tvivl om, at udløbsundersøgelsen blev indledt på grundlag af denne anmodning. Dette understøttes af ordlyden af afsnit 4.1 i indledningsmeddelelsen, som klart henviser til bevismateriale, der stammer fra den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse.

(26) Under henvisning til grundforordningens artikel 5, stk. 3, påstod RFPA, at Kommissionen ikke undersøgte, om de oplysninger, der er fremlagt af ansøgeren, er korrekte og fyldestgørende. I den forbindelse bemærkede RFPA også, at der både i den oprindelige og den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse kun blev fremsat påstand om, at der foreligger sandsynlighed for fortsat dumping, mens Kommissionen ikke drog nogen konklusioner med hensyn til fortsat dumping.

(27) Kommissionen bemærker, at argumentet bygger på en misforståelse af formålet med en anmodning på den ene side og formålet med en fornyet undersøgelse på den anden. Formålet med en anmodning er at begrunde indledningen af en udløbsundersøgelse på grundlag af de beviser, som med rimelighed kan forventes at være til rådighed for ansøgeren med hensyn til fortsat eller fornyet skadevoldende dumping. Som forklaret ovenfor indeholdt anmodningen tilstrækkelige beviser herfor. Formålet med den fornyede undersøgelse er derimod at fastslå, om foranstaltningernes udløb sandsynligvis vil føre til fortsat eller fornyet dumping og skade på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet fra de forskellige interesserede parter i løbet af den fornyede undersøgelse. Det er faktisk fuldt ud muligt og juridisk gyldigt, at de beviser, der er til rådighed for ansøgeren, viser, at der er

([20]) Svaret på fremlæggelsen af oplysninger blev indgivet i fællesskab af RFPA, Eurochem-gruppen og Uralchem-gruppen.

([21]) Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om afslutning af undersøgelsen af klage 577/2014/MDC vedrørende Europa-Kommissionens afslag på aktindsigt, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, i en anmodning om fornyet undersøgelse vedrørende udløbet af antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat fra Rusland, præmis 14 (»Ombudsmandens afgørelse«).

sandsynlighed for fortsat dumping, mens det i forbindelse med undersøgelsen på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet fra og verificeret med de interesserede parter, fastlægges, at der sandsynligvis igen vil forekomme dumping. I den forbindelse fremgår det af punkt 5 i indledningsmeddelelsen, at »Kommissionen har konstateret, at der foreligger tilstrækkelige beviser for sandsynligheden for dumping og skade til at berettige indledningen af en udløbsundersøgelse, og indleder hermed en sådan undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2«. I indledningsmeddelelsen hedder det endvidere, at »udløbsundersøgelsen vil fastslå, om der er sandsynlighed for, at foranstaltningernes udløb vil føre til fortsat eller fornyet dumping af den undersøgte vare med oprindelse i det pågældende land og fortsat eller fornyet skade for EU-erhvervsgrenen«. Hvis der er beviser, som tyder på fortsat dumping, er dette således tilstrækkeligt til at iværksætte en undersøgelse af, om der fortsat eller igen vil finde dumping sted. Derfor afvises denne påstand.

(28) RFPA og Acron har med henvisning til WTO-panelrapporten, der blev offentliggjort den 24. juli 2020 ([22]) (»DS494-rapporten«), gjort gældende, at i) den tidligere udløbsundersøgelse i denne sag ikke burde have været indledt, fordi der ikke forelå tilstrækkelige beviser for sandsynligheden for dumping, og at Kommissionen derfor burde ophæve antidumpingforanstaltningerne vedrørende ammoniumnitrat fra Rusland, og at ii) denne udløbsundersøgelse er behæftet med samme fejl som den tidligere undersøgelse og derfor ikke burde have været indledt. I denne forbindelse henviste både RFPA og Acron gentagne gange til anmodningen om en fornyet undersøgelse, der blev indgivet den 21. juni 2019, og bevismæssige mangler heri. RFPA og de eksporterende producenter gentog tilsvarende påstande efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(29) RFPA's og Acrons bemærkninger skal afvises af følgende årsager. For det første er konklusionerne i DS494-rapporten underlagt appelproceduren, og panelets konklusioner er derfor ikke endelige. For det andet er indledningen i denne udløbsundersøgelse, som anført i betragtning 20, ikke udelukkende baseret på oplysninger, der blev modtaget i forbindelse med den oprindelige anmodning om fornyet undersøgelse af 21. juni 2019, men også på yderligere beviser fremlagt af ansøgeren inden indledningen af undersøgelsen og medtaget i den konsoliderede anmodning om fornyet undersøgelse (som indeholder beviser for en normal værdi baseret på faktiske hjemmemarkedspriser samt en beregnet normal værdi, såfremt hjemmemarkedspriserne ikke anses for at være pålidelige).

(30) RPFA har også gjort gældende, at RFPA's ret til forsvar var blevet tilsidesat, fordi Kommissionen afslog at give adgang til en fuldstændig udgave af visse bilag til anmodningen om en fornyet undersøgelse.

(31) Alle anmodninger om aktindsigt i denne sag fra de interesserede parter, herunder RFPA, er blevet gennemgået omhyggeligt. Kommissionen sikrede, at parterne fik forelagt reviderede og brugbare ikke-fortrolige udgaver af de omtvistede dokumenter, herunder bilagene til anmodningen om en fornyet undersøgelse.

1.6. **Stikprøveudtagning**

(32) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

1.6.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(33) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen stikprøven på grundlag af den største repræsentative salgsmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed, også under hensyntagen til den geografiske placering. Stikprøven bestod af tre EU-producenter. De stikprøveudtagne EU-producenter tegnede sig for 40 % af produktionsmængderne for de virksomheder, der har givet sig til kende i forbindelse med undersøgelsen af repræsentativiteten, og ca. 35 % af den samlede anslåede produktion i Unionen. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve.

(34) En række interesserede parter fremsatte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Kommissionen tog hensyn til bemærkningerne og forklarede i det notat, der blev føjet til det åbne dossier den 14. oktober 2019, årsagerne til, at disse bemærkninger ikke kunne accepteres. Som følge heraf blev den oprindelige stikprøve ikke ændret.

(35) Flere interesserede parter gentog og fremsatte yderligere påstande vedrørende stikprøven af EU-producenter efter fristen for fremsættelse af bemærkninger, og efter at deres oprindelige bemærkninger var blevet behandlet i notatet til det åbne dossier.

([22]) Tvistprocedure DS494, EU — Cost Adjustment Methodologies II (Rusland).

(36) To interesserede parter gentog deres påstand om, at stikprøven af EU-producenter ikke var repræsentativ, og anmodede om udelukkelse af to EU-producenter, for hvilke der blev konstateret skade i forbindelse med en anden undersøgelse af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat (»UAN-sagen«) ([23]). De hævdede, at ammoniumnitratopløsning var et halvfabrikata, der blev anvendt til både ammoniumnitrat og UAN. En skade påført den ene vare ville derfor automatisk medføre, at begge varer blev forvoldt skade. Derudover fremstilles ammoniumnitrat med det samme udstyr, hvorfor produktionsomkostningerne er de samme. Hvis produktionslinjen for ammoniumnitrat ikke udnyttes fuldt ud som følge af reduceret produktion og salg af urinstof og ammoniumnitrat, vil de højere faste omkostninger således få indvirkning på rentabiliteten af ammoniumnitrat, hvad enten produktionen er bestemt til bunden anvendelse eller det frie marked. Derfor kan der ikke foretages en opdeling af en enkelt mikroøkonomisk indikator mellem ammoniumnitrat, der anvendes til det frie og det bundne marked.

(37) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. I samtlige undersøgelser fordeles omkostningerne udelukkende på den vare, der undersøges. Hvis det ikke var muligt at foretage en korrekt og rimelig fordeling af produktionsomkostningerne for vertikalt integrerede producenter, ville der blive sat spørgsmålstegn ved oplysningerne fra de producenter, der blev undersøgt (herunder de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Rusland, der indgik i denne undersøgelse). Det er derfor i overensstemmelse med Kommissionens standardpraksis, at alle økonomiske indikatorer tydeligt henviser til den pågældende vare, herunder indikatoren for produktionsomkostninger. I forbindelse med kontrollen af de pågældende vertikalt integrerede stikprøveudtagne EU-producenter, sikrede Kommissionen således, at der var en klar skelnen mellem de omkostninger, der påløb for hver enkelt af de varer, der blev fremstillet i disse virksomheder. Parternes påstand blev derfor afvist.

(38) En interesseret part hævdede, at det ikke er udbredt blandt EU-producenterne af ammoniumnitrat at fremstille begge dele, både ammoniumnitrat og urinstof og ammoniumnitrat. Dette forhold bringer stikprøven i fare og gør den ikke-repræsentativ.

(39) De to stikprøveudtagne EU-producenter er to af de tre største producenter af ammoniumnitrat i Unionen for så vidt angår de produktions- og salgsmængder, der er indberettet som led i gennemgangen af repræsentativiteten. Dette er i modstrid med påstanden om, at fremstillingen af både ammoniumnitrat og urinstof og ammoniumnitrat ikke er udbredt blandt EU-producenter af ammoniumnitrat, og at den hverken er repræsentativ eller typisk for EU-erhvervsgrenen. Partens påstand blev derfor afvist.

1.6.2. *Stikprøveudtagning af importører*

(40) For at afgøre, om stikprøveudtagning var nødvendig, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen alle ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indberette de oplysninger, som der anmodes om i indledningsmeddelelsen.

(41) Ingen importører gav sig til kende for at indberette de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen.

1.6.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter*

(42) I betragtning af det tilsyneladende store antal eksporterende producenter i Rusland anførtes det i indledningsmeddelelsen, at man påtænkte at udtage en stikprøve.

(43) For at afgøre, om stikprøveudtagning var nødvendig, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen alle kendte eksporterende producenter i det pågældende land om at indsende de oplysninger, som der anmodes om i indledningsmeddelelsen. De ønskede oplysninger omfattede salgsmængde og -værdi, produktionsmængde og produktionskapacitet. Kommissionen anmodede endvidere Ruslands faste repræsentation ved Unionen om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

([23]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1688 af 8. oktober 2019 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater (EUT L 258 af 9.10.2019, s. 21).

(44) Otte eksporterende producenter i det pågældende land, der i det væsentlige tegner sig for den samlede russiske AN-produktion, afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af tre eksporterende producenter, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Disse producenter var de største producenter og de største eksportører i den nuværende undersøgelsesperiode (eller »NUP«).

(45) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle berørte kendte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger. Kommissionen besluttede derfor at fastholde den foreslåede stikprøve, og alle interesserede parter blev informeret om den endelige stikprøve.

(46) Kommissionen udvalgte følgende tre eksporterende producenter til stikprøven:

— Uralchem JSC (herunder Berezniki Azot og Kirovo-Chepetsk Chemical works) (»Uralchem«)

— EuroChem Group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«) (»Eurochem«)

— Acron Group (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh) (»Acron«).

(47) Stikprøven repræsenterede 65 % af den indberettede produktionsmængde af AN i Rusland i NUP baseret på besvarelserne af stikprøveskemaerne. Stikprøven omfattede to eksporterende producenter, Acron og Eurochem, som havde eksportsalg af den undersøgte vare til Unionen i NUP. Den tredje stikprøveudtagne virksomhed, Uralchem, eksporterede kun ammoniumnitrat til EU, der var fremstillet af dens filial Kirovo, og som ikke var omfattet af de undersøgte foranstaltninger, jf. forklaringen i betragtning 6.

1.7. **Spørgeskemaer og kontrolbesøg**

(48) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle stikprøveudtagne EU-producenter, alle stikprøveudtagne eksporterende producenter og alle kendte brugersammenslutninger, der gav sig til kende efter indledningen af undersøgelsen.

(49) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de tre stikprøveudtagne EU-producenter, de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter og to brugere af den undersøgte vare.

(50) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping med deraf følgende skade, og for at fastslå Unionens interesser. Der blev gennemført kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder/sammenslutninger:

a) EU-producenter:

— AB Achema, Litauen

— Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A., Polen

— Yara France S.A., Frankrig

— Sammenslutningen af EU-producenter:

— Fertilizers Europe, Belgien

b) Eksporterende producenter i Rusland:

— Eurochem Group AG (Joint Stock Company »Nevinnomyssky »Azot« (Nevinka), Joint Stock Company »Azot« (NAK) og hjemmemarkedsforhandler Eurochem Trading RUS LLC)

— Acron Group (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh, hjemmemarkedsforhandlere — Agronovas)

c) Forhandlere, der er forretningsmæssigt forbundet med de eksporterende producenter:

— EuroChem Trading GmbH, Schweiz og EuroChem Agro GmbH, Tyskland.

(51) Som følge af udbruddet af covid-19-pandemien og de deraf følgende foranstaltninger til håndtering af udbruddet (»covid-19-meddelelsen«) var Kommissionen imidlertid ikke i stand til at aflægge kontrolbesøg hos alle eksporterende producenter og deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Kommissionen har i stedet foretaget krydstjek uden kontrolbesøg af oplysningerne fra følgende virksomheder via videokonference:

a) Eksporterende producenter i Rusland:

— Uralchem-gruppen (herunder Berezniki Azot, Kirovo-Chepetsk Chemical works og Uralchem Trading House LLC)

b) Forhandlere, der er forretningsmæssigt forbundet med de eksporterende producenter:

— Uralchem Trading SIA, Letland

— Acron Switzerland AG, Schweiz.

(52) Ud over krydstjekkene uden kontrolbesøg kontrollerede Kommissionen ved krydstjek de oplysninger, som de eksporterende producenter havde afgivet, med oplysningerne i klagen, og efterprøvede oplysninger fra EU-erhvervsgrenen og andre interesserede parter.

1.8. **Den nuværende undersøgelsesperiode og den betragtede periode**

(53) Undersøgelsen af fortsat eller fornyet dumping omfattede perioden fra den 1. juli 2018 til den 30. juni 2019 (»den nuværende undersøgelsesperiode«). Undersøgelsen af de tendenser, der er relevante for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade, omfattede perioden fra den 1. januar 2016 til udgangen af den nuværende undersøgelsesperiode (»den betragtede periode«).

2. **DEN UNDERSØGTE VARE OG SAMME VARE**

2.1. **Den undersøgte vare**

(54) Den vare, der er genstand for denne undersøgelse, er den samme som i den seneste interimsundersøgelse, nemlig gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent, i øjeblikket henhørende under KN-kode 3102 30 90, ex 3602 00 00, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 20 (Taric-kode 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10) og med oprindelse i Rusland (»den undersøgte vare«).

(55) Ammoniumnitrat (»AN«) er en nitrogenholdig gødning i fast form, der er almindeligt anvendt i landbruget, men også anvendes til industriformål som f.eks. fremstilling af sprængstoffer (anvendes f.eks. til minedrift). AN, der anvendes til både landbrugsformål og eksplosive formål, er omfattet af de gældende antidumpingforanstaltninger. Begge typer af AN har samme tekniske og kemiske egenskaber, kan nemt erstatte hinanden og anses som værende den undersøgte vare.

(56) To interesserede parter hævdede, at varedækningen i denne udløbsundersøgelse og foranstaltningerne burde revideres. Ifølge disse parter annullerede Kirovo-dommen ([24]) forordning (EF) nr. 945/2005, som udvidede varedækningen ([25]) i forhold til den oprindelige undersøgelse. Der var derfor ikke noget retsgrundlag for fortsat at anvende antidumpingtold på disse varer. Da der desuden aldrig var blevet konstateret skade og dumping for disse yderligere varer (under ét benævnt »stabiliseret AN«), var der ikke grundlag for at undersøge sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping. Der er aldrig påvist dumping eller skade for stabiliseret AN, og derfor kan der ikke forekomme hverken fortsat eller fornyet dumping eller skade. De hævdede endvidere, at der ikke var tilstrækkelige beviser til at foretage en udløbsundersøgelse for så vidt angår importen af stabiliseret AN, mens Kommissionens undersøgelse af repræsentativiteten og definition af EU-erhvervsgrenen ikke omfattede producenterne af stabiliseret AN. Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog Acron påstanden om, at varedækningen i denne udløbsundersøgelse var ulovlig, i det omfang den omfattede blandinger og stabiliseret AN.

(57) Den pågældende dom annullerede kun forordning (EF) nr. 945/2005 for så vidt angik en russisk eksporterende producent, som præciseret af Retten i Første Instans i sag T-348/05 INTP ([26]). For alle andre russiske producenter er den gældende varedækning fortsat den, der er fastsat i forordning (EF) nr. 945/2005. Partens påstand blev afvist.

([24]) Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. september 2008, sag T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet, EU:T:2008:327.

([25]) Herunder ammoniumnitrat med tilsætning af næringsstofferne phosphor og/eller kalium (såkaldt »beskidt« eller »stabiliseret« ammoniumnitrat).

([26]) Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2009, sag T-348/05 INTP, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet, EU:T:2009:261.

(58) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog flere interesserede parter ([27]) påstanden om, at der ikke var noget retsgrundlag for at anvende antidumpingforanstaltninger for stabiliseret AN, da denne vare som fastslået af Retten ([28]) ikke blev anset for at være den samme som varen i den oprindelige undersøgelse.

(59) Som præciseret af Retten i Første Instans i sag T-348/05 INTP ([29]) vedrørte Rettens dom af 10. september 2008 i sag T-348/05 kun én russisk eksporterende producent (sagsøgeren). Annullationen af forordningen, som blev anfægtet af sagsøgeren, er derfor begrænset til sagsøgeren. Påstanden blev derfor afvist.

(60) Subsidiært anførte RFPA endvidere, at Kommissionens vurdering var fejlagtig, da den ikke tog hensyn til stabiliseret AN i sin analyse. Ifølge RFPA ville tilføjelsen af stabiliseret AN til den undersøgte vare og samme vare have ledt Kommissionen til helt anderledes konklusioner med hensyn til sandsynligheden for fornyet dumping og skade.

(61) Det skal erindres, at stabiliseret AN produceret af Uralchems filial Kirovo som følge af dommen i sag T-348/05 ikke er omfattet af de gældende foranstaltninger og derfor ikke indgik i Kommissionens analyse af dumping og skade i den foreliggende sag. Bortset fra den vare, der produceres og eksporteres af Kirovo, omfattede Kommissionens analyse i den foreliggende sag hele den undersøgte vare som defineret i betragtning 54, hvilket omfatter stabiliseret AN. Derfor måtte RFPA's påstand afvises.

(62) En anden interesseret part hævdede, at der i anmodningen om fornyet undersøgelse for første gang i de år, hvor tolden er blevet anvendt, henvises til producenterne af AN af industriel kvalitet, og EU-producenterne af AN af industriel kvalitet burde have udgjort en del af den angiveligt skadevoldte indenlandske erhvervsgren i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Da de ikke var en del af den indenlandske erhvervsgren på det pågældende tidspunkt, blev der således aldrig konstateret nogen skade for EU-producenterne af AN af industriel kvalitet. Der bør heller ikke anvendes nogen antidumpingtold på AN af industriel kvalitet. AN af industriel kvalitet bør også udelukkes fra definitionen af den undersøgte vare.

(63) Denne påstand er ubegrundet. I det omfang varen opfylder definitionen af den undersøgte vare, har ammoniumnitrat, der anvendes til industrielle formål, og følgelig den industri, der fremstiller det, altid været omfattet af undersøgelserne og foranstaltningerne. Den omstændighed, at varetyperne kan have forskellige anvendelsesformål, er uden betydning, så længe varen stadig er omfattet af definitionen af »den undersøgte vare«. Denne påstand afvises derfor.

2.2. **Samme vare**

(64) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den undersøgte vare

— den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Rusland

— den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(65) Kommissionen konkluderede, at disse varer er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. **SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING**

3.1. **Indledende bemærkninger**

(66) I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, undersøgte Kommissionen, om der var sandsynlighed for, at de eksisterende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet dumping.

([27]) Sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«), Uralchem JSC, PJSC Acron og dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder.

([28]) Dom af 10. september 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet for Den Europæiske Union, T-348/05, EU:T:2008:327, præmis 64.

([29]) Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2009, sag T-348/05 INTP, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mod Rådet, EU:T:2009:261, præmis 8.

3.2. **Sandsynligheden for fortsat dumping**

(67) For så vidt angår eksport til Unionen solgte de stikprøveudtagne eksporterende producenter i NUP kun ubetydelige mængder til kunder i Unionen. Faktisk havde kun Acron og Eurochem eksportsalg til Unionen i NUP, jf. betragtning 47. Salget fandt sted enten direkte eller via forretningsmæssigt forbundne forhandlere etableret i Schweiz og i Unionen. Den tredje stikprøveudtagne producent, Uralchem, eksporterede udelukkende stabiliseret AN til Unionen, fremstillet af dens filial Kirovo, som ikke er omfattet af de gældende foranstaltninger.

(68) Udtrykt i konkrete mængder ifølge de data, som blev indberettet af Uralchem, og i overensstemmelse med oplysningerne fra databasen i henhold til artikel 14, stk. 6 ([30]), vedrørte størstedelen af importen til Unionen fra Rusland i NUP, svarende til [50 000-100 000] ton, stabiliseret AN, der ikke var pålagt EU's antidumpingtold.

(69) Den samlede import af den vare, der er omfattet af antidumpingforanstaltningerne (og af denne fornyede undersøgelse), tegnede sig således for [38 000-43 000] ton i den nuværende undersøgelsesperiode, hvilket svarer til [0,4-0,8] % af EU-forbruget og [0,3-0,5 %] % af den russiske AN-produktion i NUP. Dette salg var desuden begrænset til et lille antal kunder i de baltiske lande, Finland og Sverige.

(70) Disse konklusioner var baseret på verificerede data fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter, uddraget fra databasen i henhold til artikel 14, stk. 6, og er i overensstemmelse med RFPA's påstand om, at AN-importen fra Rusland faldt til et ubetydeligt niveau.

(71) Som følge heraf blev det russiske eksportsalg til Unionen ikke anset for at være repræsentativt for den pris (og de mængder), til hvilken de eksporterende producenter ville sælge den undersøgte vare til Unionen uden foranstaltninger. Under disse omstændigheder er det opfattelsen, at EU-salget i NUP ikke kunne anvendes til at vurdere, om fortsat dumping var sandsynlig, såfremt antidumpingforanstaltningerne fik lov til at udløbe.

(72) Som svar på fremlæggelsen af oplysninger hævdede RFPA og Eurochem under henvisning til grundforordningens artikel 11, stk. 9, at da strukturen for det russiske salg ikke har ændret sig, burde den metode, som blev anvendt til at fastsætte toldsatsen i den seneste interimsundersøgelse ([31]) (dvs. baseret på Kirovos eksportsalg af stabiliseret AN til Unionen), også have været anvendt til at fastslå sandsynligheden for fortsat dumping i dette tilfælde. På samme måde gjorde Uralchem gældende, at hvis Kirovos stabiliserede AN blev behandlet som det bedste og eneste tilgængelige bevis i gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722 med henblik på fastsættelse af toldniveauet for Rusland som helhed, var Kommissionen i dette tilfælde forpligtet til at gøre det samme i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 9. Uralchem udarbejdede desuden en særskilt dumpinganalyse, der var begrænset til dennes salg af stabiliseret AN.

(73) Kommissionen bemærker, at disse påstande tager udgangspunkt i forkerte forudsætninger, da Kommissionen ikke anvendte eksportprisen for stabiliseret AN fra Kirovo til at fastsætte foranstaltningernes niveau i den seneste interimsundersøgelse. I begge tilfælde udgjorde eksporten til tredjelande grundlaget for Kommissionens konklusioner. I interimsundersøgelsen, hvor der ikke fandtes et brugbart russisk salg på EU-markedet, hvilket betød, at skadesmargenen blev baseret på salg til Unionen, blev Kirovos salg af stabiliseret AN til Unionen imidlertid anset for at være den bedste tilgængelige målestok med henblik på at foretage en prissammenligning, der kunne anvendes til at fastsætte den nye toldsats. For at kunne sammenligne denne målestok med brugbart russisk salg til Unionen blev priserne på Kirovos stabiliserede AN desuden justeret for beregning af underbud og målprisunderbud. Dette kræves ikke i forbindelse med en udløbsundersøgelse, hvor vurderingen af sandsynligheden for fornyet dumping kun kan baseres på faktiske transaktioner med salg i tredjelande. Kommissionen bemærker også, at den anvendte metode i denne undersøgelse fulgte den samme metode, som blev anvendt i den seneste udløbsundersøgelse, hvor eksporten til tredjelande lå til grund for vurderingen af sandsynligheden for fornyet dumping. Kommissionen har således fuldt ud overholdt grundforordningens artikel 11, stk. 9. Disse påstande blev derfor afvist.

(74) Acron og Eurochem forelagde endvidere som svar på fremlæggelsen af oplysninger, at deres salg til Unionen i NUP var stabilt til repræsentative priser og i tilstrækkelige mængder til, at der kunne foretages en dumpinganalyse, og at der ikke er konstateret dumping.

([30]) Månedlige importstatistikker på grundlag af faktiske data fra toldmyndighederne i medlemsstaterne i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 6.

([31]) Gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722.

(75) Denne påstand må afvises. Som det fremgår af betragtning 67, solgte de stikprøveudtagne eksporterende producenter kun ubetydelige mængder til kunder i Unionen. Det russiske eksportsalg til Unionen blev således ikke anset for at være repræsentativt og kunne derfor ikke anvendes til at vurdere, om fortsat dumping var sandsynlig, hvis antidumpingforanstaltningerne fik lov til at udløbe (se betragtning 69 og 71 for yderligere oplysninger).

3.3. **Sandsynlighed for fornyet dumping**

(76) I lyset af overvejelserne i betragtning 67-71 analyserede Kommissionen, om der var bevis for sandsynligheden for fornyet dumping, hvis foranstaltningerne udløb. Kommissionen analyserede følgende faktorer: eksportprisen ved salg fra Rusland til andre markeder, produktionskapacitet og uudnyttet kapacitet i hele Rusland samt EU-markedets og andre tredjelandsmarkeders tiltrækningskraft.

3.3.1. *Eksport til tredjelande*

(77) Alle de samarbejdsvillige eksporterende producenter eksporterede betydelige mængder til tredjelande og gav detaljerede oplysninger om denne eksport. Da der ikke fandtes repræsentative eksportmængder til Unionen, blev eksporten til andre tredjelande taget i betragtning ved analysen af sandsynligheden for fornyet dumping, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

(78) Kommissionen konstaterede, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter solgte næsten 50 % ([32]) af deres samlede salgsmængder til tredjelandsmarkeder i NUP. Over 70 % af dette salg til tredjelandsmarkeder fandt hovedsagelig sted til Latinamerika (Brasilien, Peru, Colombia og Ecuador), men også til lande som USA, Kasakhstan, Marokko, Aserbajdsjan og Zimbabwe. Eksportmængden til andre tredjelande var meget lav.

(79) Der blev foretaget en analyse, hvor de faktiske priser på hjemmemarkedet blev sammenlignet med salget til tredjelande på grundlag af priserne ab fabrik. Efter sammenligningen fastslog Kommissionen individuelt for alle tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, at den vejede gennemsnitlige eksportpris ab fabrik til deres vigtigste tredjelandsmarkeder i NUP var lavere end deres faktiske vejede gennemsnitlige hjemmemarkedspris ab fabrik, der var betalt eller skulle betales i NUP.

(80) Ovenstående resultater var baseret på verificerede data fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter, som tegnede sig for ca. 80 % af den samlede russiske eksport af AN til tredjelande. Kommissionen behøvede derfor ikke at benytte eksportstatistikker.

(81) For så vidt angår de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter var deres gennemsnitlige eksportpris ab fabrik til tredjelande på i alt 133 EUR pr. ton i NUP, mens deres gennemsnitlige hjemmemarkedspris ab fabrik var på 145 EUR pr. ton. Det blev derfor anset for sandsynligt, at de russiske eksporterende producenter ville sælge til Unionen til dumpingpriser, hvis de nuværende foranstaltninger blev ophævet.

(82) Med hensyn til de russiske hjemmemarkedspriser hævdede FE, at der foreligger en særlig markedssituation med hensyn til AN-prisfastsættelse på hjemmemarkedet i Rusland, som skyldes statslig indgriben i form af prisbegrænsninger. Ifølge FE var hjemmemarkedspriserne på AN derfor ikke egnede til at blive anvendt i denne sag. Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog FE sin overbevisning om, at der er tale om statslig indgriben, som hovedsageligt omfatter prisbegrænsninger i Rusland. Med henblik herpå henviste FE til en række kilder og dokumenter, der var forfattet af forskellige offentlige myndigheder, såsom prislister, aftaler, køreplaner og briefinger fra offentligt ansatte. De dokumenter, som FE havde fremlagt, var imidlertid dateret uden for NUP, og/eller FE undlod at forklare relevansen og virkningen af sådanne beviser for de eksporterende producenters hjemmemarkedssalg og deres anvendelsesegnethed i den foreliggende sag. Under alle omstændigheder er det tvivlsomt, om disse dokumenter er relevante i forbindelse med den foreliggende sag. Så snart Kommissionen, som nævnt i betragtning 81, har fastslået, at der er sandsynlighed for fortsat dumping i Unionen, ændrer det særligt høje eller det højere dumpingniveau ikke ved denne konklusion (se også betragtning 85 vedrørende dette punkt). FE's påstande blev derfor afvist.

(83) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte FE, at Brasilien var det mest repræsentative eksempel på den russiske dumping, baseret på offentlige statistiske rapporter vedrørende eksport og lokale uafhængige nationale rapporter.

([32]) Dette omfatter ikke salget af stabiliseret ammoniumnitrat, fremstillet af Uralchems filial Kirovo, som ikke er pålagt antidumpingtold.

(84) Kommissionens konklusioner er baseret på virksomhedsspecifikke og verificerede data fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter, som blev anset for at være mere nøjagtige og pålidelige end aggregerede offentlige statistikker. Kommissionen foretog desuden en prisanalyse af eksporten til en række tredjelandsmarkeder, der ansås for at være repræsentative for det samlede salg til tredjelande for hver af de stikprøveudtagne producenter (se betragtning 78). En evaluering af salget til en lang række tredjelande blev anset for at være mere repræsentativ end en evaluering af data for et enkelt land.

(85) Desuden fremlagde FE som svar på fremlæggelsen af oplysninger, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til den særlige situation på gasmarkedet i Rusland i sin dumpingvurdering.

(86) Som forklaret i betragtning 77-81 foretog Kommissionen ikke nogen dumpingberegning i denne udløbsundersøgelse. Kommissionen fandt det derfor ikke nødvendigt at vurdere pålideligheden af produktionsomkostningerne (herunder gasomkostningerne).

(87) Som svar på fremlæggelsen af oplysninger fremførte RFPA og Acron, at Kommissionen undlod at foretage en beregning af dumpingmargenen og dermed tilsidesatte grundforordningens artikel 11, stk. 9, og artikel 2, som giver mandat til at anvende en standardmetode til at fastslå, om der finder dumping sted i forbindelse med udløbsundersøgelser. Acron og Eurochem fremførte også, at Kommissionen ikke fremlagde nogen dumpingberegninger i forbindelse med denne undersøgelse og dermed tilsidesatte deres ret til forsvar. De mente også, at det var uklart, hvorfor Kommissionen sammenlignede hjemmemarkedsprisen ab fabrik med eksportprisen ab fabrik til tredjelande uden at foretage en dumpingberegning.

(88) Kommissionen beregnede ikke dumping på grundlag af importen til Unionen i NUP, fordi den konstaterede, at den samlede russiske eksport af den undersøgte vare til Unionen ikke var repræsentativ. Derfor var denne mængde ikke et pålideligt grundlag for en dumpingberegning. Som følge heraf kunne Kommissionen ikke drage nogen endelig konklusion om dumping til Unionen i NUP og vurderede i stedet sandsynligheden for fornyet dumping på grundlag af den russiske eksport af AN til tredjelandsmarkeder. Der henvises også til betragtning 81 for så vidt angår de konklusioner, Kommissionen har udledt af nævnte prissammenligning.

(89) I forbindelse med grundforordningens artikel 11, stk. 9, og artikel 2, som fremhævet i betragtning 73, anvendte Kommissionen den samme metode i den seneste udløbsundersøgelse. Kommissionen henviser til afsnit 3.1.1 i den seneste forordning om udløbsundersøgelsen ([33]), hvor den fuldt ud vurderede Ruslands eksport til andre markeder i sin analyse af sandsynligheden for fornyet dumping. Derfor blev grundforordningens artikel 2 ikke overtrådt, og der kan heller ikke være tale om overtrædelse af artikel 11, stk. 9.

(90) Endelig har Kommissionen med hensyn til de proceduremæssige rettigheder fremlagt alle de væsentlige kendsgerninger og tal, der ligger til grund for den sammenligning, der er foretaget, under iagttagelse af parternes ret til forsvar. Kommissionen gav endda yderligere oplysninger til parterne (den 30. september og den 21. oktober 2020) for yderligere at præcisere og sikre, at de interesserede parter havde forstået Kommissionens beregninger korrekt. Disse påstande måtte derfor afvises.

(91) Acron hævdede efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at dens ret til forsvar blev krænket, da Kommissionen indsamlede flere oplysninger end dem, der var nødvendige for vurderingen, navnlig i mangel af dumpingberegningen. For det første har Acron undladt at forklare, hvordan denne omstændighed ville være i strid med dens ret til forsvar. For det andet var Kommissionen ikke forpligtet til at foretage dumpingberegningen, selv hvis den rådede over alle de oplysninger, der var nødvendige til formålet, eftersom den havde konkluderet, at eksportmængderne var for lave og derfor ikke repræsentative med henblik på en dumpingberegning.

(92) Desuden undlod Kommissionen ifølge RFPA og Eurochem også at foretage en ren sammenligning af priserne ab fabrik. De gjorde gældende, at Kommissionen nåede frem til konstateringen af dumping gennem en justering af de russiske producenters eksportpris og ved at fratrække forhøjede og fejlagtige procentdele af salgs-, administrations- og andre generalomkostninger og teoretiske fortjenstmargener. Ifølge RFPA finder grundforordningens artikel 2 desuden ikke anvendelse, for så vidt som Kommissionen ikke foretog beregninger af dumpingmargenen. Uralchem og Eurochem hævdede endvidere, at hvis Kommissionen fastholdt sin beslutning om at trække deres forhandleres salgs-, administrations- og andre generalomkostninger og teoretiske fortjeneste fra eksportprisen, bør der foretages en tilsvarende justering for den hjemmemarkedssalgspris, som hjemmemarkedsforhandleren forlanger.

([33]) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014.

(93) Kommissionen kunne ikke drage nogen konklusion om dumping til Unionen i NUP, og den foretog ikke nogen dumpingberegning i denne henseende. I modsætning til RFPA's påstand foretog Kommissionen en sammenligning af hjemmemarkedspriserne ab fabrik med de russiske eksportpriser til tredjelandsmarkeder. Selv om det er korrekt, at grundforordningens artikel 2 finder anvendelse på dumpingberegninger, er Kommissionen ikke enig med de interesserede parter i, at det ville være umuligt at anvende disse bestemmelser analogt i forbindelse med en prissammenligning på grundlag af priserne til tredjelande. For at foretage en rimelig og objektiv sammenligning besluttede Kommissionen bl.a. at foretage justeringer i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Tilsvarende justeringer blev ikke anvendt på hjemmemarkedssalgsprisen via en hjemmemarkedsforhandler, da hjemmemarkedsforhandlerne i det væsentlige fungerede som de producerende enheders salgsarm på hjemmemarkedet. Med henblik på prissammenligningen var der derfor ikke grundlag for en justering af salgs-, administrations- og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved hjemmemarkedssalg.

(94) Acron fremførte som svar på fremlæggelsen af oplysninger, at fradraget af fortjeneste og salgs-, administrations- og andre generalomkostninger for deres tilknyttede forhandler var en åbenbar fejl i en prissammenligning, der havde til formål at beregne underbud.

(95) For det første synes Acron at forveksle spørgsmålet om underbudsberegning og prissammenligning, som foretages med henblik på at analysere sandsynligheden for fornyet dumping. Som det fremgår af de virksomhedsspecifikke oplysninger, og som forklaret i betragtning 93, blev der for det andet foretaget justeringer for de tilknyttede importører/forhandlere med henblik på at sikre en rimelig prissammenligning i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis artikel 2, stk. 9, og artikel 2, stk. 10, litra i).

(96) Ifølge Uralchem og Eurochem kunne Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad begrunde en justering af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10. Uralchem og Eurochem fremførte endvidere som svar på fremlæggelsen af oplysninger, at fradraget af en teoretisk fortjenstmargen på 4 % afveg fra den metode, der var anvendt i interimsundersøgelse R674, hvor der blev fratrukket en teoretisk fortjenstmargen på 2,4 %, og at et sådant fradrag derfor ikke var i overensstemmelse med artikel 11, stk. 9. Acron hævdede også, at den teoretiske fortjeneste for en forhandler på et råvaremarked var en klart overvurderet præmie, og at den slet ikke burde have været fratrukket.

(97) I den foreliggende sag og i overensstemmelse med de virksomhedsspecifikke fremlæggelser blev der foretaget en justering for salgs-, administrations- og andre generalomkostninger (herunder fortjenstmargenen) for Uralchems og Eurochems forhandlere i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), da disse forhandleres funktioner var de samme som for en agent. Uden for Rusland markedsfører og sælger forhandlerne AN fremstillet på producenternes anlæg, og enhederne udpeges som forhandler i den eksporterende producentgruppes virksomhedsstruktur. Forhandlerne udøver derfor klart forretningsvirksomhed på vegne af og i Uralchem og Eurochem Groups interesse, og en justering var derfor berettiget.

(98) For så vidt angår den teoretiske fortjeneste, der faktisk blev trukket fra eksportpriserne, anvendte Kommissionen som følge af de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers manglende samarbejdsvilje i nærværende undersøgelse fortjenstmargenen for en ikke forretningsmæssigt forbundet importør fra en nyere undersøgelse af en lignende nitrogenholdig gødning, UAN, som var på 4 % ([34]). I modsætning til parternes påstand begik Kommissionen ikke en fejl ved at anvende en teoretisk fortjenstmargen på 4 % i stedet for 2,4 % i denne undersøgelse. Faktisk var den metode, som Kommissionen anvendte, nøjagtig den samme i begge undersøgelser: Da der ikke var noget samarbejde fra ikke forretningsmæssigt forbundne importørers side, anvendte Kommissionen den fortjenstmargen, der konstateredes for ikke forretningsmæssigt forbundne importører i en nutidig sag vedrørende et andet kemisk produkt. Derfor var anvendelsen af fortjenesten på 4 % i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 9, som kræver anvendelse af den samme metode og ikke den samme (forældede) rentabilitet.

(99) Nogle interesserede parter hævdede, at Kommissionen burde have anvendt månedlige valutakurser i stedet for et gennemsnit for NUP i forbindelse med prissammenligningen og/eller de sammenlignede priser for hver enkelt varetype.

(100) Kommissionen analyserede disse påstande og konstaterede en tilsvarende prisforskel, selv hvis de månedlige valutakurser var blevet været anvendt, og sammenligningen var blevet foretaget for hvert enkelt varetype. Desuden blev alle varetyper taget i betragtning ved prissammenligningen, og selv om sammenligningen ikke blev foretaget specifikt pr. varetype, var næsten hele salget til tredjelande af en enkelt varetype.

([34]) Gennemførelsesforordning (EU) 2019/1688, betragtning 56.

(101) Eurochem fremsatte en række anmodninger vedrørende individuelle beregninger af hjemmemarkedssalgspriser i relation til fradraget af kreditomkostninger og beregningen af anlægsjusteringerne. Eurochem fremsatte endvidere en række argumenter vedrørende de individuelle beregninger af eksportsalgspriserne, som vedrørte påståede fejlberegninger af fragtomkostninger. Disse påstande blev afvist. Af fortrolighedshensyn var de nærmere oplysninger om Kommissionens begrundelse indeholdt i et særskilt dokument til virksomheden.

3.3.2. *Produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i Rusland*

(102) For at fastslå produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i Rusland anvendte Kommissionen verificerede oplysninger fra de stikprøveudtagne virksomhederne og indberettede data som svar på stikprøveskemaerne for alle de øvrige russiske eksportører. Endvidere var Kirovos samlede uudnyttede kapacitet inkluderet i beregningen af den uudnyttede kapacitet, da den uudnyttede kapacitet af andre typer ammoniumnitrat, der på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af antidumpingforanstaltningerne, nemt kan anvendes til at fremstille ammoniumnitrat, i øjeblikket henhørende under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90.

(103) I overensstemmelse med tidligere undersøgelser blev den største faktiske produktionsmængde observeret i den betragtede periode lagt til grund for kapacitetsberegningen for de stikprøveudtagne virksomheder, medmindre den installerede kapacitet var større end den faktiske produktion.

(104) Efter verificering og krydstjek uden kontrolbesøg af de stikprøveudtagne producenter blev dataene justeret for Acron Group. Justeringen skyldtes, at det er prilningstårnenes produktion og kapacitet, den vigtigste flaskehals i produktionen af fast AN (og ikke produktionen og kapaciteten i relation til et mellemprodukt), som er afgørende for beregningen af produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i dette tilfælde.

(105) Kommissionen konstaterede, at produktionskapaciteten i Rusland i NUP var på over 10,5 mio. ton med en uudnyttet kapacitet på 440 000 ton. Sidstnævnte tal svarer til mere end 6 % af EU-forbruget på i alt ca. 6,9 mio. ton. Konklusionerne i denne sag var i overensstemmelse med den seneste interimsundersøgelse, hvor produktionskapaciteten i Rusland blev fastsat til ca. 11 mio. ton med en uudnyttet kapacitet på 600 000 ton.

(106) Det skal endvidere bemærkes, at produktionskapaciteten for AN i Rusland steg yderligere med næsten 400 000 ton efter NUP, efter at nogle af de stikprøveudtagne eksporterende producenter havde opgraderet det eksisterende produktionsudstyr.

(107) Der findes derfor en uudnyttet kapacitet i Rusland, og de russiske eksporterende producenters produktionskapacitet steg yderligere i NUP. Hvis denne kapacitet fuldt ud var rettet mod EU-markedet, ville der blive eksporteret betydelige mængder til Unionen.

(108) Som svar på fremlæggelsen af oplysninger anfægtede FE Kommissionens konklusioner om produktion og uudnyttet kapacitet i Rusland. FE hævdede, at de russiske AN-producenters produktionskapacitet var på over 11,7 mio. ton, og at den russiske uudnyttede kapacitet var på 1,6 mio. ton. FE's krav var baseret på skøn fra en ekspert. På den anden side er Kommissionens konklusioner baseret på tal indsendt direkte til Kommissionen af de russiske producenter, der tegner sig for den samlede russiske produktion af AN. Disse tal blev desuden kontrolleret for tre store producenter. FE's skøn kan derfor ikke accepteres som mere pålidelige end dem, Kommissionen har fremskaffet.

(109) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede Acron og den russiske regering Kommissionens metode til beregning af kapacitetsudnyttelsen. Disse interesserede parter fremførte, at for anlæg, der producerer både UAN og AN, er tilgængeligheden af smeltet AN en flaskehals og begrænsning, og kapacitetsudnyttelsen bør beregnes på dette grundlag eller på grundlag af den faktiske AN-produktion, men ikke være baseret på prilningskapaciteten, som ganske enkelt ikke kan anvendes uden råmaterialet (dvs. smeltet AN) til produktionen af AN.

(110) Dette argument, som synes at være fremført tidligere, er fejlagtigt og må afvises af de samme grunde som i den foregående udløbsundersøgelse ([35]). For det første er det prilningstårnenes kapacitet, der er den vigtigste flaskehals og begrænsning i produktionen af AN, jf. betragtning 104. For det andet kan en påstået mangel på smeltet AN ikke påvirke beregningen af den samlede produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelsen for den undersøgte vare,

([35]) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014, betragtning 82.

eftersom anvendelsen af smeltet AN let kan flyttes fra UAN- til AN-produktionen. Fordelingen af smeltet AN til produktionen af både UAN og AN er en virksomhedsintern beslutning, som ikke kan indgå i nogen objektive overvejelser ved beregningen af AN-produktionskapaciteten.

(111) Som svar på fremlæggelsen af oplysninger hævdede RFPA, at Kommissionen ikke tog hensyn til, at Ruslands produktionskapacitet faldt med 500 000 ton i perioden mellem 2017 og NUP. Derudover tog Kommissionen ifølge RFPA ikke hensyn til, at størrelsen og andelen af den påståede uudnyttede kapacitet i Rusland, udtrykt i procent af Unionens AN-forbrug, er faldet støt i løbet af de seneste fem år. Endelig hævdede RFPA, at den påståede stigning i Ruslands produktionskapacitet på 400 000 ton efter NUP også burde ses i forhold til en betydelig stigning i AN-forbruget på hjemmemarkedet i Rusland i 2019 sammenlignet med 2018.

(112) Betydningen af den eksisterende uudnyttede kapacitet påvirkes ikke som sådan af et fald i produktionskapaciteten. I RFPA's indlæg tages der heller ikke højde for, at produktionskapaciteten for de russiske producenter steg igen til næsten 11 mio. ton efter NUP. Selv om den uudnyttede kapacitet i NUP kan være faldet i den seneste periode, er den dog stadig betydelig, især set i sammenhæng med den nyligt oprettede produktionskapacitet. Hvad angår den påståede stigning i AN-forbruget på hjemmemarkedet i 2019 i forhold til 2018, ville tallene fra RFPA, selv hvis de blev taget for pålydende værdi, vise, at stigningen i den russiske AN-produktion i 2019 (sammenlignet med 2018) overgik væksten i hjemmemarkedsforbruget i samme periode, og at eksporten således fortsat er vigtig for den russiske AN-industri.

(113) RFPA hævdede også, at Kommissionen groft overvurderede størrelsen af den russiske kapacitet, som kunne eksporteres til Unionen.

(114) RFPA's påstand er ikke underbygget af nogen pålidelige beviser (jf. også betragtning 166-167) i denne forbindelse. Det skal endvidere erindres, at Kommissionen analyserede sandsynligheden for fornyet dumping i denne udløbsundersøgelse. Analysen i afsnit 3.3.3 viser, at omdirigeringen af hele eller størstedelen af de russiske producenters uudnyttede kapacitet er en sandsynlig trussel, der vil kunne blive til virkelighed, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

(115) Desuden hævdede RFPA, at Kommissionen tilsidesatte RFPA's ret til forsvar ved ikke at informere om grundlaget for konklusionen vedrørende produktion og uudnyttet kapacitet i Rusland. RFPA gjorde endvidere gældende, at Kommissionen ikke begrundede den påståede kapacitetsforøgelse.

(116) For det første indeholdt den endelige fremlæggelse af oplysninger en præcision af kilden til de data, som Kommissionen havde anvendt, samt grundlaget for Kommissionens beregning. Derudover blev der i tilfælde af justeringer for produktion/kapacitet i forhold til virksomhedens beregninger og skøn fremlagt behørig begrundelse (jf. betragtning 102-104 og 106 for yderligere oplysninger). For hver af de stikprøveudtagne producenter blev der desuden fremlagt specifikke oplysninger, hvor det i detaljer blev forklaret, hvordan produktionen og den uudnyttede kapacitet blev fastsat i NUP og efter NUP. I betragtning af den fortrolige karakter af de virksomhedsspecifikke oplysninger om de enkelte producenters produktion og kapacitet var det imidlertid ikke muligt at videregive sådanne oplysninger.

(117) Under alle omstændigheder er de konklusioner, som Kommissionen har draget i denne forordning, baseret på overvejelser, som er blevet behørigt meddelt de interesserede parter, og deres ret til forsvar blev respekteret fuldt ud. RFPA's påstand må derfor afvises.

3.3.3. *EU-markedets tiltrækningskraft*

(118) Forbruget i Unionen forblev konstant højt, og EU-markedet er blandt de mest attraktive markeder for Rusland med hensyn til størrelse, potentiale og geografisk nærhed i forhold til Rusland.

(119) Undersøgelsen viste, at de russiske eksporterende producenter udviklede betydelig logistisk kapacitet og markedsføringskapacitet, der ville lette deres adgang til salg af AN på EU-markedet. Eksempelvis har Uralchem og Eurochem forretningsmæssigt forbundne handelsenheder, som er etableret i Unionen (i henholdsvis Letland og Tyskland), og

Acron og Eurochem har også forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der er registreret i Schweiz. Derudover er Acron tilknyttet en havneterminaloperatør i Estland, en virksomhed ved navn AS DBT ([36]), mens Uralchem ejer Riga Fertiliser Terminal LLC sammen med Riga Commercial Port ([37]).

(120) Desuden har lande som Ukraine (der tegnede sig for 7 % af AN-forbruget på verdensplan i 2016 ([38])), Australien og Indien ([39]) indført handelsbeskyttelsesforanstaltninger mod AN fra Rusland. I modsætning til, hvad den russiske erhvervsgren hævder, har Ukraine indtil nu ikke ophævet antidumpingtolden mod importen af AN fra Rusland. Disse foranstaltninger på andre potentielle eksportmarkeder øger Unionens tiltrækningskraft yderligere og ville kunne tilskynde de russiske eksporterende producenter til at vende deres eksport mod Unionen, hvis antidumping-foranstaltningerne i Unionen fik lov at udløbe.

(121) RFPA anførte, at russisk eksport af AN ikke var udsat for større begrænsninger på de vigtigste eksportmarkeder. Parten hævdede endvidere, at i modsætning til den foregående udløbsundersøgelse ([40]) var den nuværende yderligere efterspørgsel efter AN i tredjelande en væsentlig differentieringsfaktor.

(122) Som anført ovenfor er der indtil nu indført antidumpingforanstaltninger (eller handelsbegrænsende foranstaltninger) mod import af russisk AN i Ukraine, Australien og Indien, hvilket gør disse markeder mindre attraktive for russiske eksportører. I modsætning til RFPA's påstand om den ekstra AN-efterspørgsel i forbindelse med den foregående udløbsundersøgelse er Kommissionens konklusioner for NUP samt dens fremadrettede analyse desuden sammenlignelige med Kommissionens konklusioner i 2014, navnlig med hensyn til de store markeder som Kina og USA. Nærmere bestemt konstateredes det, at den russiske eksport af AN til Kina i NUP stort set var ikkeeksisterende ([41]). Hvad angår USA, hvor antidumpingforanstaltningerne over for ammoniumnitrat fra Rusland blev ophævet i august 2016, har skifergasboomet i landet ført til, at amerikanske producenter udvikler kapacitet til produktion af nitrogenholdige gødninger ([42]).

(123) Desuden hævdede RFPA, at der fra 2019 til 2025 vil være en betydelig vækst i AN-forbruget i Eurasien, Latinamerika, Afrika og Asien. Ifølge RFPA kan en sådan stigning i forbruget på næsten 2,5 mio. ton ([43]) let absorbere eventuel yderligere uudnyttet kapacitet i Rusland. RFPA gjorde endvidere gældende, at det russiske AN-marked er lige så stort som EU-markedet, og at det fortsætter med at vokse. Dertil kommer, at AN-forbruget på de asiatiske markeder ifølge RFPA tilsammen langt oversteg forbruget i Europa.

(124) For det første betyder den forventede stigning i AN-forbruget i andre regioner i verden ikke, at EU-markedet ikke vil forblive attraktivt eller endda mere attraktivt end disse markeder. I modsætning til, hvad RFPA hævder, ser det desuden ud til, at det russiske forbrug af AN er faldet i stedet for at stige (jf. betragtning 130 for yderligere oplysninger).

(125) For det andet ville det, selv om den forventede stigning fandt sted (hvilket er langt fra sikkert), dreje sig om regioner, hvor de russiske eksporterende producenter ikke er aktive eller kun er lidt aktive (Afrika, Asien, Oceanien, Nordamerika, Mellemøsten) ([44]). Desuden er der intet i sagen, der tyder på, at de russiske producenter af AN vil ændre deres eksportpræferencer radikalt inden for en overskuelig fremtid.

(126) For det tredje ville den forventede stigning for så vidt angår Latinamerika, som er det vigtigste mål for den russiske eksport af AN (tegner sig for ca. halvdelen af den russiske eksport af AN), blive overhalet af den verificerede stigning i den russiske produktionskapacitet efter NUP. Derudover føjes denne stigning til en ekstra uudnyttet kapacitet på 440 000 ton. I betragtning af, at de russiske eksporterende producenter konkurrerer med andre producenter, der er baseret i Latinamerika eller andre steder, er det desuden usandsynligt, at stigningen i det latinamerikanske AN-forbrug i sin helhed eller i væsentlig grad ville blive absorberet af de russiske AN-producenter alene.

([36]) https://www.acron.ru/en/the-geography-of-business/as-dbt/.
([37]) https://www.uralchem.com/about/assets/4644/.
([38]) *Kilde*: IFA, 2016 (se bilag XXIX i anmodningen om fornyet undersøgelse).
([39]) Landenes halvårlige rapporter for 2019 på WTO's webstedhttps://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm.
([40]) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014, betragtning 154.
([41]) https://www.ceicdata.com/en/china/petrochemical-trade-fertilizer-quantity/cn-import-ammonium-nitrate (konsulteret den 10. juli 2020).
([42]) Gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722, betragtning 76.
([43]) *Kilde*: Fertecon (se indlæg fra RFPA af 30. oktober 2019, s. 18).
([44]) Se bilag 26 i anmodningen om en fornyet undersøgelse — Russisk eksport og import af AN til hele verden.

(127) Endelig omfatter Eurasien, hvor AN-forbruget angiveligt forventes at stige yderligere frem til 2025, navnlig Ukraine ([45]), som er en af de største forbrugere af AN på verdensplan med et AN-forbrug, der tegner sig for 7 % af det globale forbrug ([46]). Som det fremgår af ovenstående, har en stigning i AN-forbruget i Eurasien som følge af de ukrainske foranstaltninger over for den russiske eksport af AN kun relativ betydning for de russiske producenter. På baggrund af ovenstående må RFPA's argument afvises.

(128) RFPA gjorde endvidere gældende, at den russiske erhvervsgren ikke var en »eksportindustri«, da mere end halvdelen af ammoniumnitratet på nuværende tidspunkt blev forbrugt på hjemmemarkedet, og da betydningen af eksporten for den russiske AN-industri var faldende.

(129) Indledningsvis synes RFPA's påstand at være i modstrid med dens eget argument om, at den forventede stigning i forbruget uden for Rusland let ville kunne absorbere eventuel uudnyttet kapacitet, som de russiske AN-producenter måtte have. Under alle omstændigheder tyder køreplanen for udvikling af produktionen af mineralsk gødning for perioden frem til 2025 (»gødningskøreplanen«), som blev vedtaget af den russiske regering ([47]), på, at der forventes en stigning i eksportkvoten for nitrogenholdige gødninger (herunder AN) på 2 % i 2025 i forhold til 2016. Dette mål skal også ses på baggrund af et tab eller i det mindste en betydelig nedgang i de russiske eksporterende producenters markedsandel på EU-markedet for UAN (en anden nitrogenholdig gødning) som følge af Kommissionens indførelse af antidumpingforanstaltninger i oktober 2019 ([48]). Derudover viser en sammenligning af eksportens andel af den samlede russiske AN-produktion mellem NUP og perioden for den seneste udløbsundersøgelse ([49]) stabile niveauer på omkring 40 %, hvilket i NUP svarede til næsten 50 % af EU-forbruget. Uanset om eksportkvoten bevæger sig moderat opad, nedad eller forbliver stabil, er der derfor en konkret risiko for en omdirigering af betydelige AN-mængder til EU-markedet, hvis foranstaltningerne ophæves, navnlig i betragtning af EU-markedets generelle tiltrækningskraft for russiske AN-producenter.

(130) Med hensyn til det russiske AN-forbrug på hjemmemarkedet nåede det i henhold til den seneste interimsundersøgelse ([50]) op på 7 mio. ton i 2016, hvilket var en stigning fra 5,5 mio. ton i 2014. Desuden anførte RFPA som led i samme procedure, at det samlede forbrug på hjemmemarkedet af nitrogenholdige gødninger i 2017 steg yderligere med 8,7 %, og at det russiske forbrug fortsat forventedes at stige en smule frem til 2030. På grundlag af verificerede data samt besvarelserne af stikprøveskemaerne fastsatte Kommissionen imidlertid et hjemmemarkedsforbrug på 5,8 mio. ton AN for NUP. Dette skøn svarer stort set til RFPA's tal for NUP (5,9 mio. ton).

(131) Forbruget på hjemmemarkedet af AN faldt således til trods for den forventede vækst, som formentlig også tilskynder de eksporterende producenter til at søge salgsmuligheder på eksportmarkeder som f.eks. EU-markedet.

(132) Konklusionen vedrørende begrænsningerne i efterspørgslen efter AN på hjemmemarkedet understøttes også af gødningskøreplanen. Ifølge gødningskøreplanen vil udviklingen af det russiske marked for mineralsk gødning (der omfatter AN) indtil 2025 være begrænset af det lave efterspørgselsniveau blandt landbrugsproducenterne og den manglende tradition for at anvende mineralsk gødning.

(133) RFPA fastholdt, at den russiske efterspørgsel efter AN (bortset fra stabiliseret AN) nåede op på 6,3 mio. ton i 2019 (efter NUP), og at væksten i indenlandske AN-forsendelser ville fortsætte i 2020.

(134) På grundlag af oplysningerne fra de russiske AN-producenter for NUP oversteg forbruget på hjemmemarkedet (herunder af stabiliseret AN), som nævnt ovenfor, ikke 5,86 mio. ton. Dette tyder på et fald snarere end vækst i forbruget på hjemmemarkedet i forhold til det russiske AN-forbrug på hjemmemarkedet, som i 2016 blev fastsat til 7 mio. ton. Uanset dette, og selv hvis den indenlandske efterspørgsel skulle stige i det tempo, som RFPA nævner, ville den årlige stigning omtrent svare til stigningen i produktionskapaciteten for AN efter NUP. Desuden er en stabil og opadgående tendens i den indenlandske efterspørgsel ikke sikret (navnlig i lyset af prognoserne i gødningskøreplanen) og er i modsætning til den fastsatte russiske kapacitet rent hypotetisk. Derudover underbyggede RFPA sin

([45]) Sehttps://www.oecd.org/eurasia/countries/.
([46]) *Kilde*: IFA, 2016 (se bilag 29 i anmodningen om fornyet undersøgelse).
([47]) Regeringsbekendtgørelse nr. 532 af 29. marts 2018, fremsendt som bilag 28 til anmodningen om fornyet undersøgelse.
([48]) Russiske eksporterende producenter af UAN (som omfatter Acron og Eurochem) eksporterede 613 491 ton UAN i perioden fra den 1. juli 2017 til den 30. juni 2018. Antidumpingforanstaltninger over for importen af UAN fra Rusland vil sandsynligvis føre til et øget pres på de russiske producenter for at eksportere andre former for nitrogenholdig gødning (herunder AN), således at den tilstræbte stigning i eksporten på 2 % kan opnås.
([49]) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014, jf. navnlig betragtning 72 og 96.
([50]) Gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722.

påstand om stigende indenlandsk efterspørgsel ved at henvise til en stigning i hjemmemarkedssalget for en enkelt producent. Det observerede mønster i det tidligere hjemmemarkedssalg for en enkelt producent er ikke nødvendigvis repræsentativt for tendensen i hele industrien og ej heller udtryk for hele industriens fremtidige resultater. Det kan konkluderes, at den fremtidige indenlandske AN-efterspørgsel sandsynligvis ikke vil absorbere den eksisterende russiske kapacitet.

(135) RPFA har endvidere anført, at det i den foregående interimsundersøgelse blev konkluderet, at gødningskøreplanen ikke direkte pegede mod en stigning i produktionskapaciteten for AN ([51]).

(136) Selv om gødningskøreplanen kan være af generel karakter uden at indeholde nogen specifikke oplysninger for AN, anerkender den de eksisterende grænser for indenlandsk efterspørgsel efter mineralsk gødning og bekræfter, at industrien for nitrogenholdige gødninger (der også omfatter produktion af AN) er orienteret mod eksport, hvilket er relevante forhold i forbindelse med denne sag, og som underbygger Kommissionens konklusioner.

(137) EU-markedet er fortsat attraktivt for de russiske eksporterende producenter af AN, også ud fra et prismæssigt synspunkt. I NUP var prisniveauet i Unionen højere end i de største tredjelande, som Rusland for øjeblikket leverer til. Nærmere bestemt var den gennemsnitlige eksportpris ab fabrik (133 EUR/ton) til tredjelande for de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter 39 % lavere end de gennemsnitlige priser ab fabrik for de stikprøveudtagne EU-producenter (219 EUR/ton) i NUP (jf. tabel 8).

(138) Som følge heraf har de eksporterende producenter et incitament til at omdirigere som minimum en del af deres nuværende eksportmængder fra tredjelande (der i NUP beløb sig til ca. 3,4 mio. ton AN, hvilket svarer til næsten 50 % af EU-forbruget) til Unionen.

(139) RFPA påstod, at faldet i den russiske eksport af AN til Unionen efter nedsættelsen af antidumpingtolden i 2018 gav det bedste bevis for, at der ikke ville ske nogen stigning i importen, hvis foranstaltningerne blev ophævet.

(140) Begrænset import af AN fra Rusland er et resultat af, at der er indført effektive foranstaltninger, og er på ingen måde udtryk for de russiske AN-producenters fremtidige adfærd uden sådanne foranstaltninger. Kommissionen fastholdt således sine konklusioner om EU-markedets tiltrækningskraft.

(141) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte RFPA, at tilstedeværelsen af handelsenheder i Unionen ikke gjorde EU-markedet mere attraktivt sammenlignet med andre markeder, hvor russiske producenter allerede havde betydelige langsigtede forpligtelser og infrastrukturer specifikt for AN.

(142) For det første vil tilstedeværelsen af handelsenheder i eller i nærheden af Unionen lette AN-handelsstrømmene til Unionen. For det andet har de russiske producenter også udviklet logistisk kapacitet i de baltiske lande (jf. betragtning 119). For det tredje undlod RFPA at dokumentere, hvordan langsigtede forpligtelser på andre eksportmarkeder end EU-markedet vil påvirke de russiske producenters evne til at trænge ind på EU-markedet, og i hvilket omfang det vil afholde de russiske producenter fra at flytte AN-salget til Unionen uden foranstaltninger. Hertil kommer, at det er usandsynligt, at det distributionsnet, som de russiske producenter har skabt i f.eks. Latinamerika, udelukkende er beregnet til AN (og ikke til andre gødninger eller andre kemikalier). Desuden er de russiske producenters erhvervelse af produktionsaktiver og/eller virksomheder uden for Rusland adskilt fra spørgsmålet om EU-markedets tiltrækningskraft på russiske producenter af AN.

(143) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte RFPA og den russiske regering for så vidt angår de handelsbeskyttelsesforanstaltninger, der er gældende i tredjelande, navnlig i Ukraine, at antidumpingforanstaltningerne mod den russiske import af AN blev ophævet den 23. september 2020, Acron bemærkede også, at Ukraine for nylig ophævede foranstaltningerne over for AN fra Rusland, og at de russiske producenter således kan sælge AN til det ukrainske marked.

([51]) Gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722, betragtning 139.

(144) Trods fjernelsen af antidumpingforanstaltninger indførte Ukraine fra den 1. juli 2019 et generelt forbud mod import af visse varekategorier fra Rusland, herunder den undersøgte vare ([52]). Desuden er der i Ukraine indført målrettede sanktioner mod visse enkeltpersoner og enheder fra Den Russiske Føderation, herunder mod de tre stikprøveudtagne eksporterende AN-producenter ([53]).

(145) RFPA fremførte som svar på fremlæggelsen af oplysninger, at Kommissionen føjede yderligere faktuelle oplysninger (jf. betragtning 144) til det ikke-fortrolige dossier efter fristen på 5 dage som fastsat i afsnit 8 i indledningsmeddelelsen. Derfor handlede Kommissionen ifølge RFPA ikke på en upartisk eller retfærdig måde og handlede således i strid med RFPA's, Eurochems og Uralchems rettigheder, navnlig for så vidt angik god forvaltning. RFPA tilføjede yderligere, at denne fejl ikke kunne afhjælpes ved blot at fremlægge yderligere oplysninger, som de interesserede parter kun fik én dag til at fremsætte bemærkninger til.

(146) For det første er påstanden baseret på en misforståelse af indledningsmeddelelsen. Afsnit 8 og fristen på 5 dage vedrører tydeligvis indlæg fra berørte parter om bemærkninger fra andre interesserede parter. I dette tilfælde har Kommissionen handlet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 20 ved at føje yderligere faktuelle oplysninger til det ikke-fortrolige dossier, ved at forklare, hvilket formål den har til hensigt at anvende disse oplysninger til, og ved at give de interesserede parter mulighed for at fremsætte bemærkninger til denne supplerende fremlæggelse af oplysninger. Oplysningerne i den supplerende fremlæggelse var desuden offentligt tilgængelige, og de interesserede parter havde således allerede adgang til dem inden den supplerende fremlæggelse af oplysninger.

(147) Derudover udgjorde de supplerende oplysninger vedrørende det russiske importforbud mod AN i Ukraine ifølge RFPA ikke en fremlæggelse af relevante oplysninger. RFPA fremførte, at Kommissionen blot forklarede, hvad der var indeholdt i de supplerende dokumenter, der var vedlagt dossieret, uden at forklare, hvordan disse to dokumenter bekræftede dens konklusioner.

(148) Kommissionen tilbageviste denne påstand. De af RFPA nævnte forklaringer var et sammendrag af de relevante oplysninger i dokumentet, som Kommissionen tog hensyn til, da den traf sin afgørelse. Det fremgik således tydeligt af den supplerende fremlæggelse af oplysninger (som i det væsentlige er identisk med oplysningerne i betragtning 144), hvilke resultater og hvilken dokumentation der var tilføjet dossieret.

(149) RFPA gjorde endvidere gældende, at importforbuddet ikke resulterede i et forbud mod import af russisk nitrogenholdig gødning, idet der blev importeret nitrogenholdig gødning af russisk oprindelse, henhørende under position 3105 (som omfatter stabiliseret AN), i andet halvår af 2019.

(150) RFPA's argument måtte afvises. For det første har RFPA ikke dokumenteret, at importforbuddet ikke har påvirket den undersøgte vare som helhed. Stabiliseret AN er medtaget under position 3105, som imidlertid også omfatter andre varer end den undersøgte vare. Som sådan har varer importeret under position 3105 derfor ikke nødvendigvis været en del af den pågældende vare, hvilket gør RFPA's argument irrelevant. Desuden undlod RFPA at påvise, at de virksomhedsspecifikke sanktioner ikke udgjorde en handelsbegrænsende foranstaltning, navnlig i betragtning af at alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter var nævnt på den pågældende sanktionsliste.

(151) Ifølge RFPA var der ingen risiko for omdirigering af russisk eksport fra Ukraine til Unionen, hvis EU's antidumpingforanstaltninger fik lov til at udløbe, da foranstaltningerne på det ukrainske AN-marked over for Rusland har været gældende siden 2008, og salget er således blevet omdirigeret for længe siden. Denne påstand er ikke rigtig. Som nævnt i betragtning 120 øger de eksisterende handelsbegrænsende foranstaltninger på visse markeder som f.eks. Ukraine Unionens tiltrækningskraft, hvis antidumpingforanstaltningerne i Unionen får lov til at udløbe. Det forhold, at sådanne foranstaltninger har været gældende i et vist tidsrum, er ikke i modstrid med, at disse markeder forbliver lukkede for russisk eksport og dermed gør andre nabomarkeder som f.eks. EU-markedet attraktive, hvis foranstaltningerne ophæves.

([52]) Sehttps://zakon.rada.gov.ua/laws/show/535-2019-п#Text, konsulteret den 15. oktober 2020.

([53]) Sehttps://www.president.gov.ua/documents/1762018-24362,https://www.president.gov.ua/storage/j-files-storage/00/61/50/f5678abf43bcb17ce6b232500e9a7312_1529676085.pdf, konsulteret den 15. oktober 2020.

(152) Med hensyn til de russiske eksportørers stadig større muligheder uden for Unionen gjorde RFPA gældende, at Unionen kun er ét marked blandt mange andre. RFPA gentog også det argument, at den forventede stigning i forbruget i Latinamerika (Brasilien, Peru) og Eurasien (Kasakhstan og Ukraine), hvor russiske eksportører er aktive, samt på andre potentielle eksportmarkeder ville absorbere den påståede fremtidige stigning i den russiske kapacitet uden dog at komme nærmere ind på den forventede stigning i forbruget på hjemmemarkedet. Acron hævdede også, at efterspørgslen efter AN vokser både nationalt og globalt, og henviste til den sæsonbetingede efterspørgsel på tværs af forskellige regioner. Den russiske regering hævdede også, at russiske producenter af AN sælger mere og mere på deres eget marked og i tredjelande, hvor de har investeret.

(153) Som anført i betragtning 118 er EU-markedet blandt de mest attraktive markeder for Rusland med hensyn til størrelse, potentiale og geografisk nærhed, og eksisterende eller fremtidige muligheder på andre eksportmarkeder anfægter ikke denne konklusion. Det forhold, at varen er sæsonbetonet for forskellige regioner i forskellige perioder, kan heller ikke ændre Kommissionens vurdering. Derudover henvises der til Kommissionens vurdering i betragtning 124-132 sammenholdt med, at Ukraine forbliver lukket for import af AN fra Rusland (jf. betragtning 144).

(154) For så vidt angår gødningskøreplanen fastholdt RFPA, at dokumentet hverken var specifikt for AN eller obligatorisk for russiske producenter. Acron hævdede desuden, at køreplanen blot var rettet til føderale myndigheder med henblik på at gennemføre de deri anførte foranstaltninger.

(155) Kommissionen er ikke enig heri. Det kan ikke nægtes, at dokumentet også vedrører AN (når det gælder gruppen af nitrogenholdige gødninger) og de russiske AN-producenter. Køreplanen er et formelt dokument vedtaget af den russiske regering. Dens relevans for vurderingen af det russiske AN-marked, dets producenter og den fremtidige udvikling kan ikke nedtones af RFPA og Acron, navnlig fordi industrien for nitrogenholdige gødninger i køreplanen er angivet som en nøgleindustri i Den Russiske Føderation.

(156) Desuden hævdede RFPA som svar på fremlæggelsen af oplysninger, at eksportkvoten for nitrogenholdige gødninger i henhold til gødningskøreplanen fortsat vil ligge stabilt på 65 % i perioden mellem 2020 og 2025.

(157) Der henvises til betragtning 129 for så vidt angår Kommissionens holdning på dette punkt. Som det også fremgår af betragtning 136, viser dette tal, at industrien for nitrogenholdige gødninger (som omfatter produktionen af AN) generelt er orienteret mod eksport.

(158) RFPA hævdede ligeledes, at gødningskøreplanen lægger op til en betydelig stigning i anvendelsen af nitrogenholdige gødninger på hjemmemarkedet. Endvidere hævdede RFPA, at der ikke er noget i gødningskøreplanen, som modsiger påstanden om, at en overskydende eller yderligere kapacitet vil blive anvendt til at dække en stigende indenlandsk efterspørgsel.

(159) Der henvises til betragtning 132 og 134 for så vidt angår Kommissionens holdning på dette punkt. Det bemærkes endvidere, at påstanden om den forventede stigning i det indenlandske forbrug står i direkte kontrast til ordlyden i køreplanen, i henhold til hvilken »udviklingen af det russiske marked for mineralsk gødning indtil 2025 vil være begrænset af landbrugsproducenternes lave faktiske efterspørgselsniveau og den manglende tradition for anvendelse af mineralsk gødning«, og »udsigterne for udviklingen af den russiske undersektor for mineralsk gødning hænger direkte sammen med mulighederne for at øge eksportpotentialet« ([54]).

(160) Hertil kommer, at RFPA som svar på fremlæggelsen af oplysninger satte spørgsmålstegn ved nøjagtigheden af tallene for forbruget af AN på hjemmemarkedet, som Kommissionen anvendte ved vurderingen af udviklingen i det russiske salg af AN (jf. betragtning 130 og 134). Ifølge RFPA sammenligner Kommissionen data, der omfatter stabiliseret AN for 2016 (7 mio. ton), med dataene for NUP (5,86 mio. ton), som ikke omfatter stabiliseret AN.

(161) Denne påstand er fejlagtig. I modsætning til, hvad RFPA har gjort gældende, dækker dataene for NUP, som er baseret på stikprøvebesvarelserne fra samtlige russiske eksporterende producenter (og som i vid udstrækning også svarer til dataene fra RFPA), alle varer, der er omfattet af den undersøgte vare, herunder stabiliseret AN. Desuden forelagde henholdsvis RFPA og de russiske eksporterende producenter begge datasæt for Kommissionen, og deres pålidelighed kan således næppe anfægtes af RFPA eller de russiske producenter selv.

([54]) Regeringsbekendtgørelse nr. 532 af 29. marts 2018, fremsendt som bilag 28 til anmodningen om fornyet undersøgelse.

(162) Derudover hævdede RFPA, at det er meningsløst at sammenligne de russiske producenters eksportpris ab fabrik med EU-producenternes hjemmemarkedspriser ab fabrik. RFPA anførte, at hvis de sandsynlige priser på importen fra Rusland til Unionen svarer til eksportpriserne til andre markeder, er der ikke noget prismæssigt incitament til at omdirigere eksporten.

(163) Som anført i betragtning 137 var formålet med sammenligningen blot at vurdere, om prisniveauet i Unionen var højere end i de største tredjelande, som de russiske producenter for øjeblikket leverer til. På grundlag af denne sammenligning fandt Kommissionen, at EU-markedet var attraktivt for de russiske eksporterende producenter AN, også ud fra et prismæssigt synspunkt.

(164) RFPA gjorde endvidere gældende, at EU-markedet ikke er så attraktivt, som Kommissionen forsøger at fremstille det. Dette blev ifølge RFPA bekræftet af de små importmængder fra nabolande, som ikke er omfattet af nogen importhindringer.

(165) Det bemærkes, at der i den nuværende undersøgelse foretages en evaluering af EU-markedets tiltrækningskraft specifikt for de russiske eksporterende producenter, og andre landes eksportpræferencer er uden betydning i forbindelse med denne evaluering. Disse lande er ikke omfattet af denne undersøgelse, og Kommissionen er derfor ikke i stand til (eller underlagt nogen forpligtelse til) at foretage en sådan vurdering.

(166) RFPA hævdede som svar på fremlæggelsen af oplysninger, at Kommissionen er inkonsekvent i sin vurdering af de russiske eksporterende producenters planlagte adfærd i Latinamerika (jf. betragtning 126) og i Unionen (jf. betragtning 107).

(167) Kommissionen er ikke enig i, at der skulle være uoverensstemmelser. Mens Kommissionens modargumenter for så vidt angår Latinamerika i betragtning 126 vedrører den forventede stigning i forbruget og de russiske producenters påståede absorbering heraf, vedrører Kommissionens vurdering i betragtning 107 en potentiel omdirigering af den samlede russiske uudnyttede kapacitet uden at drøfte nogen stigning i EU-forbruget og absorptionen af en sådan forøgelse fra de russiske producenters side.

(168) Af ovennævnte grunde kan de interesserede parters argumenter vedrørende dette afsnit ikke ændre Kommissionens vurdering og må afvises. Generelt skal det også bemærkes, at de faktorer, som Kommissionen har fremhævet i afsnit 3.3.3, skal vurderes som en helhed og ikke undersøges isoleret for at fastslå EU-markedets tiltrækningskraft på russiske AN-producenter.

3.3.4. *Konklusion vedrørende sandsynligheden for fornyet dumping*

(169) I betragtning af i) den eksisterende uudnyttede kapacitet og yderligere forøgelse af produktionskapaciteten hos de russiske AN-producenter efter NUP, ii) de russiske eksporterende producenters prisfastsættelsespraksis på tredjelandsmarkeder og iii) EU-markedets generelle tiltrækningskraft, er det sandsynligt, at russiske AN-producenter vil eksportere store mængder AN til Unionen til dumpingpriser uden EU-foranstaltningerne. Kommissionen konkluderede derfor, at der er sandsynlighed for fornyet dumping, hvis foranstaltningerne udløber.

4. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET SKADE

4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion**

(170) Den samme vare blev i den nuværende undersøgelsesperiode fremstillet af 23 producenter i Unionen. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.

4.2. **EU-forbrug**

(171) Kommissionen fastsatte EU-forbruget ved at sammenlægge:

i) de stikprøveudtagne EU-producenters salg på EU-markedet indhentet efter kontrol af spørgeskemabesvarelserne

ii) de ikke stikprøveudtagne samarbejdsvillige EU-producenters salg på EU-markedet baseret på data fra EU-erhvervsgrenen

iii) importen fra Rusland på grundlag af databasen i henhold til artikel 14, stk. 6

iv) og importen fra alle andre tredjelande ifølge tal fra Eurostat (Taric-niveau).

(172) På dette grundlag udviklede EU-forbruget sig således:

Tabel 1

EU-forbrug

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
EU-forbrug (ton)	7 318 015	7 193 921	6 707 045	6 890 413
Indeks (2016 = 100)	*100*	*98*	*92*	*94*

Kilde: Verificerede data fra de stikprøveudtagne EU-producenter og data fra erhvervsgrenen, Eurostat (Taric), databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

(173) EU-forbruget faldt med 6 % i den betragtede periode.

(174) Den nedadgående udvikling i efterspørgslen er almindelig for nitrogenholdige gødninger, hvor der har været en stabil nedgang i forbruget i de seneste år. Tendensen vil sandsynligvis fortsætte i fremtiden på grund af en række forskellige faktorer. Mest bemærkelsesværdigt er det stigende pres på landbrugere i forbindelse med miljø- og klimaændringer.

4.3. **Import fra Rusland**

4.3.1. *Mængde og markedsandel for importen fra Rusland*

Tabel 2

Importmængde og markedsandel fra Rusland (*)

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Importmængde (ton)	[36 000-40 000]	[10 000-15 000]	[32 000-38 000]	[38 000-43 000]
Indekseret importmængde (2016 = 100)	*100*	*36*	*102*	*113*
Markedsandel (%)	[0,3-0,7]	[0,1-0,4]	[0,3-0,7]	[0,4-0,8]

Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

(*) Ekskl. import af stabiliseret AN fra Kirovo, som ikke er omfattet af disse foranstaltninger.

(175) Importmængderne faldt med 64 % i 2017, men steg derefter igen, og ved udgangen af NUP var de 13 % større end i begyndelsen af den betragtede periode (i 2016). Importen fra Rusland udgjorde en markedsandel på [0,4-0,8 %] i Unionen i den betragtede periode.

4.3.2. *Priser på import fra Rusland*

(176) Kommissionen fastsatte tendensen for priserne på importen fra Rusland på grundlag af data registreret i databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

(177) Den gennemsnitlige pris på importen til Unionen fra Rusland udviklede sig som følger:

Tabel 3

Importpris fra Rusland (*)

Land	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Importpriser (EUR/ton)	192	259	169	175

Indeks (2016 = 100)	100	135	88	91

Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6, ekskl. Kirovos salg af stabiliseret AN, som ikke er omfattet af antidumpingtold.

(*) Gennemsnitsprisen omfatter ikke gældende antidumpingtold.

(178) Samlet set faldt de gennemsnitlige importpriser med 9 % i den betragtede periode. Importpriserne steg med 35 % mellem 2014 og 2017, hvorefter de faldt med 35 % i 2018 og efterfølgende steg med 4 % i NUP.

4.3.3. *Prisunderbud*

(179) Der kunne konstateres en prisforskel mellem EU-erhvervsgrenens priser og importen fra Rusland i NUP på omkring 20 % baseret på tallene i tabel 4 og 9. Desuden fastsatte Kommissionen prisunderbuddet i den nuværende undersøgelsesperiode ved at sammenligne i) de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau, og ii) de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de samarbejdsvillige russiske eksporterende producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis (dvs. inklusive omkostninger, forsikringer og fragt) med passende justeringer for antidumpingtold og omkostninger efter importen.

(180) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt — og fratrukket rabatter og nedslag. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af omsætningen for de stikprøveudtagne EU-producenter i den nuværende undersøgelsesperiode.

(181) Sammenligningen viste et underbud på 14,3 % for de to russiske stikprøveudtagne eksporterende producenter, som eksporterede AN til Unionen i NUP. Når den gældende antidumpingtold blev trukket fra, udgjorde den gennemsnitlige underbudsmargen 29,4 %.

(182) RFPA hævdede i deres indlæg, at en rimelig sammenligning af indenlandske priser med importpriser med henblik på underbud eller målprisunderbud kræver justeringer for forskelle mellem ammoniumnitrat i pilleform og granulatform. Der er nemlig en prisforskel mellem AN i granulatform og pilleform på grund af fysiske forskelle (kornstørrelse), og fordi AN i pilleform indeholder mere nitrogen (34-34,5 %) i forhold til ammoniumnitrat i granulatform (33,5 %).

(183) Undersøgelsen bekræftede, at den vare, der fremstilles af stikprøveudtagne EU-producenter og russiske producenter, faktisk er den samme med hensyn til kornstørrelse og nitrogenindhold. Denne påstand blev derfor afvist.

4.4. **Import fra andre tredjelande**

Tabel 4

Importmængde og markedsandel

Land		2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Andre tredjelande i alt	Import (ton)	285 959	311 000	317 726	295 195
	Indeks	100	109	111	103
	Markedsandel (%)	3,9	4,3	4,7	4,3
	Pris (EUR/ton)	221	208	194	210
	Indeks (2016 = 100)	*100*	*94*	*88*	*95*

Georgien	Import (ton)	122 883	241 376	234 208	205 293
	Indeks (2016 = 100)	*100*	*196*	*191*	*167*
	Markedsandel (%)	1,7	3,4	3,5	3,0
	Pris (EUR/ton)	208	195	184	196
	Indeks (2016 = 100)	*100*	*94*	*88*	*94*
Tyrkiet	Import (ton)	12 082	18 424	43 760	52 279
	Indeks (2016 = 100)	*100*	*152*	*362*	*433*
	Markedsandel (%)	0,2	0,3	0,7	0,8
	Pris (EUR/ton)	241	206	173	194
	Indeks (2016 = 100)	*100*	*85*	*72*	*80*
Andre tredjelande	Import (ton)	150 994	51 201	39 758	37 623
	Indeks (2016 = 100)	*100*	*34*	*26*	*25*
	Markedsandel (%)	2,1	0,7	0,6	0,5
	Pris (EUR/ton)	230	271	277	313
	Indeks (2016 = 100)	*100*	*118*	*120*	*136*

Kilde: Eurostat (Taric-niveau).

(184) Importmængden fra andre tredjelande steg med 3 % fra 286 000 ton i 2016 til 295 000 ton i NUP. Denne import udgjorde en markedsandel på 4,3 % af EU-markedet i NUP. Den største del af importen kom fra Georgien, efterfulgt af Tyrkiet.

(185) Gennemsnitsprisen på importen fra andre tredjelande faldt med 5 % mellem 2016 og NUP fra 221 EUR/ton EUR i 2016 til 210 EUR/ton i NUP. Disse gennemsnitlige importpriser var i gennemsnit højere end importpriserne fra Rusland.

(186) Georgien var det land, der havde størst import til Unionen. Dets markedsandel var på 3,0 % i NUP. Importmængden fra Georgien steg i den betragtede periode fra 123 000 ton i 2016 til 205 000 ton i NUP. I den betragtede periode (undtagen i 2017) var deres priser i gennemsnit højere end priserne på importen fra Rusland.

4.5. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.5.1. *Generelle bemærkninger*

(187) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en evaluering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(188) Med henblik på vurderingen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer ud fra de verificerede data, som EU-erhvervsgrenen havde indgivet, og de verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Oplysningerne vedrørte alle EU-producenterne. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske

indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Oplysningerne vedrørte de stikprøveudtagne EU-producenter. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(189) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping.

(190) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.5.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(191) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

EU-producenternes produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Produktionsmængde (ton)	7 479 220	7 358 841	6 958 592	7 030 782
Indeks (2016 = 100)	*100*	*98*	*93*	*94*
Produktionskapacitet (ton)	14 768 601	14 601 686	14 598 085	14 497 300
Indeks (2016 = 100)	*100*	*99*	*99*	*98*
Kapacitetsudnyttelse (%)	51	50	48	48

Kilde: Verificerede data fra EU-erhvervsgrenen og verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(192) Produktionsmængden faldt med 6 % i den betragtede periode. Produktionskapaciteten faldt med 2 % i den betragtede periode. Som følge af et større fald i produktionsmængden og et mindre fald i kapacitet faldt kapacitetsudnyttelsen med 3 procentpoint i den betragtede periode.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(193) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

EU-producenternes salgsmængde og markedsandel

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Salgsmængde i Unionen (ton)	6 905 971	6 770 978	6 271 050	6 463 715
Indeks (2016 = 100)	*100*	*98*	*91*	*94*
Markedsandel (%)	94,4	94,1	93,5	93,8

Kilde: Verificerede data fra EU-erhvervsgrenen og verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(194) EU-erhvervsgrenens samlede salg på EU-markedet faldt med 6 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 0,6 procentpoint i den betragtede periode.

4.5.2.3. Vækst

(195) Mellem 2016 og NUP faldt EU-forbruget med 6 %. EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 6 %, hvilket svarede til en tabt markedsandel på 0,6 procentpoint.

4.5.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(196) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

EU-producenternes beskæftigelse og produktivitet

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Antal ansatte	5 020	5 132	5 161	5 214
Indeks (2016 = 100)	*100*	*102*	*103*	*104*
Produktivitet (ton/ansat)	1 490	1 434	1 348	1 348
Indeks (2016 = 100)	*100*	*96*	*91*	*91*

Kilde: Verificerede data fra EU-erhvervsgrenen og verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(197) Beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenens steg med 4 % i løbet af den betragtede periode. På grund af faldet i produktionen (fald på 6 % i den betragtede periode) faldt produktiviteten ligeledes med 9 % i samme periode.

4.5.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(198) Som konkluderet i betragtning 71 blev det russiske eksportsalg til Unionen ikke anset for at være repræsentativt for prisen og mængderne. Der kunne derfor ikke konstateres nogen dumping i denne periode på EU-markedet, og dumpingmargenens størrelse kunne ikke vurderes.

4.5.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(199) EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen og enhedsomskostningerne udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Gennemsnitlige salgspriser i Unionen og enhedsomkostninger

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig enheds-salgspris i Unionen (EUR/ton)	191	199	204	219
Indeks (2016 = 100)	*100*	*104*	*107*	*115*
Produktionsomkostninger pr. enhed (EUR/ton)	174	176	202	198
Indeks (2016 = 100)	*100*	*101*	*116*	*114*

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(200) EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgspris til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen steg støt med 15 % og nåede op på 219 EUR/ton i NUP. Stigningen i priserne blev påvirket af en stigning i produktionsomkostningerne. Produktionsomkostningerne steg tilsvarende med 14 % fra 2016 til udgangen af NUP. Den vigtigste faktor, der havde påvirket stigningen i produktionsomkostninger pr. enhed, var stigningen i råmaterialepriserne, nemlig for gas, det vigtigste råmateriale i produktionen af ammoniumnitrat, der udgjorde mere end 60 % af de samlede produktionsomkostninger.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(201) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR/ansat)	29 870	32 194	32 651	33 129
Indeks (2016 = 100)	*100*	*108*	*109*	*111*

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(202) Gennemsnitslønnen pr. ansat steg med 11 % i løbet af den betragtede periode.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

(203) Lagerbeholdningerne udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Slutlagre	62 120	93 430	114 522	43 649
Indeks (2016 = 100)	*100*	*150*	*184*	*70*
Slutlagre i procent af produktionen (%)	3	4	6	2

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(204) Slutlagerbeholdningerne hos de stikprøveudtagne EU-producenter faldt med 30 % i løbet af den betragtede periode. I NUP tegnede lagerbeholdningerne sig for 2 % af deres produktion.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital

(205) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2016	2017	2018	Nuværende undersøgelsesperiode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	11,3	13,1	3,7	11,2

Likviditet (EUR)	69 934 432	81 683 756	30 443 832	72 041 192
Indeks (2016 = 100)	*100*	*117*	*44*	*103*
Investeringer (EUR)	24 830 016	34 090 768	48 685 110	39 800 944
Indeks (2016 = 100)	*100*	*137*	*196*	*160*
Investeringsafkast (%)	38,1	46,9	12,3	38,1

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(206) Kommissionen beregnede EU-erhvervsgrenens rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. EU-erhvervsgrenens rentabilitet var på omkring 11,3 % i begyndelsen af den betragtede periode indtil 2018, hvor den faldt til 3,7 % (på grund af stigningen i omkostningerne ved gas og omkostningerne ved de indkøbte kvoter i EU's emissionshandelssystem), hvorefter den forbedredes og nåede op på 11,2 % ved udgangen af NUP.

(207) Nettolikviditeten er EU-producentens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter. Nettolikviditeten fulgte samme tendens som rentabiliteten, den faldt i 2018 og forbedredes i NUP. Samlet set steg likviditeten med 3 % i den betragtede periode.

(208) I den betragtede periode steg den årlige strøm af investeringer i produktionen af AN fremstillet af EU-erhvervsgrenen med 60 % fra 25 mio. EUR i 2016 til næsten 40 mio. EUR i NUP, hvilket udgjorde 28 % af de samlede nettoaktiver i forbindelse med den pågældende vare. Investeringerne vedrørte overholdelse af krav til sundhed, sikkerhed og miljø, forøgelse af produktionsanlæggenes kapacitet og effektivitet.

(209) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet fra produktion og salg af samme vare fulgte samme tendens som rentabiliteten; det faldt i 2018 og vendte tilbage til det oprindelige niveau på 38 % i NUP.

(210) Som i de tidligere undersøgelser hævdede EU-erhvervsgrenen, at den havde behov for betydelige investeringer og et afkast på den investerede kapital (et finansielt nøgletal til at måle en virksomheds rentabilitet og den effektivitet, med hvilken virksomhedens kapital investeres) på mindst 12 %. Den har på ny fremlagt en ekspertrapport og hævder, at det for at opnå et gennemsnitligt afkast på investeret kapital på 12 % er nødvendigt med et gennemsnitligt overskud før skat pr. ton på 94 EUR, svarende til en margen for overskud før skat på 36 %.

(211) Kommissionen bemærkede, at målfortjenesten er irrelevant i dette tilfælde, eftersom en ny skadesmargen ikke beregnes i forbindelse med udløbsundersøgelser, specielt i betragtning af at EU-erhvervsgrenen ikke blev anset for at have lidt væsentlig skade. Denne påstand blev derfor afvist.

4.5.4. *Konklusion om EU-erhvervsgrenens situation*

(212) Undersøgelsen viste, at erhvervsgrenens situation på makroniveau forværredes i overensstemmelse med den generelt faldende tendens i forbruget (–6 % i den betragtede periode), hvilket påvirkede faldet i EU-erhvervsgrenens produktions- og salgsmængde.

(213) Undersøgelsen har også vist, at erhvervsgrenens situation på mikroniveau generelt var positiv. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation var således ikkeskadevoldende, og eksistensen af antidumpingforanstaltninger over for importen af den undersøgte vare fra Rusland var hovedårsagen til en sådan positiv situation.

(214) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade i den nuværende undersøgelsesperiode, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

4.6. **Indlæg fra de interesserede parter**

(215) En samarbejdsvillig eksporterende producent hævdede, at de langsigtede økonomiske indikatorer viser, at der ikke var en årsagssammenhæng mellem importen fra Rusland og den påståede skade.

(216) Kommissionen konkluderede, at EU-erhvervsgrenen ikke havde lidt væsentlig skade. En analyse af årsagssammenhængen er derfor ikke berettiget. Denne påstand blev derfor afvist.

(217) Sammenslutningen af russiske gødningsproducenter hævdede, at de makroøkonomiske indikatorer viste, at EU-markedet var præget af et oligopol. Ifølge sammenslutningen kontrollerer ansøgerne nu to tredjedele af markedet, mens EU-erhvervsgrenen næsten kontrollerer hele EU-markedet for ammoniumnitrat, hvor kun ubetydelige mængder af importerede varer er i stand til at trænge ind på EU-markedet.

(218) En samarbejdsvillig eksporterende producent hævdede, at der var flere opfordringer til Generaldirektoratet for Konkurrence om at undersøge EU-producenternes konkurrencebegrænsende adfærd.

(219) I en række indlæg hævdede brugersammenslutningerne ([55]), at EU-erhvervsgrenen for ammoniumnitrat var omfattet af en dobbelt beskyttelse (told og antidumpingtold). Ifølge sammenslutningerne begunstigede de nuværende handelshindringer eksport til høje priser fra nabolande som f.eks. Georgien og Tyrkiet, som ikke var pålagt told og antidumpingtold, til skade for de globale konkurrenter, dvs. Rusland, USA osv. Den nuværende toldstruktur begunstigede derfor høje eksportpriser i lokalområdet, hvilket var til skade for de globale konkurrenter.

(220) Det fremgik af undersøgelsen, at konkurrencen på EU-markedet var sund, da der var 23 producenter i Unionen, og ingen af dem havde en markedsandel på mere end 20 %. EU-erhvervsgrenen indtager ikke nogen klar dominerende stilling på markedet. Disse påstande blev derfor afvist.

(221) En samarbejdsvillig eksporterende producent og brugersammenslutningerne ([56]) hævdede, at EU-producenterne anvendte antidumpingforanstaltningerne til at opretholde høje priser i Unionen og til at beskytte EU-erhvervsgrenen mod konkurrence fra russiske producenter, hvorved EU-producenterne fik mulighed for at holde priserne på ammoniumnitrat i Unionen på et kunstigt højt niveau. Ifølge den eksporterende producent har priserne på ammoniumnitrat i Unionen været særligt høje og generelt højere end priserne på andre markeder.

(222) Ifølge resultaterne af tidligere undersøgelser og den nuværende undersøgelse følger priserne på ammoniumnitrat i Unionen prisen på det vigtigste råmateriale (gas), som udgør over 60 % af produktionsomkostningerne for AN. I den betragtede periode var prisen på gas højere i Unionen end på mange andre markeder. Desuden er AN-priserne også drevet af priserne på urinstof, som er en faktor i prisforhandlingerne. Urinstof er en global vare, og prisen fastsættes ud fra det globale udbud og den globale efterspørgsel.

(223) Som bekræftet i undersøgelsen fulgte EU-producenternes salgspriser og produktionsomkostninger samme tendens i hele den betragtede periode. Tendensen for gasprisen og salgspriserne for AN var faktisk den samme i hele den betragtede periode. Nærmere bestemt angiver et indeks over den offentligt tilgængelige gaspris ([57]) i NUP et fald i oktober 2018, og AN-priserne indikerer et fald i marts 2019. Tidsforskydelsen på nogle måneder skyldes, at AN-priserne i starten af NUP skulle dække produktionsomkostningerne (eftersom de lå under produktionsomkostningerne for visse stikprøveudtagne EU-producenter, hvilket blev afspejlet i en faldende fortjeneste i 2018) og derefter fulgte den samme faldende tendens. Denne påstand blev derfor afvist.

(224) Brugersammenslutningerne ([58]) fremførte i et indlæg, at EU-erhvervsgrenen havde en markedsandel på over 90 %. Ifølge sammenslutningerne var den importmængde, der var i stand til at komme ind på EU-markedet, så begrænset, at den således ikke ville være i stand til at udøve noget væsentligt konkurrencepres. Derfor var EU-markedet for AN angiveligt ikke fuldt ud konkurrencedygtigt.

(225) EU-erhvervsgrenens markedsandel skyldtes dens resultater på EU-markedet uden illoyal konkurrence fra tredjelande. Der var ingen barrierer, der forhindrede importen i at komme ind og konkurrere med EU-erhvervsgrenen. EU-producenternes markedsandel er desuden ikke en indikator, der gør det muligt at konkludere, at der ikke er konkurrence på EU-markedet, navnlig når denne markedsandel indehaves af over 20 producenter, hvoraf ingen har

([55]) Association Générale des Producteurs de Blé et autres céréales, Frankrig (AGPB), Irish Farmers' Association, Irland (IFA).
([56]) AGPB, IFA.
([57]) Bloomberg; World Gas Intelligence; World Bank; spot TTF.
([58]) AGPB, IFA.

en andel på mere end 20 %. Den gældende antidumpingtold skaber ikke nogen handelshindring, men sikrer fair konkurrence mellem Unionen og de eksporterende producenter i det pågældende land. Denne påstand blev derfor afvist.

(226) RFPA påstod, at antidumpingforanstaltningerne havde en negativ indvirkning på den globale handel, da de gav EU-producenterne mulighed for at deltage i skadevoldende eksportaktiviteter, idet de udnyttede det lukkede hjemmemarked til at handle illoyalt på eksportmarkederne. Ifølge sammenslutningen steg eksporten fra EU-producenterne mest til lande som Indien, Serbien, Australien og Ukraine, hvor priserne er lavest. RFPA hævdede, at eksporten foregik til priser, som ville underbyde de priser, som EU-producenterne tilbød på EU-markedet. Endelig forblev eksporten til disse tredjelande på et særdeles højt niveau eller fortsatte med at stige i NUP.

(227) Kommissionen bemærkede, at EU-producenternes eksport steg med 6 % i den betragtede periode og tegnede sig for omkring 30 % af deres samlede salg i NUP. De vigtigste eksportmarkeder var Kina, Ukraine og Brasilien. Ifølge tal fra Eurostat var de gennemsnitlige eksportpriser til disse markeder og sammenlagt til tredjelandene højere end priserne på EU-markedet. Dette argument blev derfor afvist.

(228) Flere parter hævdede, at EU-erhvervsgrenens eksportresultater illustrerer dens evne til at konkurrere globalt uden at have gavn af antidumpingforanstaltninger. Denne adfærd viste, at der ikke ville ske fornyet skade, da EU-erhvervsgrenen for AN var i stand til at konkurrere med enhver anden markedsaktør i et omfang, der faktisk var skadevoldende for mindre konkurrencedygtige producenter på verdensplan.

(229) Det faktum, at de russiske eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen kan konkurrere på andre tredjelandsmarkeder med forskellige markedskarakteristika, viser ikke, at der ikke vil ske fornyet skade, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe, navnlig eftersom det blev konkluderet i betragtning 169, at russiske AN-producenter ville eksportere store mængder AN til Unionen til dumpingpriser. Desuden tegnede EU-erhvervsgrenens eksport sig for ca. 30 % af dens produktion i NUP. Eftersom AN-industrien er kapitalintensiv med høje faste omkostninger, ville det ikke være økonomisk rentabelt kun at anvende 30 % af sin produktion. Denne påstand blev derfor afvist.

(230) En samarbejdsvillig eksporterende producent hævdede, at EU-producenterne modtog statsstøtte fra regeringen, bl.a. med henblik på at imødegå de stigende miljøomkostninger.

(231) Kommissionen bemærkede, at enhver støtte, såfremt den blev modtaget af de stikprøveudtagne og verificerede EU-producenter, blev opgjort og medtaget i nettoomkostningerne som angivet i tabellen over omkostninger i betragtning 199. Dette argument blev derfor afvist.

(232) Brugersammenslutningerne ([59]) fremførte, at importen ikke kun pålægges told, men også omkostninger efter toldklarering og andre omkostninger i forbindelse med videresalg af varerne til forhandlere, som ikke nødvendigvis bæres af EU-erhvervsgrenen, men som skal tages i betragtning.

(233) Kommissionen bekræftede, at sammenligningen af priserne på import og EU-erhvervsgrenens priser sker på samme niveau som forklaret i betragtning 179.

(234) Brugersammenslutningerne ([60]) hævdede, at AN blev handlet til en betydelig »markedspræmie« i Unionen i forhold til de globale priser. Denne »markedspræmie« er en direkte følge af indførelsen af både almindelig told og antidumpingtold på ammoniumnitrat. Den er højere end den vejede gennemsnitlige nominelle told og antidumpingtold, eftersom tolden, som hævdet, omfatter den nominelle og den yderligere indvirkning »på importstrukturen og på forbruget på hjemmemarkedet ved at påvirke de eksporterende lande, der har den bedste eksportkonkurrenceevne«. Brugerne henførte 73 % og 27 % af »markedspræmien« til henholdsvis antidumpingtold og almindelig told.

(235) Kommissionen bemærkede, at beregningen af den såkaldte »markedspræmie«, der tilskrives antidumpingtolden, er fejlagtig. Der blev fastsat antidumpingtold på importen fra Rusland baseret på skadestærsklen, idet der i beregningen blev taget hensyn til den gældende told. Derfor indeholder den beregning, der er foretaget af landbrugssammenslutningen, en dobbelttælling af tolden, som den herefter henfører til »beskyttelsen af markedet mod antidumpingtolden«. Desuden er den skadestærskel, der fastsætter den nuværende told, ikke en »markedspræmie«,

([59]) AGPB, IFA.
([60]) AGPB, IFA.

som anført af brugersammenslutningen. Skadestærsklen er fastsat for at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Skaden ville blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare på EU-markedet, som med rimelighed kunne forventes af en virksomhed af denne type i denne sektor under normale konkurrencevilkår, dvs. uden forekomst af dumpingimport. Disse påstande blev derfor afvist.

(236) Brugersammenslutningerne ([61]) gjorde endvidere gældende, at AN-producenterne i Unionen var i stand til at fastsætte priser, der var kunstigt høje, for at opnå en betydelig fortjeneste. Europa-Kommissionen har imidlertid konstateret, at EU-erhvervsgrenen for AN bør opnå en målfortjeneste på 8 % under normale markedsvilkår.

(237) Kommissionen bemærkede, at den målfortjeneste, der blev anvendt til at fastsætte målprisen for skadesberegningen, blev anset for at være den passende minimumsfortjeneste som fastsat i den seneste interimsundersøgelse ([62]), som EU-erhvervsgrenen kunne have forventet at opnå uden den skadevoldende dumping. Det faktum, at den pågældende erhvervsgren var i stand til at opnå endnu højere fortjenstmargener, viser, at de gældende foranstaltninger var effektive, og at EU-erhvervsgrenen var levedygtig. Denne påstand blev derfor afvist.

(238) Brugersammenslutningerne ([63]) hævdede, at de høje AN-priser også påvirker priserne på kalkammonsalpeter (»KAS«), og der var skønnet en tilsvarende »markedspræmie« for KAS (de irske landbrugere anvender KAS, da AN er forbudt i Irland).

(239) For det første er KAS ikke omfattet af den nuværende undersøgelse. For det andet forhindrer de gældende foranstaltninger ikke russiske (eller andre tredjelandes) virksomheder i at fremstille og eksportere KAS til EU-markedet (der gælder ingen antidumping- eller antisubsidietold for denne vare). Prisen for KAS på EU-markedet kan, som hævdet, desuden være attraktiv. For det tredje er det naturligt, at priserne på nitrogenholdige gødninger, hvor det vigtigste råmateriale er gas, er snævert forbundet, og at AN-og KAS-priserne derfor kan følge samme tendens. Denne påstand blev derfor afvist.

(240) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog brugersammenslutningerne ([64]) deres påstand vedrørende de overbeskyttede gødningsproducenters konkurrencebegrænsende adfærd og handelsforvridninger som følge af de høje barrierer for adgang til EU's gødningsmarked (idet det blev fremført, at disse handelshindringer (told og antidumpingtold) dæmpede konkurrencen, hvilket medførte, at EU-producenterne samlet set var i stand til at indføre alt for høje priser) uden at fremlægge dokumentation herfor. Endvidere drøftes de påståede for høje EU-priser i betragtning 244. Påstanden blev derfor afvist.

(241) Samme brugerorganisationer hævdede derefter, at Kommissionen ikke havde foretaget en omfattende, fremadrettet vurdering (dvs. efter NUP), hvor der tages højde for sammenbruddet i gaspriserne ([65]) og den parallelle stigning i AN-priserne (baseret på prognoser fra egne markedsoplysninger ([66])) i Unionen.

(242) Ifølge Verdensbanken ([67]) begyndte prisen på naturgas i Europa at falde i 2019, men vil igen begynde at stige i 2021 og nå op på 2016-niveauet (begyndelsen af den betragtede periode) i 2023. Ifølge resultaterne af denne undersøgelse, jf. betragtning 223, fulgte AN-salgsprisen den samme tendens som prisen på naturgas i Unionen i den betragtede periode. Der er således ingen grund til at forudse den divergerende tendens i fremtiden. Der blev ikke fremlagt yderligere beviser vedrørende udviklingen i AN-priserne i forhold til naturgaspriserne i Unionen, hvilket gav mulighed for at sætte spørgsmålstegn ved forholdet mellem de to. Denne påstand blev derfor afvist.

(243) De samme brugersammenslutninger fremførte endvidere, at Kommissionen i forhold til samtlige tilgængelige oplysninger ([68]) benægtede, at der fandtes en betydelig »markedspræmie« for AN i Unionen i forhold til AN i de øvrige regioner.

([61]) AGPB, IFA.
([62]) Gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722.
([63]) AGPB, IFA.
([64]) AGPB, IFA.
([65]) *Kilde*: World Bank Commodities Price Forecast.
([66]) Indlæg fra AGBP og IFA af 21.4.2020 (t20.003085) og 5.10.2020 (t20.006054).
([67]) *Kilde*: World Bank Commodities Price Forecast.
([68]) Indlæg fra AGBP og IFA af 5.11.2019 (t19.005682).

(244) For det første var den såkaldte »markedspræmie«, som blev beregnet af brugersammenslutningerne, en forskel mellem AN-spotpriser (dvs. afsluttede salgstransaktioner, tilbud, bud) i Frankrig og Sortehavsregionen i den betragtede periode ([69]). De kunne således ikke være afgørende, når de blev sammenlignet med de faktiske AN-priser for afsluttede og verificerede salgstransaktioner foretaget af de stikprøveudtagne EU-producenter ([70]) som nærmere beskrevet i betragtning 199. For det andet var de faktiske AN-priser i Unionen i undersøgelsesperioden for denne undersøgelse lavere end AN-spotpriserne i Sortehavsregionen ([71]) (som blev fremlagt af sammenslutningerne i november 2019 ([72])) for alle stikprøveudtagne virksomheder. De to prisordninger gennemgås nedenfor.

Tabel 12

AN-spotpriser i Sortehavsregionen i forhold til EU-producenternes gennemsnitlige salgspriser i Unionen

	2016	2017	2018	UP
AN i bulk, Sortehavsregionen FCA-levering, EU-havn (EUR/ton)	[192-197]	[212-217]	[200-205]	[210-215]
EU-producenternes gennemsnitlige salgspriser i Unionen (EUR/ton)	191	199	204	219

Kilde: Indlæg fra AGBP og IFA af 5.11.2019 og verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(245) Som det fremgår af oplysningerne fra landbrugssammenslutningen og EU-erhvervsgrenens efterprøvede salgstal, var priserne i Unionen i 2016 og 2017 faktisk lavere end de priser, der blev fremlagt af landbrugssammenslutningen som de globale priser. I 2018 var de på et tilsvarende niveau, og i NUP var priserne i Unionen kun marginalt højere (med under 9 EUR/ton eller under 4 %). Derfor var priserne i Unionen for 3 ud af 4 af de betragtede perioder enten lavere eller på samme niveau som det, landbrugerne anser for den globale pris. Den blotte stigning til mindre end 4 % over, hvad der betragtes som »en global pris« i NUP, var ikke permanent eller væsentlig. Den påståede forekomst af en præmie på EU-markedet blev derfor ikke understøttet af den dokumentation, der blev fremlagt af landbrugssammenslutningen, i forbindelse med sammenligningen med de oplysninger, der blev kontrolleret i forbindelse med undersøgelsen. For det tredje var spotprisen i Sortehavsregionen i NUP, som blev genindsendt af sammenslutningerne i deres bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger ([73]), faldet fra den pris, der blev angivet i november 2019 ([74]) (fra de oprindelige [210-215] EUR/ton til 178 EUR/ton). Der blev ikke givet nogen forklaring på denne forskel. Endelig svarede spotprisen for AN i Sortehavsregionen hovedsageligt til de russiske og georgiske AN-eksportørers pris og repræsenterede priserne i den pågældende region. Den kunne derfor ikke betragtes som en global pris. På denne baggrund blev disse parters påstand afvist.

(246) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede Den Russiske Føderations faste repræsentation, at EU-erhvervsgrenen befandt sig i en stabil og økonomisk sund situation. Den drog fordel af faldet i gaspriserne. En række indikatorer såsom beskæftigelse, enhedssalgspriser, gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger og investeringer havde tendens til at stige støt.

(247) Det skal erindres, at dette faktisk var resultatet af denne undersøgelse i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens sandsynlige situation, såfremt foranstaltningerne fik lov til at udløbe, blev analyseret særskilt, uden at der blev taget hensyn til skadesspørgsmålet, i betragtning 298-303.

([69]) Indlæg fra AGBP og IFA af 5.11.2019 (t19.005682).
([70]) De faktiske AN-priser i Unionen var baseret på de verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter, hvor salgsprisen blev opkrævet ab fabrik, dvs. salgsværdien uden eventuelle transportomkostninger til kundens lokaler; eksklusive moms; uden kreditnotaer og eventuelle handelsrabatter (rabatter, der straks fratrækkes på fakturaen).
([71]) Leveret til EU's grænse.
([72]) Indlæg fra AGBP og IFA af 5.11.2019 (t19.005682).
([73]) Indlæg fra AGBP og IFA af 5.10.2020 (t20.006054).
([74]) Indlæg fra AGBP og IFA af 5.11.2019 (t19.005682).

(248) Den samme interesserede part gentog uden at fremlægge dokumentation herfor, at AN-producenterne dominerer EU-markedet og næsten er eneleverandører, hvilket således er til skade for Unionens slutbrugere og landbrugssektor. Foranstaltningerne vedrørende AN i Unionen førte til konkurrenceforvridning, inflation i AN-priserne i Unionen og mangel på sammenhæng mellem EU-priserne og verdensmarkedspriserne.

(249) Uden yderligere beviser og i betragtning af, at lignende påstande vedrørende EU-erhvervsgrenens markedsandel og AN-priserne i Unionen i den betragtede periode blev behandlet i betragtning 222-223 og 225, blev partens påstand afvist.

(250) Flere interesserede parter ([75]) hævdede, at analysen af EU-erhvervsgrenen var baseret på et åbenbart urigtigt skøn, da Kommissionen i sine konklusioner udtrykkeligt udelukkede »stabiliseret« AN. Mere specifikt indgik der ingen data om »stabiliseret« AN i de mikro- eller makroøkonomiske indikatorer. De hævdede endvidere med udgangspunkt i deres fremlagte database over markedsoplysninger, at hvis »stabiliseret« AN var inkluderet, var AN-forbruget i Unionen væsentligt større end det, der var anført i betragtning 172.

(251) Som angivet i afsnit 4.5.2 blev der blandt andre navngivne kilder indhentet makroøkonomiske indikatorer fra de verificerede data fra EU-erhvervsgrenen, baseret på undersøgelser fra Fertilizers Europe, som omfattede den fulde varedækning for den undersøgte vare som beskrevet i betragtning 54. For så vidt angår det »stabiliserede« AN blev der navnlig indsamlet data om AN med indhold af næringsstofferne phosphor og/eller kalium i disse undersøgelser.

(252) Med hensyn til EU-forbruget bekræftede kontrollen af de stikprøveudtagne og ikke stikprøveudtagne EU-producenters salg på EU-markedet, at begge datasæt omfattede hele varedækningen for den undersøgte vare som beskrevet i betragtning 54. For så vidt angår det »stabiliserede« AN blev der indsamlet data om AN med indhold af næringsstofferne phosphor og/eller kalium i undersøgelserne fra Fertilizers Europe og i EU-producenternes spørgeskemaer. Ved tilføjelse af EU-producenternes salg af AN, NK (AN, herunder næringsstoffet kalium) og NP (AN, herunder næringsstoffet phosphor) ([76]) i Unionen, hentet fra den database over markedsoplysninger, der blev fremlagt af disse interesserede parter ([77]), var salgsmængderne desuden stort set i overensstemmelse med EU-producenternes samlede salgsmængder, jf. betragtning 193.

(253) Ligeledes var importstatistikker fra Rusland og alle andre tredjelande baseret på Taric-koder, og derfor omfattede de alle de koder, der er angivet i betragtning 54. Det bekræftes derfor, at analysen af EU-erhvervsgrenen og EU-forbruget omfatter den fulde varedækning for den undersøgte vare som defineret i betragtning 54. Påstanden blev derfor afvist.

(254) De samme interesserede parter hævdede, at Kommissionen havde foretaget et åbenbart urigtigt skøn, da den fastlagde stikprøven af EU-producenter. Stikprøven afspejlede nemlig ikke EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger som helhed, da to stikprøveudtagne producenter (AB Achema og Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A.) angiveligt havde afholdt kunstigt høje naturgasomkostninger. De hævdede også, at det ikke fremgik af undersøgelsens resultater, om gaspriserne, som disse to EU-producenter betalte, var repræsentative for gaspriserne på EU-markedet, og hvordan dette punkt blev undersøgt.

(255) Stikprøven består af tre EU-producenter i Litauen, Polen og Frankrig og er repræsentativ for EU-erhvervsgrenens situation som helhed, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 1. I denne forbindelse bør det præciseres, at en standardkontrolpraksis omfatter kontrol af, om de råmaterialepriser, der er anført i spørgeskemabesvarelserne, er fastsat på armslængdevilkår (dvs. at de råmaterialer, der registreres i produktionsomkostningerne, er i overensstemmelse med den frie markedsværdi). De råmaterialeomkostninger, som er fremlagt af to stikprøveudtagne EU-producenter, blev derfor krydstjekket med offentligt tilgængelige oplysninger ([78]) og var i overensstemmelse med de gældende markedspriser og deres udvikling i Unionen i hele den betragtede periode.

([75]) Sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«) og Uralchem JSC.

([76]) De indberettede mængder for AS (ammoniumsulfatnitrat) og OSTRN (Other Straight Nitrogen) refererede kun til anslåede leverancer (= forbrug — import), som ikke blev taget i betragtning, da importen i denne kilde var baseret på en 8-cifret KN-kode og muligvis omfattede andre varer (mens Kommissionen anvender en 10-cifret Taric-kode).

([77]) Bemærkninger til det generelle oplysningsdokument fra sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«) og Uralchem JSC, t20.006223.

([78]) World Bank Commodities Price Forecast. AMIS Market Monitor, Fertilizers Outlook.

Gaspriserne og andre omkostninger ved indkøb af gas kan variere fra medlemsstat til medlemsstat, mens Kommissionens konklusioner var baseret på en repræsentativ stikprøve på tre EU-producenter. Eftersom der er en betydelig produktion af AN i Polen og Litauen (31 % af den samlede EU-produktion og 43 % af de samarbejdsvillige EU-producenter af AN i NUP), konkluderede Kommissionen med rette, at et resultat, der omfattede data fra de to stikprøveudtagne EU-producenter, der indkøbte gas, var repræsentativt for hele EU-erhvervsgrenen. Påstanden blev derfor afvist.

(256) De samme interesserede parter hævdede endvidere, at en stigning i råmaterialepriserne, nemlig for naturgas, i betragtning 200 anses for at være skyld i stigningen i EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger. Kommissionen burde imidlertid have fremlagt dataene til støtte for denne erklæring, nemlig de stikprøveudtagne EU-producenters indkøbspriser for naturgas. De hævdede, at offentligt tilgængelige gaspriser i Unionen ikke afhjælper problemerne med hensyn til udviklingen i de stikprøveudtagne EU-producenters indkøbspris for naturgas. De tilføjede, at Kommissionen også burde have bekræftet, i hvilket omfang konklusionerne i betragtning 200 finder anvendelse på Yara France, som ikke køber gas til produktion af AN, og at erklæringen (i samme betragtning) om, at gas er det vigtigste råmateriale til fremstilling af ammoniumnitrat, der udgør mere end 60 % af de samlede produktionsomkostninger, ikke vedrører alle tre stikprøveudtagne EU-producenter.

(257) Kommissionen bekræfter, at produktionsomkostningerne pr. ton i betragtning 200 er de vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger pr. ton for alle tre stikprøveudtagne EU-producenter. Den omstændighed, at to af de stikprøveudtagne EU-producenter er vertikalt integrerede og producerer de mellemliggende råmaterialer til fremstilling af AN, såsom ammoniak, på stedet, mens den tredje stikprøveudtagne EU-producent køber det, er ikke i modstrid med erklæringen om, at naturgas er det vigtigste råmateriale til fremstilling af ammoniumnitrat, som udgør mere end 60 % af de samlede produktionsomkostninger. Omkostningerne ved fremstilling af ammoniumnitrat er enten baseret direkte på naturgasomkostningerne (for de vertikalt integrerede producenter) eller på omkostningerne ved ammoniak, som er et mellemliggende råmateriale, der fremstilles af naturgas, og hvis pris også er baseret på naturgasprisen. De omkostninger til råmaterialer, som de stikprøveudtagne EU-producenter har angivet i deres spørgeskemabesvarelser, blev krydstjekket med offentligt tilgængelige oplysninger ([79]) og blev konstateret i overensstemmelse med de gældende markedspriser og deres udvikling i Unionen i hele den betragtede periode. Påstandene blev derfor afvist.

(258) De samme interesserede parter hævdede også, at Kommissionen burde have forklaret, på hvilket grundlag den konkluderede og kontrollerede, at der var en tidsforskydning i Unionen mellem nedsættelsen af gaspriser og nedsættelsen af AN-priser i NUP og hvorfor (betragtning 223).

(259) Det bør præciseres, at de stikprøveudtagne EU-producenters AN-priser i NUP blev indsamlet på transaktionsbasis i deres spørgeskemabesvarelser og derfor kunne beregnes for hver måned i NUP. Udviklingen i gasprisen i Unionen var tilgængelig fra Verdensbanken på månedsbasis ([80]). De to datasæt dannede grundlag for konklusionen i betragtning 223. Grunden til tidsforskydelsen på nogle måneder var, som forklaret i nævnte betragtning, at AN-priserne i starten af NUP først skulle dække/indhente produktionsomkostningerne (dvs. de var stigende, eftersom de lå under produktionsomkostningerne for visse stikprøveudtagne EU-producenter, hvilket blev afspejlet i en faldende fortjeneste i 2018) og derefter fulgte den samme faldende tendens.

(260) En anden russisk eksporterende producent påstod det modsatte, nemlig at naturgasomkostningerne og AN-priserne fulgte forskellige tendenser. Som bevis for sin påstand fremlagde producenten AN-spotpriser (dvs. afsluttede salgstransaktioner, tilbud, bud) i forskellige regioner sammenlignet med de naturgaspriser, der blev offentliggjort af Verdensbanken og IMF.

(261) For det første kunne AN-spotpriser ikke være afgørende ved en sammenligning med de faktiske AN-priser ab fabrik for de stikprøveudtagne EU-producenters afsluttede og kontrollerede salgstransaktioner, som beskrevet i betragtning 199, da de omfattede priser på tilbud og bud, som ikke nødvendigvis var indgået. Desuden kommer spotpriserne fra kun én medlemsstat, nemlig Frankrig, mens de faktiske priser, som Kommissionen anvender, kommer fra et repræsentativt udsnit af tre medlemsstater, nemlig Frankrig, Litauen og Polen. For det andet blev stigningen i AN-priserne i Unionen, som forklaret i samme betragtning, påvirket af stigningen i produktionsomkostningerne,

([79]) World Bank Commodities Price Forecast. AMIS Market Monitor, Fertilizers Outlook.
([80]) World Bank Commodities Price Forecast.

nemlig for naturgas. Som nærmere beskrevet i betragtning 257 var de stikprøveudtagne EU-producenters omkostninger til råmaterialer (herunder naturgas) i overensstemmelse med de gældende markedspriser og deres udvikling i Unionen i hele den betragtede periode. Derfor fulgte naturgasomkostningerne og AN-priserne den samme tendens i Unionen i den betragtede periode. Påstanden blev derfor afvist.

(262) Den samme russiske eksporterende producent hævdede, at der vedrørende AN-priserne i Unionen, som blev konstateret i denne undersøgelse (betragtning 199), manglede en forklaring på, hvordan de blev beregnet. Parten påstod, at disse priser var priserne ab fabrik i Polen og Litauen. Desuden påstod parten, at Kommissionen fratrak salgs-, administrations- og andre generalomkostninger og fortjeneste for disse EU-producenters forretningsmæssigt forbundne forhandlere med henblik på at beregne priserne ab fabrik.

(263) Det bør præciseres, at de stikprøveudtagne EU-producenters AN-priser blev indsamlet via deres spørgeskemabesvarelser. Disse priser blev ikke beregnet af Kommissionen, men blev i stedet kontrolleret ved de respektive kontrolbesøg hos EU-producenterne. AN-priserne i betragtning 199 vedrører, som angivet i tabel 8, de verificerede data for alle tre stikprøveudtagne EU-producenter. Spørgeskemaet med instruktioner til de stikprøveudtagne EU-producenter, hvor disse priser blev opkrævet, er tilgængeligt på GD for Handels side om sagen ([81]). Her fremgår det, at salgspriserne er opkrævet ab fabrik (dvs. salgsværdien uden eventuelle transportomkostninger til kundens lokaler), eksklusive moms, uden kreditnotaer og handelsrabatter. De forretningsmæssigt forbundne forhandleres salgs-, administrations- og andre generalomkostninger og fortjeneste er ikke fratrukket. Derfor er disse priser ab fabrik for alle tre stikprøveudtagne EU-producenter. Påstanden blev derfor afvist.

(264) Den samme russiske eksporterende producent hævdede, at EU-producenternes gennemsnitlige eksportpriser til tredjelandsmarkeder ikke kunne være højere end deres priser på EU-markedet, jf. betragtning 227. Producenten påstod, at EU-producenternes priser til tredjelandsmarkeder potentielt blev dumpet, og henviste til den australske regerings konklusioner om indførelse af antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat fra Sverige i 2019 ([82]).

(265) Som anført i betragtning 227 var EU-producenternes AN-priser til tredjelandenes markeder baseret på data fra Eurostat ([83]). På dette grundlag var priserne til Kina, Ukraine og Brasilien på henholdsvis 426 EUR/ton, 308 EUR/ton og 375 EUR/ton, fob-levering i NUP. Den gennemsnitlige eksportpris til tredjelande (i alt) var på 397 EUR/ton, fob-levering i samme periode. Disse priser var højere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser i Unionen i NUP. Den antidumpingtold, der blev indført over for Sverige i Australien, vedrører kun én medlemsstat og en anden periode og satte derfor ikke spørgsmålstegn ved Kommissionens konklusioner i denne undersøgelse. Partens påstand blev derfor afvist.

(266) Flere interesserede parter ([84]) hævdede også, at Kommissionen burde have forklaret, på hvilket grundlag den konkluderede og kontrollerede, at »AN-priserne desuden er drevet af priserne på urinstof, hvilket er en faktor under prisforhandlingerne« (betragtning 222).

(267) Denne særlige oplysning blev givet i spørgeskemabesvarelsen af en EU-producent i stikprøven ([85]). Urinstof er en global råvare, hvis pris også følger prisen på naturgas, dens vigtigste råmateriale ([86]). På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at prisen på urinstof er en af de faktorer, der regulerer prisen på AN.

(268) De samme interesserede parter hævdede også, at Kommissionen burde have forklaret, hvordan den nåede frem til konklusionen om, at »prisen på gas var højere i Unionen end på mange andre markeder« (betragtning 222).

([81]) http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2410.
([82]) https://www.industry.gov.au/sites/default/files/adc/public-record/473-066_-_notice_-_adn_2019-057_-_findings_in_relation_to_a_-dumping_investigation.pdf.
([83]) 8-cifret KN-kode, herunder samtlige koder for den undersøgte vare.
([84]) Sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«) og Uralchem JSC.
([85]) Som nævnt i spørgeskemabesvarelsen, som er stillet til rådighed for interesserede parter, t19.006120.
([86]) EU Agricultural Markets Briefs, Fertilisers in the EU, European Commission, DG AGRI, t20.004387.

(269) Denne konklusion blev nået på grundlag af den offentligt tilgængelige kvartalsrapport om europæiske gasmarkeder ([87]), hvor EU's gennemsnitlige detailgaspriser på ca. 2,5 eurocent/kWh i NUP blev sammenlignet med priserne hos nogle af Unionens vigtige handelspartnere og betydelige AN-producenter, herunder Rusland. De industrielle detailgaspriser var som angivet på under 1 eurocent/kWh i Rusland og ca. 1,2 eurocent/kWh i USA i NUP.

(270) Flere interesserede parter hævdede ([88]) endvidere, at Kommissionen havde foretaget et åbenbart urigtigt skøn, da den fastlagde stikprøven af EU-producenter. Den erkendte nemlig ikke, at skaden i UAN-sagen ([89]) kunne have en indvirkning på AN.

(271) Det forhold, at AN-produktionen kan have indvirkning på alle produktionslinjer i forudgående led (ammoniak, salpetersyre), efterfølgende led (UAN) og dermed forbundne produktionslinjer (KAS, A5, urinstof), jf. betragtning 350, er ikke i modstrid med, at skaden (afspejlet i forskellige økonomiske indikatorer, herunder indikatoren for produktionsomkostninger) klart kan tilskrives den specifikke vare. Endvidere konstaterede Kommissionen ingen skade for EU-erhvervsgrenen for AN i NUP og støttede sin konklusion om, at foranstaltningerne ikke burde udløbe, på sin analyse af sandsynligheden for fornyet skade. Kommissionen fandt således, at påstanden ikke alene var forkert, men også irrelevant på grund af de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag. Påstanden blev derfor afvist.

(272) Flere interesserede parter ([90]) gentog påstanden om, at Kommissionen havde foretaget et åbenbart urigtigt skøn, da den fastlagde stikprøven af EU-producenter. Ifølge disse parter var de stikprøveudtagne EU-producenter ikke repræsentative for hele varedækningen for den samme vare, da de ikke producerede »stabiliseret« AN og AN af industriel kvalitet og derfor kun delvist afspejlede EU-erhvervsgrenen. De påstod desuden, at Kommissionen udvalgte to EU-producenter, som var tilknyttet russiske producenter: Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A. havde tilknytning til de russiske producenter, mens en anden af de stikprøveudtagne EU-producenter deltog i købet af russisk AN til import på verdensplan, herunder EU-markedet.

(273) Som anført i betragtning 33 var de stikprøveudtagne EU-producenter de største EU-producenter af ammoniumnitrat med hensyn til produktions- og salgsmængde. De tegnede sig for 30 % af den samlede produktion af samme vare (herunder også »stabiliseret« AN og AN af industriel kvalitet) i Unionen i NUP. Stikprøven af EU-producenter var derfor repræsentativ for EU-erhvervsgrenens situation som helhed, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 1. Desuden er der ikke noget retligt krav om, at stikprøven af producenter skal dække alle de undersøgte varetyper i stikprøven, for at være repræsentativ. I denne henseende omfattede stikprøven EU-producenter, der fremstillede varetyper, som direkte konkurrerede med den pågældende import. Endelig anså Kommissionen ikke EU-erhvervsgrenen for at have lidt skade i den foreliggende sag. Påstanden om, at stikprøven af EU-producenter ikke var repræsentativ for EU-erhvervsgrenens situation, blev derfor afvist.

(274) Hvad angår to af de stikprøveudtagne EU-producenters påståede tilknytning til russiske producenter, fandt Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at begge stikprøveudtagne virksomheder blev anset for at være EU-producenter, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1. I forbindelse med Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A. ejede en russisk eksporterende producent en minoritetsandel af denne EU-producent via holdingvirksomheden, og der var ingen handelsmæssige forbindelser mellem dem. Hvad angår den anden EU-producent i stikprøven, blev handelen med russisk AN, jf. betragtning 309, foretaget af enheder i den gruppe, som EU-producenten tilhører, og havde ikke væsentlig betydning for den EU-producent, der indgik i stikprøven ([91]). Der var ingen grund til at udelukke disse virksomheder fra definitionen af EU-erhvervsgrenen, og derfor blev påstanden afvist.

(275) En russisk eksporterende producent hævdede, at EU-producenternes kapacitetsudnyttelse var forkert beregnet, da den var baseret på prilningskapaciteten. De to stikprøveudtagne EU-producenter producerede UAN og AN, hvor der blev brugt samme mellemprodukt, nemlig smeltet ammoniumnitrat. Parten hævdede, at tilgængeligheden af smeltet

([87]) Kvartalsrapport om europæiske gasmarkeder, 4. udgave, fjerde kvartal 2019, Europa-Kommissionen, GD Energi, t20.003589.
([88]) Sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«), Uralchem JSC og Acron group.
([89]) Gennemførelsesforordning (EU) 2019/1688.
([90]) Sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«) og Uralchem JSC.
([91]) Som det fremgår af gruppens årsberetninger, udgjorde denne gruppes indtægter (ca. 75 % af indtægterne stammede fra hele salget af gødning) i Latinamerika under 10 % af gruppens samlede indtægter.

AN er en flaskehals for disse producenter, og at kapacitetsudnyttelsen for sådanne producenter bør beregnes på grundlag af den faktiske AN-produktion. Påstanden blev afvist af samme årsager som anført i betragtning 110.

(276) Den samme russiske eksporterende producent hævdede, at Kommissionens prissammenligning (underbudsberegningen) var statisk og ikke tog hensyn til dens udvikling over tid eller dens kombination med andre relevante forhold (f.eks. prisbevægelser, stigninger i markedsandele, varesubstitution, varetyper, for hvilke den havde konstateret prisunderbud). En sådan undersøgelse bør afspejle prisbevægelser og -tendenser i forholdet mellem priserne på importen og priserne på tilsvarende indenlandske varer.

(277) Underbudsberegningen som standard blev foretaget for NUP-perioden og vedrørte de varetyper (PCN — varekontrolnumre fastsat for denne undersøgelse), der blev handlet af de russiske producenter. Beregningen af underbud var baseret på begrænsede importmængder i NUP, der blev anset for ikke at være repræsentative. Enhver konklusion, der drages af denne beregning, kan således kun have begrænset relevans. Derfor kunne fremtidige fremskrivninger vedrørende forholdet mellem priserne på importen fra Rusland og priserne på tilsvarende indenlandske varer ikke gennemføres på dette grundlag. Påstanden blev derfor afvist.

(278) Den samme russiske eksporterende producent hævdede, at fradraget for antidumpingtold ikke var berettiget i forbindelse med underbudsberegningerne for en råvare, når prisen fastsættes på grundlag af udbud og efterspørgsel, uden at forklare, hvorfor dette ville være tilfældet.

(279) Med hensyn til den underbudsberegning, der er beskrevet i afsnit 4.3.3, blev sammenligningen mellem de russiske eksportpriser til Unionen og EU-producenternes priser, jf. betragtning 181, foretaget ved hjælp af to metoder, nemlig én, hvor den gældende antidumpingtold blev taget i betragtning, og én, hvor den ikke blev taget i betragtning. Hvad angår beregningen af det potentielle underbud (uden foranstaltninger), der er beskrevet i betragtning 294, omfattede sammenligningen af russiske eksportpriser til tredjelande med EU-producenternes priser ikke antidumpingtold, da dette indgik i den fremadrettede analyse. Påstanden blev derfor afvist.

(280) Flere interesserede parter hævdede, at Kommissionen havde baseret sig på unøjagtige og hypotetiske beregninger for at kunne påstå, at importen fra Rusland ville trænge ind på EU-markedet til skadevoldende priser:

i) Kommissionen bør også sikre, at prisen på russisk AN blev sammenlignet med EU-producenternes pris i samme handelsled, og den importpris, der tages i betragtning med henblik på underbud, kan derfor ikke justeres for de forretningsmæssigt forbundne handelsenheders salgs-, administrations- og andre generalomkostninger og fortjeneste og ej heller for kreditomkostninger.

ii) En rimelig sammenligning af priser med henblik på underbud krævede justeringer for forskelle mellem AN i pilleform og granulatform.

iii) Det sandsynlige prisniveau for importen fra Rusland bør ikke sammenlignes med EU-erhvervsgrenens faktiske salgspris, da den var kunstigt forhøjet på grund af den manglende konkurrence forårsaget af markedshindringer.

iv) Beregningen af underbudsmargenen burde udelukkende have været foretaget på grundlag af Uralchems salg af stabiliseret AN til Unionen.

v) Der var ingen begrundelse for at udelukke importen på over 2 mio. ton i forbindelse med vurderingen af de sandsynlige prisniveauer for importen fra Rusland, jf. betragtning 294.

vi) Kommissionen bør ikke anvende justeringer for salg i Unionen, hvis det konstateres, at EU-salget ikke er repræsentativt. Ved anvendelse af sådanne justeringer for salg i Unionen har Kommissionen desuden undladt at beregne dem korrekt, navnlig hvad angår de transportrelaterede omkostninger til EU's grænse.

(281) Med hensyn til underbudsberegningen ved hjælp af det faktiske russiske eksportsalg til EU-markedet understregede Kommissionen, at dens beslutning om at udvide de gældende foranstaltninger ikke bygger på det underbud, der blev konstateret i NUP. For det første fandt Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen ikke havde lidt skade i NUP. For det andet blev underbuddet, som anerkendt af flere parter, baseret på begrænsede importmængder i den nuværende undersøgelsesperiode, som blev anset for ikke at være repræsentative. Konklusionen om underbud i NUP har derfor begrænset relevans for EU-erhvervsgrenens situation i NUP.

(282) For så vidt angår den underbudsberegning, der er omhandlet i betragtning 294, var formålet med beregningen at anslå det potentielle fremtidige underbudsniveau, hvis foranstaltningerne fik lov til at udløbe. Dette potentielle underbudsniveau og de beregnede cif-priser (baseret på eksportpriserne til tredjelandsmarkeder) tjente således kun som tilnærmet værdi. Det var en undersøgelse, som blev gennemført med henblik på at fastsætte en sandsynlig importpris. Når det er sagt, vil de justeringer, som de interesserede parter har anfægtet, under henvisning til nr. i), sammenfattet i betragtning 280, ikke i væsentlig grad påvirke konklusionen om, at den russiske import sandsynligvis vil trænge ind på EU-markedet til dumpingpriser uden antidumpingforanstaltningerne, og at den stadig vil underbyde EU-producenternes priser betydeligt ([92]).

(283) Nr. ii), iii) og iv), der er sammenfattet i betragtning 280, er blevet behandlet i henholdsvis betragtning 183, 244 og 73. Med hensyn til nr. v) udelukkede Kommissionen ikke importmængder på over 2 mio. ton. Oplysningerne i betragtning 294 og den tilhørende fodnote betyder faktisk, at Kommissionen tog højde for de russiske stikprøveudtagne eksporterende producenters eksport til alle markeder, når de var på over 2 mio. ton i NUP. Med hensyn til nr. vi) brugte Kommissionen kun visse transportrelaterede omkostninger, som fortsat var gældende uanset repræsentativiteten af salgsmængderne og -priserne til Unionen. Disse påstande blev derfor afvist. Af fortrolighedshensyn blev detaljerne om de påståede fejlberegninger vedrørende fragtomkostninger indsendt i et separat svar til virksomheden. Kommissionen var delvis enig i virksomhedens påstande om beregningerne. Den deraf følgende ændring af cif-niveauet på under 1 % på nationalt plan har imidlertid ikke haft nogen væsentlig indflydelse på Kommissionens konklusioner vedrørende underbud.

(284) Som følge af de interesserede parters argumenter om, at Kommissionen ikke på behørig vis havde meddelt metoden til beregning af cif-værdierne for de stikprøveudtagne eksporterende producenter, fremlagde Kommissionen yderligere oplysninger den 30. september og den 21. oktober 2020 i forbindelse med denne påstand.

5. **SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE**

(285) Kommissionen konkluderede i betragtning 214, at EU-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade i den nuværende undersøgelsesperiode. Derfor undersøgte Kommissionen desuden sandsynligheden for fornyelse af den skade, der oprindeligt var forårsaget af dumpingimporten fra Rusland, hvis foranstaltningerne blev ophævet.

(286) For at fastslå sandsynligheden for fornyet skade, hvis foranstaltningerne ophæves, blev følgende elementer analyseret: a) produktionskapacitet og uudnyttet kapacitet i Rusland, b) sandsynlige prisniveauer for importen fra Rusland uden antidumpingforanstaltninger og c) EU-markedets tiltrækningskraft.

(287) Produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i Rusland.

(288) Produktionskapaciteten i Rusland i den nuværende undersøgelsesperiode var på over 10,5 mio. ton med en anslået uudnyttet kapacitet på 440 000 ton. Den uudnyttede kapacitet, der blev konstateret i Rusland, ville udgøre 6 % af EU-forbruget. Hvis den rettes fuldt ud mod EU-markedet, kan betydelige mængder stadig eksporteres og have en særlig stærk indvirkning på visse medlemsstater, der grænser op til Rusland.

(289) Under hensyn til køreplanen for udvikling af produktionen af mineralsk gødning for perioden frem til 2025, som blev vedtaget af den russiske regering ([93]), forventes produktionen af nitrogenholdige gødninger (hvoraf AN er en af de vigtigste) at stige ([94]), ligesom eksportens andel af produktionsmængden, og nå op på 65 % i 2025. Dette tyder på, at størsteparten af den russiske industri for nitrogenholdige gødninger er eksportorienteret.

(290) RFPA hævdede, at køreplanen ikke har til formål at fremme eksporten af AN til Unionen.

(291) Ifølge køreplanen forventes produktionen af nitrogenholdige gødninger at stige til 11,7 mio. ton i 2020 og 12,3 mio. ton i 2025. Eksportens andel af produktionen af nitrogenholdige gødninger forventes at stige til 65 % i 2020, hvilket tyder på, at størsteparten af den russiske industri for nitrogenholdige gødninger er drevet af eksport. Det bemærkes endvidere, at efterspørgslen efter mineralsk gødning (hvoraf AN er et af de vigtigste) på det russiske marked ikke vil overstige 4-5 mio. ton (beregnet som 100 % af aktivstoffet) og ikke vil overstige 40 % af den eksisterende kapacitet. Udviklingen af det russiske marked for mineralsk gødning vil indtil 2025 være begrænset af

([92]) Underbudsmargenerne ville stadig ligge på omkring 8-28 %, hvis der hverken blev fratrukket salgs-, administrations- og andre generalomkostninger og fortjeneste for de eksporterende producenters forretningsmæssigt forbundne salgsenheder i Unionen — eller kreditomkostninger.

([93]) Regeringsbekendtgørelse nr. 532 af 29. marts 2018.

([94]) Fra 9,5 mio. ton i 2016 til 11,7 mio. ton i 2020 og 12,3 mio. ton i 2025.

det lave efterspørgselsniveau blandt landbrugsproducenterne og den manglende tradition for at anvende mineralsk gødning. Som anført i betragtning 296 er EU-markedet attraktivt for russiske eksporterende producenter. På denne baggrund og ud fra de tal, der er nævnt ovenfor, vil de deri drøftede stigninger — selv om køreplanen ikke udtrykkeligt er rettet mod Unionen — potentielt kunne eksporteres til tredjelandsmarkeder, herunder EU-markedet, navnlig hvis foranstaltningerne ophæves.

(292) Denne påstand blev derfor afvist.

5.1. **Sandsynlige prisniveauer for importen fra Rusland uden antidumpingforanstaltninger**

(293) I betragtning 169 blev det konkluderet, at det er sandsynligt, at de russiske eksporterende producenter vil eksportere store mængder AN til Unionen, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, og at denne eksport sandsynligvis vil finde sted til dumpingpriser.

(294) For at tage hensyn til prisniveauet for russisk AN uden foranstaltningerne blev der foretaget en underbudsberegning med det formål at anslå det potentielle fremtidige underbudsniveau, hvis foranstaltningerne fik lov til at udløbe, med anvendelse af de samarbejdsvillige eksporterende producenters priser til tredjelande ([95]), hvor der blev konstateret et betydeligt underbud på 24,0 %. Ved disse prisniveauer vil der være en kraftig stigning i importen af AN fra Rusland i en mindre periode.

(295) Af disse grunde fandt Kommissionen det sandsynligt, at den russiske import vil komme ind på EU-markedet til dumpingpriser, og at den vil underbyde EU-producenternes priser og dermed lægge et betydeligt pristryk på EU-producenterne, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

5.2. **EU-markedets tiltrækningskraft**

(296) Som nævnt i betragtning 118 og 137 er EU-markedet attraktivt med hensyn til størrelse og priser. Unionen er det største AN-marked i verden. EU-markedet er fortsat attraktivt ud fra et prismæssigt synspunkt ([96]). De russiske eksportører har veletablerede distributionskanaler for gødning i Unionen, hvilket logistisk set fremmer eksporten. Desuden vil priserne på importen fra Rusland sandsynligvis underbyde EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet, hvilket yderligere tyder på, at EU-markedet er attraktivt for russiske producenter.

(297) Som nævnt i betragtning 120 har lande som Ukraine, Australien og Indien ([97]) indført handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for ammoniumnitrat fra Rusland. Såfremt de nuværende foranstaltninger udløber, gør disse foranstaltninger EU-markedet endnu mere attraktivt for russiske producenter, som har vanskeligere ved at eksportere til andre tredjelandsmarkeder.

5.3. **Indvirkning på EU-erhvervsgrenen**

(298) Som konkluderet i betragtning 169 er det sandsynligt, at russiske producenter af AN vil eksportere store mængder AN til Unionen til dumpingpriser, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. Derudover kan det som følge af EU-markedets tiltrækningskraft, jf. betragtning 296, med rimelighed forventes, at i det mindste en del af Ruslands uudnyttede kapacitet vil blive dirigeret til EU-markedet, hvis foranstaltningerne ophæves. I betragtning af den sandsynlige fremtidige udvikling i de russiske eksportpriser, jf. betragtning 294, er det sandsynligt, at priserne på importen fra Rusland vil underbyde EU-erhvervsgrenens priser betydeligt.

([95]) Importmængder på over 2 mio. ton.

([96]) Latinamerika var det største eksportmarked for de samarbejdsvillige russiske virksomheder. De samarbejdsvillige virksomheders importpriser til Latinamerika var lavere end til Unionen.

([97]) Landenes halvårlige rapporter for 2019 på WTO's webstedhttps://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm.

(299) Med hensyn til mængde ville foranstaltningernes bortfald sandsynligvis give de russiske eksporterende producenter mulighed for hurtigt at vinde markedsandele på EU-markedet. EU-erhvervsgrenen ville så stå over for et øjeblikkeligt fald i salgsmængde og markedsandel og en stigning i de faste omkostninger pr. enhed. AN-industrien er en kapitalintensiv industri, for hvilken det er nødvendigt at opretholde en vis produktionsmængde for at holde de faste omkostninger på et bæredygtigt niveau. Stigningen i de faste omkostninger som følge af et fald i produktion og salg vil have en negativ indvirkning på rentabiliteten.

(300) Endvidere forventes forbruget af AN, som beskrevet i betragtning 174, at falde yderligere. EU-erhvervsgrenen konkurrerer derfor med russisk import på et vigende marked. Dette vil sandsynligvis medføre et nedadgående pres på priserne med en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet og finansielle situation. Samtidig ville EU-erhvervsgrenen være afskåret fra at foretage de nødvendige investeringer for at opfylde EU's sundheds-, sikkerheds- og miljøstandarder.

(301) Alle disse faktorer ville tilsammen føre til en situation med fornyet skade.

(302) En simulering baseret på et scenarie, hvor EU-erhvervsgrenen skulle matche den russiske importpris (på de niveauer, der i øjeblikket er observeret for tredjelande, herunder told og omkostninger efter importen), samtidig med at den opretholdt de samme salgsmængder og pådrog sig de samme omkostninger som i NUP, tydede på, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet ville falde med [−25 til −29 %].

(303) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der er sandsynlighed for fornyet skade, hvis foranstaltningerne ophæves.

5.4. **Indlæg fra de interesserede parter**

(304) Den Russiske Føderation gjorde gældende, at EU-producenterne udøvede en nøje kontrol med AN-sektoren, da de har en stor markedsandel, øget produktion og salg. Ifølge Den Russiske Føderation var EU-producenterne derfor klar til en fjernelse af tolden på deres russiske konkurrenter, hvilket bekræftes af den stigende eksport af AN fra Unionen.

(305) Undersøgelsen bekræftede, at EU-erhvervsgrenen trods faldende produktions- og salgsmængder havde en markedsandel på over 90 % i hele den betragtede periode. Dette sætter imidlertid ikke spørgsmålstegn ved Kommissionens konklusion om, at stigningen i dumpingimporten fra Rusland vil påføre EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, hvis foranstaltningerne ophæves. Undersøgelsen viste, at AN-markedet er prisfølsomt. Derfor vil stigningen i dumpingimporten fra Rusland (hvis foranstaltningerne ophæves) medføre, at EU-erhvervsgrenen mister salgsmængde og dermed den produktionsmængde, der er nødvendig for at holde de faste omkostninger på et konkurrencedygtigt niveau (de faste omkostninger vil stige, da de vil blive fordelt på den mindre producerede mængde med en negativ indvirkning på rentabiliteten). Som forklaret i betragtning 298-302 ville EU-erhvervsgrenen stå over for et øjeblikkeligt fald i salgsmængde og markedsandel og en stigning i de faste omkostninger pr. enhed. Rentabilitetsniveauet ville falde betydeligt og blive negativt. Dette blev faktisk observeret i den oprindelige undersøgelse, hvor EU-producenterne måtte nedsætte deres priser til noget under omkostningerne for at fastholde salget på et vist niveau, således at de kunne konkurrere med den russiske import, der underbød EU-erhvervsgrenens priser. Dette tilføjede EU-erhvervsgrenen skade, som førte til et fald i salg og markedsandel og allervigtigst et fald i EU-erhvervsgrenens priser og fortjeneste. Denne påstand blev derfor afvist.

(306) RFPA hævdede, at tiltrækningskraften for EU-markedet for AN var overdrevet. Unionen var i den forbindelse ikke kendetegnet ved yderligere fordele. Transportomkostningerne fra Rusland (Østersøen) til Brasilien, USA og Mellemamerika var f.eks. næsten de samme som transportomkostningerne til Unionen. På grund af sikkerhedsrestriktionerne og et krav i Det Forenede Kongerige om kun at transportere AN i små fartøjer, var transportomkostningerne desuden ofte højere til Unionen end til Brasilien.

(307) Denne påstand blev anset for at være faktuelt forkert. Det fremgik af undersøgelsen, at de samarbejdsvillige eksporterende producenters transportomkostninger til andre tredjelande var næsten 30 % højere end transportomkostningerne til Unionen. Denne påstand blev derfor afvist.

(308) RFPA fremførte endvidere i et indlæg, at en af de største EU-producenter solgte AN købt i Rusland videre til et bestemmelsessted uden for Unionen. Ifølge RFPA var dette bevis for, at EU-producenterne var involveret i dobbelt handel, hvilket var til skade for Unionens landbrugere. Det var ikke meningen, at antidumpingforanstaltningerne skulle resultere i EU-erhvervsgrenens vækst på de globale eksportmarkeder ved at anvende indtægterne fra det øgede salg i Unionen til at foretage opkøb af de varer, der angiveligt er genstand for dumping, med henblik på videresalg på det globale marked.

(309) Undersøgelsen viste, at det videresalg af AN købt fra Rusland, som RFPA henviste til, blev foretaget af ikke-EU-enheder og EU-enheder i en gruppe, som en EU-producent tilhører. Dette videresalg blev foretaget til Latinamerika. Som det fremgår af gruppens årsberetninger, udgjorde denne gruppes indtægter (ca. 75 % af indtægterne stammede fra salg af gødning) i Latinamerika under 10 % af gruppens samlede indtægter. Det fremgår af de samme gruppeberetninger, at gruppens største indtægter stadig genereres i Europa (mere end 30 %). Derfor kunne det videresalg af AN indkøbt fra Rusland, som blev foretaget af virksomheder i gruppen, ikke have forbedret denne EU-producents resultater på de globale eksportmarkeder og være til skade for Unionens landbrugere. Påstanden blev derfor afvist.

(310) RFPA hævdede derefter, at dette videresalg var en langsigtet forpligtelse til at fungere som leverandør af russisk AN på eksportmarkeder uden for Den Europæiske Union og derfor i væsentlig grad reducerede enhver risiko for omdirigering af eksporten efter ophævelsen af antidumpingforanstaltningerne. Denne langsigtede forpligtelse låste mængder af russisk AN fast uden for EU-markedet og bør betragtes som bevis for, at der ikke er sandsynlighed for fornyet skade, hvis antidumpingforanstaltningerne får lov at udløbe.

(311) Kommissionen bemærkede, at adfærden hos den gruppe, som EU-producenten tilhører, ikke afspejler de russiske eksporterende producenters adfærd, såfremt antidumpingforanstaltningerne udløber, fordi disse er uafhængige økonomiske aktører. Eksempelvis kan yderligere kapacitet tilhørende denne eller andre eksporterende producenter blive omdirigeret til Unionen, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. Derudover kan aftaler, som er indgået i forbindelse med den gældende antidumpingtold i Unionen, genforhandles, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, og et attraktivt marked bliver mere tilgængeligt for de russiske AN-producenter. Denne påstand blev derfor afvist.

(312) RFPA hævdede endvidere, at det øgede AN-forbrug på det russiske hjemmemarked og de russiske AN-producenters eksisterende distributionsnet uden for Unionen var et bevis for, at der ikke var sandsynlighed for fornyet skade, hvis antidumpingforanstaltningerne fik lov til at udløbe.

(313) Det fremgik af analysen af AN-forbruget på det russiske hjemmemarked i betragtning 130-134, at der ikke var nogen garanti for en stigning. Desuden forhindrer de eksisterende distributionsnet i andre tredjelande ikke eksportørerne i at anvende de eksisterende eller etablere nye distributionsnet på EU-markedet. Denne påstand blev derfor afvist.

(314) En samarbejdsvillig eksporterende producent hævdede, at produktionskapaciteten i Rusland blev udnyttet fuldt ud. Det var derfor ikke muligt at foretage en betydelig forøgelse af produktionen af ammoniumnitrat og eksporten heraf til Unionen. Efterspørgslen efter ammoniumnitrat er steget betydeligt på verdensplan og vil fortsætte med at stige. Efterspørgslen efter gødning i Latinamerika og APAC-regionerne skabte vækst på markedet for ammoniumnitrat som følge af udvidelsen af landbrugsområder i disse lande. Efterspørgslen efter ammoniumnitrat var også stigende i Rusland. Samtidig var væksten i efterspørgslen på EU-markedet langsommere sammenlignet med andre regioner. Hvis foranstaltningerne får lov at udløbe, vil der derfor ikke være nogen betydelig stigning i importen af ammoniumnitrat fra Rusland.

(315) I betragtning af EU-markedets størrelse, dets geografiske nærhed, priser, sandsynlige konstaterede underbud og det forhold, at nogle af de russiske eksportører har veletablerede distributionskanaler i Unionen, som gør eksporten lettere logistisk set, blev EU-markedet anset for at være attraktivt for de russiske producenter. Kommissionen fandt, at det forventede forbrug i de pågældende lande var på et niveau, der kun delvist ville gøre det muligt at absorbere de russiske producenters uudnyttede kapacitet.

(316) En samarbejdsvillig eksporterende producent hævdede, at forskellige russiske eksporterende producenters investeringer i Brasilien og andre tredjelande viste, at Brasilien og andre tredjelande var attraktive set i forhold til Unionen.

(317) Kommissionen bemærkede, at disse investeringer bekræfter, at de russiske producenter er villige til at eksportere til tredjelande. Disse investeringer blev imidlertid foretaget, mens foranstaltningerne var gældende i Unionen. De viser ikke, at disse markeder vil være mere attraktive end EU-markedet, hvis foranstaltningerne bringes til ophør.

(318) Flere interesserede parter hævdede, at foranstaltningerne over for importen af AN til Unionen har været i kraft i mere end 25 år, og at en sådan situation var uden fortilfælde og ikke var i overensstemmelse med antidumpingforanstaltningernes karakter.

(319) Grundforordningen fastsætter ikke nogen maksimal frist for anvendelsen af antidumpingforanstaltninger. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, fandt Kommissionen, at der var sandsynlighed for fornyet dumping og fornyet skade, hvis foranstaltningerne fik lov til at udløbe. Derfor blev disse parters påstand afvist.

(320) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en række interesserede parter ([98]), at Kommissionen ikke tog hensyn til EU-producenternes faktiske situation på EU-markedet, som var store grupper med stærke distributionsnet, der beskyttes af importhindringer, og som på nuværende tidspunkt kunne opkræve prispræmier for AN i forhold til de globale markeder, herunder Sortehavsregionen, Østersøregionen og Brasilien. De hævdede, at den eksisterende antidumpingforanstaltning udgjorde en overkorrektion, fordi EU-erhvervsgrenen, selv om den kun brugte halvdelen af sin produktionskapacitet, opnåede en fortjeneste på over 8 % af EU-erhvervsgrenens målfortjeneste og et højt investeringsafkast.

(321) For det første betyder det faktum, at nogle af EU-producenterne tilhører en række store grupper, ikke nødvendigvis, at de er i stand til at opkræve prispremæmier. I modsætning til, hvad der er gjort gældende, betyder den blotte omstændighed, at der findes fire store grupper og forskellige mindre producenter, ikke i sig selv, at der er tale om et oligopol.

(322) For det andet blev den præmie, der angiveligt blev opkrævet af disse interesserede parter, anset for at være forskellen mellem AN-spotpriserne (dvs. afsluttede salgstransaktioner, tilbud, bud) med forskellige leveringsbetingelser i Frankrig og Sortehavsregionen, Østersøregionen, Brasilien og andre regioner, dvs. at sammenligningsgrundlaget ikke var på de samme leveringsbetingelser som dem, der blev fremlagt af disse parter. Dette er især vigtigt, fordi parterne selv erkender i deres bemærkninger, at det er dyrt at transportere AN. Desuden kan der ikke drages nogen konklusion på grundlag af disse priser, som nærmere beskrevet i betragtning 199, eftersom de omfattede priser på tilbud og bud, som ikke nødvendigvis var indgået, og som kun vedrører én medlemsstat. Priserne på AN varierer i hele Unionen, hvilket Acron implicit har anerkendt i sine bemærkninger, som er gengivet i betragtning 262, hvor det hævdes, at de af Kommissionen indberettede EU-priser er for lave og derfor kun kan komme fra Polen og Litauen. For det tredje var EU-producenternes AN-priser i Unionen, som anført og beskrevet i betragtning 199, 14-25 % lavere end AN-spotpriserne i Frankrig ([99]) som fastsat af disse interesserede parter i den betragtede periode. For det fjerde var de faktiske AN-priser i Unionen, efter en justering af AN-spotpriserne i Sortehavsregionen, Østersøregionen og Brasilien til cif, EU's grænse ([100]), på samme niveau i 2016-2017 og blot 9 til 15 EUR/ton højere i 2018 og NUP, hvilket er illustreret i betragtning 244. En sådan forskel i den faktiske AN-pris i Unionen kontra de andre markeder kan derfor ikke anses for at være permanent og/eller væsentlig.

(323) Da EU-erhvervsgrenens rentabilitet på over 8 % er et tegn på, at der opkræves en præmie, bemærker Kommissionen, at målfortjenesten ikke er en fortjeneste, over hvilken der opstår en præmie, og et højt investeringsafkast er ikke et bevis for prispræmien. Desuden er rentabiliteten for de russiske stikprøveudtagne eksporterende producenter langt højere end EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Ud fra logikken i dette argument ville det faktisk være de russiske eksporterende producenter, der opkrævede en betydelig prispræmie på deres hjemmemarkeder og eksportmarkeder frem for EU-erhvervsgrenen. Med hensyn til kapacitetsudnyttelsen er en lav kapacitetsudnyttelsesgrad for den pågældende vare, som anerkendt i de tidligere undersøgelser af ammoniumnitrat, en mindre relevant indikator for

([98]) Sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«), Uralchem JSC og Acron group.

([99]) Sammenlignet efter justering af de anførte AN-spotpriser til priserne ab fabrik.

([100]) Ved anvendelse af eksempelvis leveringsomkostningerne for en af de stikprøveudtagne russiske producenter, som blev oplyst i disse parters indlæg, bemærkninger til det generelle oplysningsdokument fra sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«) og Uralchem JSC, t20.006223.

erhvervsgrenens samlede økonomiske situation. Dette skyldes, at flydende ammoniumnitrat (et mellemprodukt) kan anvendes til fremstilling af fast ammoniumnitrat, men også andre varer i efterfølgende produktionsled. Da der findes anlæg, som kan anvendes til flere formål, og som dermed gør det muligt at skifte produktionen til eller fra andre former for gødning, kan der således forekomme statistiske uregelmæssigheder. På denne baggrund blev parternes påstand afvist.

(324) En række interesserede parter ([101]) hævdede, at Kommissionen var inkonsekvent, da den hævdede, at konkurrenceinteraktioner i tredjelande ikke ville være relevante for at fastslå, om der er sandsynlighed for fornyet skade, da de russiske eksportpriser til tredjelande blev anset for at være egnede til at fastslå sandsynligheden for fornyet dumping og til at fastslå de sandsynlige prisniveauer for importen fra Rusland uden antidumpingforanstaltninger. Endvidere hævdede de interesserede parter, at de data vedrørende eksport, som Kommissionen anvendte, ikke var underbygget af tal fra Eurostat for KN310230 90 og 310240 90. De fremførte, at Kina ikke var et eksportmarked for EU-producenternes AN, og at eksportsalgspriserne levering frit ombord (fob) lå under den gennemsnitlige salgspris ab fabrik i Unionen.

(325) Med hensyn til fornyet skade vedrører Kommissionens undersøgelse situationen på EU-markedet. EU-erhvervsgrenen opererer hovedsagelig på det lokale marked, som er dens kernevirksomhed. Det faktum, at de russiske eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen kan konkurrere på andre tredjelandsmarkeder med forskellige markedskarakteristika, vedrører ikke denne analyse direkte. Navnlig er EU-markedet, som det erkendes i betragtning 174, et vigende marked for så vidt angår AN-forbruget, hvilket, som hævdet af de eksporterende producenter, ikke nødvendigvis er tilfældet for de øvrige markeder. Analysen af sandsynligheden for fornyet dumping omfatter derimod en analyse af faktorer såsom den eksporterende producents adfærd og prissætning i tredjelandet og dennes incitamenter til at omdirigere eksporten til Unionen.

(326) Selv om der forekommer en vis interaktion mellem EU-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter på tredjelandsmarkeder, kan den ikke betragtes som et bevis for EU-erhvervsgrenens evne til at konkurrere med de russiske eksporterende producenter på tredjelandsmarkeder og i endnu mindre grad på EU-markedet. For det første fokuserer EU-erhvervsgrenen og de russiske eksporterende producenter på forskellige eksportmarkeder. EU-erhvervsgrenen eksporterer til Kina, Ukraine, Brasilien, Serbien og Australien som de vigtigste destinationer. Som nævnt i betragtning 120 er Ukraine og Australien reelt lukket for den russiske eksport. Den eneste reelle interaktion med EU-erhvervsgrenens salg forekommer i Brasilien. Selv i dette tilfælde udgør EU-erhvervsgrenens eksportmængde i henhold til eksportstatistikker ([102]) imidlertid kun ca. 4 % af de russiske eksporterende producenters eksportmængde. Hvad mere vigtigt er, fremgår det tydeligt, at EU-erhvervsgrenen ikke vil være i stand til at modstå illoyal konkurrence fra russiske eksporterende producenter på EU-markedet, da det som konkluderet i betragtning 169 er sandsynligt, at russiske producenter af AN vil eksportere store mængder AN til Unionen til dumpingpriser uden EU-foranstaltningerne.

(327) Med hensyn til de interesserede parters påstand om, at Eurostats data ikke bekræfter Kommissionens konklusioner med hensyn til destinationer og priser, bemærkede Kommissionen, at de interesserede parter kun så på to af KN-koderne i forbindelse med den undersøgte vare. De så derfor kun på et øjebliksbillede af den relevante EU-eksport. Derudover udgør cif-prisniveauet ved levering til eksportdestinationen og ikke fob-prisniveauet ved levering det rette grundlag for at sammenligne eksportpriserne til Unionen ab fabrik, fordi priserne bør sammenlignes ud fra samme leveringssted.

(328) Endelig var de russiske eksporterende producenter meget rentable (rentabilitet på mellem 24 % og 50 %) med gennemsnitlige salgspriser på 133 EUR/ton til tredjelandsmarkeder i NUP. Selv med transport- og forsikringsomkostningerne til Unionen ([103]) ville den gennemsnitlige cif-pris, Unionens grænse, for de russiske eksporterende producenter ligge under EU-erhvervsgrenens break-even-pris ([104]). Som følge heraf ville de russiske eksporterende producenter være rentable på EU-markedet, mens EU-erhvervsgrenen blot ville kunne dække deres omkostninger. Disse påstande blev derfor afvist.

([101]) Sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«) og Uralchem JSC.

([102]) Analysen er baseret på EUROSTAT (8-cifret KN-kode) og UNICOM-handelsstatistikker (6-cifret KN-kode), der omfatter andre varer end den undersøgte vare.

([103]) Omkostninger på omkring 40-50 EUR/ton, som indberettet af de interesserede parter, der fremsatte påstanden.

([104]) Break-even-prisen er den pris, som ville dække produktionsomkostningerne, dvs. 198 EUR/ton som fastsat i NUP.

(329) En række interesserede parter hævdede, at den russiske import sandsynligvis ikke ville have skadelige virkninger for EU-producenterne, fordi:

i) der ikke var bevis for, at importen fra Rusland »hurtigt ville vinde markedsandele« på EU-markedet, hvis antidumpingforanstaltningerne blev ophævet. Tværtimod havde EU-erhvervsgrenen været i stand til at øge sin tilstedeværelse på tredjelandsmarkederne trods den samtidige tilstedeværelse af russisk import på disse markeder

ii) den russiske import kan øge sin markedsandel til 6 % af EU-forbruget, hvilket ikke var nok til at forårsage »et øjeblikkeligt fald i salgsmængde og markedsandel og en stigning i de faste omkostninger pr. enhed, hvilket vil have en negativ indvirkning på rentabiliteten«

iii) en eventuel tabt markedsandel på EU-markedet vil blive opvejet af et større eksportsalg til tredjelandsmarkederne, hvilket betyder, at EU-producenternes faste omkostninger pr. enhed vil forblive stabile

iv) enhver potentiel vanskelighed, som EU-erhvervsgrenen måtte opleve som følge af det vigende marked, ikke kan betragtes som den skade, der forvoldes af importen fra Rusland

v) der ville være behov for yderligere oplysninger for at kunne forstå de beregninger, der er foretaget i simuleringen af EU-erhvervsgrenens fortjeneste/tab med henblik på at matche de påståede russiske importpriser uden antidumpingforanstaltninger, hvor sidstnævnte tydeligvis er baseret på en unøjagtig metode.

(330) For det første kan EU-erhvervsgrenens eksportresultater, som nævnt i betragtning 325 og 326, ikke anvendes som en indikation på EU-erhvervsgrenens evne til at konkurrere med de russiske eksporterende producenter. I mellemtiden er EU-markedet, jf. betragtning 296 og 297 samt betragtning 340-341, attraktivt for russiske eksporterende producenter, når det gælder priser og geografisk nærhed.

(331) For det andet ville en stigning i de russiske importmængder til de priser, der blev anslået i undersøgelsen, være tilstrækkelig til at forårsage et øjeblikkeligt fald i EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel og en stigning i dens omkostninger pr. enhed med efterfølgende negative virkninger for rentabiliteten, som det fremgår af betragtning 302.

(332) For det tredje vedrører undersøgelsen i forbindelse med fornyet skade situationen på EU-markedet. Kommissionen kan ikke se, hvorfor den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen på EU-markedet, bør reduceres af påståede gevinster et andet sted. Det forhold, at der er markeder i tredjelande, som EU-erhvervsgrenen kan (om-)dirigere sit salg til, vedrører ikke direkte analysen af fornyet skade.

(333) For det fjerde har Kommissionen ikke konstateret nogen væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen.

(334) For det femte blev der tilføjet en simulering til dossieret, jf. betragtning 302, som var tilgængelig for alle interesserede parter ([105]). Oplysningerne fra de stikprøveudtagne EU-producenter i denne simulering blev angivet i intervaller for ikke at offentliggøre stikprøvespecifikke oplysninger, som blev betragtet som fortrolige (de kunne have afsløret stikprøvespecifikke oplysninger blandt de stikprøveudtagne EU-producenter og kunne have udgjort en kommerciel/forretningsmæssig fordel for dem eller andre interesserede parter). De værdier, der er angivet i intervaller, betyder ikke, at den pågældende simulering, som er vedlagt dossieret, er nytteløs, og de eksporterende producenter fratages heller ikke deres ret til forsvar, da begge værdier fra bunden til toppen af de anvendte intervaller viser, at EU-erhvervsgrenen ville lide store tab ved det anvendte prisniveau. Desuden antages det i simuleringen, at EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser ville blive reduceret til niveauet for den russiske importpris i tredjelandene. Andre parametre for simuleringen, nemlig salgsmængden og omkostningerne for de stikprøveudtagne EU-producenter, blev derefter baseret på verificerede data fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Det bemærkes, at der i simuleringen blev taget højde for EU-producenternes omkostninger i forbindelse med den mængde, der blev solgt i Unionen, i stedet for omkostningerne ved den producerede mængde. Påstandene blev derfor afvist.

(335) De samme interesserede parter hævdede, at Kommissionen fejlagtigt vurderede den potentielle indvirkning af den russiske import på EU-erhvervsgrenens situation. Der blev navnlig ikke taget hensyn til EU-producenternes gunstige markedsforhold i de næste fem år som følge af faldende gasomkostninger i Unionen. De hævdede, at en fremadrettet

([105]) Dossier t20.005622.

analyse af sandsynligheden for skade bør tage hensyn til sådanne lavere omkostninger og deres indvirkning på EU-producenternes evne til at konkurrere effektivt med russiske producenter, når der ikke findes antidumpingforanstaltninger.

(336) På grundlag af den gasprisprognose, der er udarbejdet af Verdensbanken ([106]), vil gasprisen i 2023 Europa nå det niveau, der blev konstateret i 2016, dvs. i begyndelsen af den betragtede periode. EU-producenternes produktionsomkostninger bør følge samme tendens, da de er forbundet (betragtning 200). Med disse antagelser ville EU-producenternes omkostninger således udgøre ca. 174 EUR/ton ligesom i 2016. Ud fra den antagelse, at de russiske eksportpriser til tredjelande forblev på samme niveau som i NUP (da den russiske regulerede gaspris fortsat er stabil ([107])), ville disse priser stadig ligge under EU-producenternes produktionsomkostninger (dvs. under 174 EUR/ton). På denne baggrund er det sandsynligt, at den russiske eksport til Unionen stadig vil lægge et stærkt pres på EU-erhvervsgrenen. Parternes påstand blev derfor afvist.

(337) De samme interesserede parter hævdede, at fjernelsen af antidumpingforanstaltningerne ikke ville fratage EU-erhvervsgrenen enhver beskyttelse, da de fortsat ville være omfattet af MFN-toldsatsen ([108]).

(338) Formålet med antidumpingforanstaltningerne er at genskabe en fair konkurrence på EU-markedet. Eksisterende konventionelle toldsatser tjener ikke dette formål og kan derfor ikke være grunden til, at antidumpingforanstaltninger ikke vil blive opretholdt/indført mod urimeligt prissat import. Parternes påstand blev afvist.

(339) Samme interesserede parter hævdede, at EU-markedets tiltrækningskraft var overdrevet:

i) De russiske eksporterende producenter ville eksportere til Unionen til samme pris, som de eksporterede til andre tredjelande, hvilket også anerkendes af Kommissionen.

ii) Baseret på en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter i Rusland var transportomkostningerne til tredjelandsmarkederne (f.eks. Brasilien, USA og Mellemamerika) næsten de samme som transportomkostningerne til Unionen.

(340) For at kunne tage hensyn til et sandsynligt AN-prisniveau for de russiske eksporterende producenter ved salg til Unionen uden foranstaltningerne vurderede Kommissionen først det potentielle underbudsniveau, hvis foranstaltningerne blev ophævet, med anvendelse af de samarbejdsvillige eksporterende producenters faktiske priser til tredjelande (betragtning 294). Konklusionen om, at de russiske eksporterende producenter sandsynligvis ville omdirigere deres eksport til EU-markedet, skyldtes, at de gældende AN-priser i Unionen var højere end de russiske eksportpriser på tredjelandsmarkederne, hvilket skabte et økonomisk incitament. Det fremgik af undersøgelsen, at prisen ab fabrik i Unionen var på ca. 219 EUR/ton (betragtning 200), hvilket var betydeligt højere end den gennemsnitlige eksportpris ab fabrik på 133 EUR/ton til tredjelande for de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter (betragtning 81). På dette grundlag har de russiske eksporterende producenter et økonomisk incitament til at sælge til Unionen i stedet for tredjelandsmarkeder. Navnlig i betragtning af den omstændighed, at de på grundlag af spørgeskemabesvarelserne fra de russiske stikprøveudtagne eksporterende producenter allerede dækker omkostningerne ved salg til Unionen og opnår fortjeneste ved salg i henhold til de gældende antidumpingforanstaltninger. Dette indebærer, at når de sælger til en endnu højere pris til Unionen, vil de opnå endnu større fortjeneste.

(341) For det andet viste denne undersøgelse, som anført i betragtning 307, baseret på samtlige samarbejdsvillige eksporterende producenters transportomkostninger, at transportomkostningerne til tredjelande var næsten 30 % højere end til Unionen. Denne påstand, som vedrørte én russisk eksporterende producent, blev derfor afvist.

(342) En russisk eksporterende producent hævdede, at Kommissionen var selvmodsigende, og at analysen af årsagssammenhængen savnede begrundelse. På den ene side konkluderede Kommissionen, at der ikke var behov for en analyse af årsagssammenhængen, og på den anden side konkluderede den, at den russiske import forvoldte skade.

([106]) *Kilde*: World Bank Commodities Price Forecast, Natural gas price, Europe in 2016 and 2023 is 4,6 USD/mmbtu.

([107]) Bemærkninger til det generelle oplysningsdokument fra sammenslutningen af russiske gødningsproducenter, EuroChem group (Joint Stock Company »Nevinnomyssky Azot«, Joint Stock Company »Azot«) og Uralchem JSC, t20.006223.

([108]) Mestbegunstigelse.

(343) Denne påstand byggede på en misforståelse af Kommissionens vurdering i denne sag. Som nævnt i betragtning 216 konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen ikke havde lidt væsentlig skade. En analyse af årsagssammenhængen var således ikke berettiget og blev derfor ikke gennemført. I sin efterfølgende analyse af sandsynligheden for fornyet skade konkluderede Kommissionen imidlertid, at det var sandsynligt, at der igen ville blive forvoldt væsentlig skade, hvis de eksisterende antidumpingforanstaltninger mod importen fra Rusland fik lov at udløbe. Påstanden blev derfor afvist.

(344) Den samme russiske eksporterende producent hævdede, at tredjelande var attraktive for dem, og at efterspørgslen på disse markeder var stigende. Den eksporterende producent forklarede, hvordan hjemmemarkedet og det ukrainske marked (som ifølge den eksporterende producent udgjorde 7 % af AN-forbruget på verdensplan) optog hele deres kapacitet i den relevante sæson for salg til Unionen. Producenten forklarede endvidere, hvordan virksomheden opbyggede sin eksportkapacitet til andre regioner end Unionen. Andre interesserede parter hævdede, at EU-markedet kun var et af mange markeder, som de russiske eksporterende producenter kunne eksportere til. De havde ikke noget specifikt incitament til at omdirigere eksporten til Unionen og bryde eksisterende langsigtede kontrakter, hvis antidumpingforanstaltningerne blev ophævet.

(345) Kommissionen bemærkede, at den ikke benægtede, at tredjelandsmarkeder kunne være attraktive for de russiske eksporterende producenter sammenlignet med EU-markedet, hvor der var indført antidumpingforanstaltninger over for importen fra Rusland. Hvis foranstaltningerne fik lov til at udløbe, jf. betragtning 296 og 297 samt betragtning 340-341, ville EU-markedet imidlertid være attraktivt for russiske eksporterende producenter ud fra et prismæssigt og geografisk synspunkt. Priserne på EU-markedet er meget højere og derfor mere rentable end priserne på hjemmemarkedet og andre tredjelandsmarkeder. De økonomiske aktørers kontraktlige forpligtelser kan genforhandles afhængigt af fortjenesten på salget. Som forklaret i betragtning 143 er det ukrainske marked desuden fortsat lukket for russisk eksport af AN. Endelig er opbygningen af kapacitet på tredjelandsmarkeder, mens Unionen fortsat er omfattet af antidumpingforanstaltninger, blot et bevis for, at eksporten er vigtig for de russiske eksporterende producenter. Dette er ikke i modstrid med, at priserne i Unionen som anført i betragtning 340 er langt mere attraktive end på disse markeder, og at transportomkostningerne til Unionen som nævnt i betragtning 341 er lavere end til disse andre destinationer. Denne påstand blev derfor afvist.

6. **UNIONENS INTERESSER**

(346) I henhold til grundforordningens artikel 21 undersøgte Kommissionen, om en opretholdelse af de gældende antidumpingforanstaltninger over for Rusland ville være i strid med Unionens interesser som helhed. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

(347) Alle interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger, jf. grundforordningens artikel 21, stk. 2.

(348) På dette grundlag undersøgte Kommissionen, om der fandtes tvingende grunde til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at opretholde de gældende foranstaltninger trods konklusionerne om sandsynligheden for fortsat dumping og fornyet skade. Det erindres, at vedtagelsen af foranstaltninger ikke blev anset for at være imod Unionens interesser i den oprindelige undersøgelse.

6.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(349) Som det fremgår af betragtning 213, gjorde foranstaltningerne det muligt for EU-erhvervsgrenen at opretholde sin positive mikroøkonomiske situation. Det blev desuden også konkluderet i betragtning 298-303, at EU-erhvervsgrenen sandsynligvis ville opleve en forværring af sin situation, hvis antidumpingforanstaltningerne over for Rusland fik lov til at udløbe. Undersøgelsen viste nemlig, at en fortsættelse af foranstaltningerne sandsynligvis ville sikre EU-erhvervsgrenens nuværende økonomiske situation. EU-erhvervsgrenen ville være i stand til at foretage og fortsætte de igangværende investeringer, navnlig i forbindelse med EU's sundheds-, sikkerheds- og miljøstandarder.

(350) Ophævelsen af foranstaltninger vil uden tvivl føre til en hurtig forværring af dens økonomiske situation. Selv om AN ikke er den eneste vare i porteføljen af nitrogenholdige gødninger, indgår den i den generelle integrerede produktionsprofil, og en fornyet skade for AN-produktionen vil straks påvirke alle produktionslinjer i forudgående led (ammoniak, salpetersyre), efterfølgende led (UAN) og dermed forbundne produktionslinjer (KAS, A5, urinstof). AN-sektoren vil derfor have en direkte negativ indvirkning på hele sektoren for nitrogenholdige gødninger.

(351) Opretholdelsen af foranstaltningerne over for Rusland vil derfor være til gavn for EU-erhvervsgrenen.

6.2. **Importørernes/forhandlernes interesser**

(352) Som anført i betragtning 41 var der ingen importører, der samarbejdede eller gav sig til kende i forbindelse med den nuværende undersøgelse. Der var derfor ingen tegn på, at konklusionerne i den seneste udløbsundersøgelse ([109]) ikke længere er gyldige, og at opretholdelsen af foranstaltningerne vil have en negativ indvirkning på importørerne, som vil opveje foranstaltningernes positive indvirkning.

6.3. **Brugernes interesser**

6.3.1. *Generelle bemærkninger*

(353) Som nævnt i betragtning 49 besvarede to brugere (landbrugere) spørgeskemaet. Flere brugersammenslutninger (landbrugere) gav sig til kende og gav udtryk for, at de var imod videreførelsen af foranstaltningerne med den begrundelse, at disse skaber »markedspræmier« for AN (og KAS), der handles i Unionen, i forhold til andre markeder, og at der var et presserende behov for at lette omkostningsbyrden for landbrugerne. Deres påstand gik ud på, at den »markedspræmie«, som blev skabt af antidumping- og toldafgifterne, blev 100 % overvæltet på gødningsprisen.

(354) Analysen af brugernes interesser var baseret på data fra Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Landbrug (GD AGRI) og to spørgeskemaer fra de franske landbrugere (hvis data er følsomme og derfor, når de anvendes i analysen nedenfor, er anført i intervalform).

(355) Analysen af Unionens interesser omfatter i det væsentlige to aspekter: i) AN-omkostningernes andel af landbrugernes omkostninger, ii) foranstaltningernes indvirkning på bedriftsomkostningerne i den betragtede periode.

6.3.2. *AN-omkostningernes repræsentativitet i forhold til landbrugernes omkostninger*

(356) Brugersammenslutninger gjorde gældende, at: i) virkningerne af handelshindringer for landbrugsøkonomien bør vurderes på bedrifter med markafgrøder, især specialiserede bedrifter med korn, olieholdige frø og proteinafgrøder (»COP-bedrifter«) og ikke landbrugssektoren som helhed, ii) COP-bedrifter er de mest gødningsintensive og er derfor de egentlige brugere af AN, iii) de er også de største brugere af nitrogenholdige gødninger i Unionen ([110]). Disse bedrifter udgør ca. 35 % af alle landbrugsbedrifter i Unionen ([111]).

6.3.2.1. AN-omkostningernes andel af COP-bedrifternes omkostninger

(357) Gødningers, og navnlig AN's, indvirkning som helhed på landmændenes omkostninger er blevet vurderet på grundlag af data fra de to franske landbrugere, der besvarede spørgeskemaet. Det fremgik af analysen, at de gødninger, der anvendes af disse franske bedrifter, (som helhed) udgjorde ca. [36-45 %] af omkostningerne til specifikke afgrøder ([112]) og ca. [16-21 %] af de samlede bedriftsomkostninger ([113]) i det senest foreliggende regnskabsår ([114]). Eftersom AN-omkostningerne udgjorde ca. [39-44 %] af samtlige omkostninger til gødninger, som

([109]) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014.
([110]) *Kilde*: Høring med brugersammenslutninger, t19.005682, 8.11.2019.
([111]) *Kilde*: Informationsnettet for landøkonomisk bogføring (INLB), Landbrugsøkonomien pr. sektor — afgrøder, GD AGRI,https://agridata.ec.europa.eu/; t20.004226/ t20.004250.
([112]) Omkostningerne til specifikke afgrøder omfatter omkostninger til gødninger (herunder AN), frø, pesticider og foder (også »omkostninger ved råmaterialer«).
([113]) Samlede bedriftsomkostninger/samlede input omfatter omkostninger til specifikke afgrøder (omkostninger ved råmaterialer), arbejdskraftomkostninger, generalomkostninger (inkl. afskrivninger).
([114]) Seneste regnskabsår— 2018. *Kilde*: de to landbrugeres besvarelse af spørgeskemaet.

anvendes på disse franske bedrifter ([115]), udgjorde AN-omkostningerne ca. [15-20 %] af omkostningerne til specifikke afgrøder og op til [3-5 %] af de samlede bedriftsomkostninger i samme periode.

(358) Disse oplysninger blev krydstjekket med data fra landbrugssektoren for COP-bedrifter i Frankrig indhentet fra GD AGRI. De bekræftede faktisk, at de gødninger, der (som helhed) anvendes af disse specialiserede COP-bedrifter i Frankrig, udgjorde ca. 42 % af omkostningerne til specifikke afgrøder og ca. 14 % af de samlede bedriftsomkostninger i det senest foreliggende regnskabsår ([116]). Hvis man således antager, at AN-omkostningerne udgjorde ca. [39-44 %] af samtlige omkostninger til gødninger, kunne AN-omkostningerne derfor højst have udgjort 17 % af omkostningerne til specifikke afgrøder og højst 5,8 % af de samlede bedriftsomkostninger i Frankrig i samme periode.

(359) På grundlag af data fra GD AGRI udgjorde de gødninger, der anvendes til disse specialiserede COP-bedrifter i Unionen, 43 % af omkostningerne til specifikke afgrøder og ca. 13 % af bedrifternes samlede omkostninger i det senest foreliggende regnskabsår for hele Unionen ([117]). Hvis man igen antager, at AN-omkostningerne udgjorde ca. [39-44 %] af alle de anvendte gødninger, kunne AN-omkostningerne derfor højst have udgjort 18 % af omkostningerne til specifikke afgrøder og højst 5,6 % af COP-bedrifternes samlede omkostninger i Unionen i samme periode. Dette ville have været AN-omkostningernes andel af de samlede bedriftsudgifter, hvis EU's COP-bedrifter havde været lige så AN-intensive som COP-bedrifterne i Frankrig, hvilket ikke var tilfældet ifølge brugersammenslutningerne ([118]).

(360) Samlet set er det vigtigt at bemærke, at gødningsomkostningernes andel af COP-bedrifternes samlede omkostninger i EU har været konstant faldende over tid, hvilket eksempelvis fremgik af en analyse for den seneste periode fra 2014 til 2018, hvor gødningsomkostningerne i 2014 udgjorde 15 % af plantebedrifternes samlede omkostninger, mens de i 2018 faldt til 13 %. Dette viser, at de øvrige omkostningselementer (såsom frø eller lønninger, forpagtning, rentebetalinger ([119])) var mere byrdefulde for EU's COP-landbrugere, som var de mest intensive brugere af AN.

6.3.2.2. AN-omkostningernes andel af omkostningerne for samtlige plantebedrifter

(361) Mængden af AN anvendt som gødning afhænger af, hvilke type afgrøder der dyrkes på bedriften, såsom korn (hvede, byg, havre, rug, triticale), raps, kartofler eller sukkerroer, eller om områder er udlagt som græsarealer. Mange bedrifter i Unionen er afhængige af flere afgrøder, og landbrugernes AN-omkostninger varierer fra land til land. Det er derfor vanskeligt at vurdere de nøjagtige AN-omkostninger for alle bedrifter. Ikke desto mindre blev der for hele landbrugssektoren i Unionen konstateret en tendens til et fald i omkostningsandelen for gødning set i forhold til værdien af landbrugsindustriens produktion ([120]).

(362) På grundlag af data fra GD AGRI anslog Kommissionen desuden, at gødninger, der anvendes til samtlige plantebedrifter i Unionen, tegnede sig for ca. 30 % af omkostningerne i forbindelse med specialafgrøder og ca. 9 % af plantebedrifternes samlede omkostninger i det seneste tilgængelige regnskabsår ([121]).

(363) Derudover kunne AN-omkostningerne, hvis det som forklaret i betragtning 357 antages, at AN-omkostningerne udgjorde ca. [39-44 %] af alle de anvendte gødningsomkostninger, højst have udgjort 3,7 % af de samlede driftsomkostninger for samtlige plantebedrifter i Unionen. Dette ville også have været AN-omkostningers andel af de samlede driftsudgifter, hvis alle EU's plantebedrifter var ligeså AN-intensive som de specialiserede COP-bedrifter i Frankrig, hvilket ifølge brugersammenslutningerne ([122]) ikke var tilfældet.

(364) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at AN-omkostningernes andel af omkostningerne for de specialiserede COP-bedrifter og Unionens plantebedrifter som helhed henholdsvis var på under 5,6 % og 3,7 %. Derfor kan AN-omkostningernes andel af de samlede omkostninger kun have væsentlig betydning, hvis der er en klar sammenhæng mellem prisen på AN og bedriftens nettomargen, hvilket undersøges yderligere.

([115]) Ifølge data fra de samarbejdsvillige COP-landbrugere i deres besvarelser af antidumpingspørgeskemaerne.
([116]) Seneste regnskabsår— 2018.
([117]) Seneste regnskabsår— 2018.
([118]) *Kilde*: indlæg fra brugersammenslutninger, t19.005682.
([119]) Frøomkostningernes andel steg fra 7,1 % til 7,5 % fra 2014 til 2018, omkostningsandelen for lønninger, forpagtning, rentebetalinger steg fra 17,7 % til 19,2 % i samme periode for EU's COP-bedrifter.
([120]) Landbrugsregnskaber, t20.004550.
([121]) Seneste regnskabsår— 2018.
([122]) *Kilde*: indlæg fra brugersammenslutninger, t19.005682.

6.3.3. *Antidumpingtoldens virkning for landbrugernes udgifter*

(365) I den nuværende undersøgelse har brugersammenslutningerne ([123]) argumenteret for, at »der foreligger dokumentation for antidumpingtoldens indvirkning på de indenlandske AN-priser«. Overvæltningen af tolden på landbrugerne var imidlertid ikke ensartet og afhang af en række variabler, navnlig det aktuelle konkurrenceniveau mellem de forskellige kilder ([124]). Som eksempel kan nævnes, at de oplysninger, der blev afgivet af de samarbejdsvillige brugersammenslutninger, ikke kunne påvise, at den reducerede antidumpingtold (som fastslået i den seneste interimsundersøgelse ([125])) havde en indvirkning på prisen på AN. Dette skyldes, at landbrugerne typisk køber fra leverandører, som ikke altid videregiver nogen af fordelene. Hvis foranstaltningerne får lov at udløbe, er der derfor intet belæg for, at brugerne vil drage fordel af lavere AN-priser.

(366) Baseret på GD AGRI's undersøgelser afhænger landbrugsindkomsterne af en række faktorer og kan variere betydeligt over tid. Cykliske udsving og usikkerhed er uløseligt knyttet til landbruget og landbrugernes margener. F.eks. oplevede COP-bedrifter det største indkomstudsving år efter år i perioden 2007-2015. Denne sektor blev hårdest ramt af finanskrisen i 2009, hvor næsten to ud af tre COP-landbrugere (63 %) oplevede et indkomsttab på over 30 % ([126]). Samme kilde anførte, at en stor andel af landbrugere med store indtægtsnedgange ikke nødvendigvis betød, at det opnåede indkomstniveau var særligt lavt. Dataene fra landbrugssektoren ([127]) tyder på en stigning i de franske COP-bedrifters nettoindtægter i perioden 2016- 2018, mens de to franske landbrugere, der besvarede spørgeskemaet, meldte om tab i det seneste regnskabsår ([128]). De samme data fra landbrugssektoren tyder på, at der er sket en stigning i nettoindkomsten for EU's COP-bedrifter og samtlige bedrifter fra 2016 til 2018 med henholdsvis 67 % og 34 %, hvilket i hvert fald er i modstrid med de data, som brugersammenslutningerne indberettede for 2018.

(367) Undersøgelsen viste, at der ikke var nogen forbindelse mellem prisen på AN og plantebedrifternes nettomargen ([129]) (dvs. at en stigning i landbrugernes indkomst ikke kunne kædes sammen med et fald i AN-priserne eller omvendt).

(368) Antidumpingforanstaltningerne mod importen af den pågældende vare har eksisteret i mange år og har ikke forårsaget urimeligt store udgifter for landbrugerne, der kunne have bragt deres indtægter og således deres eksistens i fare. Som forklaret i betragtning 365 var der faktisk en klar mangel på overførsel af fordele til landbrugerne, som blev konstateret efter nedsættelsen af antidumpingforanstaltningerne efter den seneste interimsundersøgelse. Under alle omstændigheder vil behovet for flere forskellige nærliggende forsyningskilder og dermed EU-gødningsindustriens levedygtighed være i deres interesse.

(369) På dette grundlag fandt Kommissionen, at en videreførelse af foranstaltningerne ikke ville have nogen væsentlig negativ indvirkning på brugerne, og at der derfor ikke var nogen tvingende grunde til at konkludere, at det generelt ikke var i Unionens interesse at forlænge de gældende foranstaltninger.

6.4. **Indlæg fra de interesserede parter**

(370) Brugersammenslutningerne ([130]) fremførte, at EU's handelspolitik ikke var sammenhængende: EU's landbrugere er nødt til at købe deres vigtigste input, gødninger, på et beskyttet hjemmemarked med en betydelig »markedspræmie«, mens de sælger korn på et åbent marked, hvor priserne har været parallelle med de globale priser i de seneste 20 år.

(371) Kommissionen bemærkede, at formålet med antidumpingforanstaltningerne er at genskabe en fair konkurrence på EU-markedet. Under alle omstændigheder ser Kommissionen på virkningerne af foranstaltningerne for landbrugerne i forbindelse med undersøgelsen af Unionens interesser. Der er således ingen modsigelse i de politikker, der anvendes af Kommissionen. Denne påstand blev derfor afvist.

([123]) AGPB, IFA.
([124]) *Kilde*: Høring med brugersammenslutninger, t19.005799, 15.11.2019.
([125]) *Kilde*: Høring med brugersammenslutninger, t19.005682, 15.11.2019. Det skal bemærkes, at prognoserne vedrører 2018 og 2019, som nu er afsluttet. Sammenslutningerne fremlagde ingen faktiske tal for disse to år.
([126]) *Kilde*: Agricultural and farm income, DG Agriculture and Rural Development, Unit Farm Economics, t20.003213.
([127]) *Kilde*: Farm Economy Focus by sector, DG AGRI,https://agridata.ec.europa.eu/; t20.004226.
([128]) Seneste regnskabsår— 2018. *Kilde*: de to landbrugeres besvarelse af spørgeskemaet.
([129]) Baseret på en sammenligning af EU-erhvervsgrenens AN-priser på EU-markedet (*kilde*: verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne producenter) og indkomstniveau for alle plantebedrifter i Unionen, også specialiserede COP-bedrifter i EU og Frankrig (*kilde*: GD AGRI).
([130]) AGPB, IFA.

(372) En samarbejdsvillig eksporterende producent hævdede, at de høje omkostninger til gødninger kan føre til en udhuling af landbrugernes indkomst.

(373) Kommissionen bemærkede, at analysen af bedrifternes omkostninger som beskrevet i betragtning 357-364 viste, at andelen af omkostningerne forbundet med AN ikke ansås for at være til skade for bedrifternes indkomst og deres konkurrenceevne på et globalt marked. Derudover viste denne undersøgelse endvidere, som nævnt i betragtning 367, at der ikke var nogen forbindelse mellem prisen på AN og plantebedrifternes nettofortjeneste (dvs. at en stigning i landbrugernes indkomst ikke kunne kædes sammen med et fald i AN-priserne eller omvendt). Denne påstand blev derfor afvist.

(374) Den samme samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede, at Unionens landbrugere står over for øget konkurrence på de globale markeder. EU's producenter af landbrugsråvarer stod over for en stigende konkurrence fra udenlandsk eksport. Sideløbende med stigningen i importen har EU's landbrugsprodukter mistet markedsandele på eksportmarkederne.

(375) Ifølge GD AGRI's skøn forventedes EU's kornmarked at vokse ([131]) med yderligere skift mellem produkter og øget efterspørgsel efter foder og industrielle anvendelser. EU's samlede kornproduktion kan nå op på 319 mio. ton i 2030. Mere konkurrence fra andre vigtige producerende regioner, som f.eks. Sortehavsområdet, vil sandsynligvis føre til en moderat stigning i EU's eksport. Verdenshandelen med hvede forventes fortsat at vokse i takt med, at den globale efterspørgsel stiger. Som følge af en høj jordproduktivitet og tæt placering på de store importmarkeder forventes Unionen fortsat at være den tredjestørste eksporterende region (svarende til 14 % af markedsandelene inden for handel med hvede på verdensplan inden 2030).

(376) Brugersammenslutningerne ([132]) fremførte, at der var et presserende behov for at lette omkostningsbyrden for landbrugerne. En række faktorer påvirkede landbrugernes rentabilitet. Høje AN-omkostninger ville nødvendigvis have en indvirkning på landbrugernes omkostningsstruktur og var et af de centrale elementer, der skulle tages i betragtning ved vurderingen af, hvordan landbrugernes rentabilitet kan forbedres. Jo større landbrugernes omkostninger er, desto mindre vil de være konkurrencedygtige over for importen og på eksportmarkederne. Sammenslutningen af irske landbrugere gjorde endvidere gældende, at situationen med hensyn til husstandsindkomsten fra bedriften i Irland ([133]) blev forværret af de stigende omkostninger.

(377) Undersøgelsen viste, at AN udgør ca. 17 % af det samlede EU-forbrug af alle nitrogenholdige gødninger (ammoniumnitrat, kalkammonsalpeter, urinstof, urinstof AN-opløsning, NPK/NP/NK osv.) ([134]). Endnu vigtigere er det, at AN anvendes sammen med andre nitrogenholdige gødninger (f.eks. urinstof). AN betragtes som et kvalitetsprodukt på grund af det højere udbytte i forhold til andre nitrogenholdige gødninger og er derfor dyrere.

(378) Derudover afhænger mængden af anvendt AN af, hvilke kornsorter der dyrkes (hvede, byg, havre, rug, triticale), raps, kartofler eller sukkerroer, eller om områder er udlagt som græsarealer. Mange bedrifter i Unionen er afhængige af flere afgrøder. Landbrugernes AN-omkostninger varierer desuden fra land til land. Som det fremgår af analysen i betragtning 357-367, kan andelen af AN-omkostninger ikke anses for at være til skade for bedrifternes indtægter og konkurrenceevne på et globalt marked. Endnu vigtigere er det, som beskrevet i betragtning 365, at der var en klar mangel på overførsel af fordele til landbrugerne efter nedsættelsen af antidumpingforanstaltningerne efter den seneste interimsundersøgelse. Denne påstand blev derfor afvist.

(379) Brugersammenslutningerne ([135]) fremførte også, at markedspræmien for AN, »en forvridning som følge af markedsbeskyttelsen, forårsaget af den kombinerede anvendelse af en MFN-toldsats på 6,5 % og antidumpingforanstaltninger over for russisk AN«, umiddelbart førte til ekstra omkostninger for landbrugerne. Over en periode på fem år (den foreslåede periode for en eventuel forlængelse af antidumpingforanstaltningerne) ville dette udgøre en samlet omkostning på 2,5-3,5 mia. EUR for landbrugerne i Unionen (ligeligt fordelt mellem AN og KAS).

([131]) *Kilde*: EU's landbrugsudsigter for markeder og indtægter i perioden 2019-2030, GD AGRI, Kommissionen.
([132]) AGPB, IFA.
([133]) Husstandsindkomsten fra bedriften er den indkomst, der er tilbage efter fradrag af udgifterne til lønnet arbejdskraft, rentebetalinger og forpagtningsbetaling, og er landbrugerens indtægt fra egen arbejdskraft, egen jord og egenkapital.
([134]) *Kilde*: Høring med FE, t19.005516, 24.10.2019.
([135]) AGPB, IFA.

(380) For det første blev beregningerne af markedspræmien fundet fejlagtige, jf. betragtning 235. For det andet er de indførte foranstaltninger ikke til hinder for, at russiske virksomheder eksporterer AN til Unionen til en rimelig pris. For det tredje er de indførte foranstaltninger heller ikke til hinder for, at virksomheder fra Rusland (eller andre tredjelande) producerer og eksporterer KAS til EU-markedet. For det fjerde var der, som nævnt i betragtning 365, ikke nogen væsentlig dokumentation for, at antidumpingtolden på AN blev væltet 100 % over på prisen på AN-gødning, og at landbrugerne kunne drage fordel heraf. På grundlag heraf konkluderede Kommissionen, at de påståede omkostninger ved antidumpingtolden for landbrugere var ubegrundede.

(381) Brugersammenslutningerne ([136]) fremførte også, at en kort periode på nogle få år ikke var relevant for nogen økonomisk vurdering inden for landbruget, da der var store årlige udsving i de vigtigste indkomstfaktorer, nemlig priser og variable omkostninger.

(382) Denne undersøgelse viste, at der både for en kortere og længere periode sås det samme fald i gødningernes omkostningsandel i forhold til omkostningerne til specialafgrøder og de samlede bedriftsomkostninger for både de franske og EU's specialiserede COP-bedrifter. Med henblik på evalueringen af AN's andel af bedriftsomkostningerne var periodens længde derfor ikke særlig relevant.

(383) Brugersammenslutninger fremførte endvidere, at en langsigtet analyse viser, at der var en nedadgående tendens i husstandsindkomsten fra bedriften, uanset de mulige udsving.

(384) Som beskrevet i betragtning 366 og baseret på GD AGRI's undersøgelser afhænger landbrugsindkomsterne af en række faktorer og kan variere betydeligt over tid, f.eks. fordi COP-bedrifter oplevede de største indkomstudsving år efter år i perioden 2007-2015. Denne sektor blev hårdest ramt af finanskrisen i 2009, hvor næsten to ud af tre COP-landbrugere (63 %) oplevede et indkomsttab på over 30 % ([137]). Den samme kilde konstaterede, at en stor andel af landbrugere med store indtægtsnedgange ikke nødvendigvis betød, at det opnåede indkomstniveau var særligt lavt. I denne undersøgelse kan et fald i landbrugernes indkomst, som forklaret i betragtning 367, imidlertid ikke kædes sammen med en stigning i AN-priserne. Partens påstand blev derfor afvist.

(385) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede brugersammenslutningerne ([138]), at Kommissionen for det første ikke tog hensyn til de beviser, som landbrugerne havde fremlagt vedrørende virkningen af antidumpingtold på landbrugernes rentabilitet og konkurrenceevne, navnlig sammenlignet med andre sektorer af økonomien. For det andet mindede de om, at de to landbrugere, der besvarede spørgeskemaet, led tab, hvilket Kommissionen ignorerede samtidig med de vidnesbyrd fra landbrugerne, der blev stillet til rådighed under høringerne med Kommissionen. For det tredje var det ikke relevant, om der var en klar forbindelse mellem prisen på AN og bedriftens nettomargen, da AN-priserne ikke var den eneste faktor, der påvirkede landbrugernes rentabilitet, men de uforholdsmæssigt høje AN-priser skabte et fald i landbrugernes rentabilitet. I betragtning af landbrugernes lave rentabilitet var det derfor nødvendigt at lette deres omkostningsbyrde ved at ophæve antidumpingforanstaltningerne over for AN fra Rusland. For det fjerde var »markedspræmien« tilstrækkelig til at vise, at tolden i sidste ende blev overvæltet på landbrugerne.

(386) Formålet med antidumpingforanstaltningerne er at genskabe en fair konkurrence på EU-markedet. Når det er sagt, blev virkningen af foranstaltningerne for landbrugere og deres interesser taget i betragtning i forbindelse med undersøgelsen af Unionens interesser, hvor landbrugernes rentabilitet og konkurrenceevne ikke blev sammenlignet med andre sektorer, men hvor det blev vurderet, om andre interesserede parter i Unionen ville blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af foranstaltningerne.

(387) I denne forbindelse blev de data, der blev fremlagt af de to landbrugere, som besvarede spørgeskemaet, i vidt omfang anvendt i denne analyse, som beskrevet i betragtning 357-364, og deres fortjenstmargener blev således ikke ignoreret af Kommissionen. Landbrugernes vidnesbyrd blev også taget i betragtning som den sammenhæng, hvori alle de faktuelle beviser blev vurderet. Desuden er analysen af foranstaltningernes virkning ikke begrænset geografisk til områder, hvor AN anvendes mere intensivt end andre nitrogenholdige gødninger, og som det fremgår af denne undersøgelse, udgjorde AN-omkostningerne for alle Unionens plantebedrifter som helhed under 3,7 % af deres samlede omkostninger.

([136]) AGPB, IFA.
([137]) *Kilde:* Agricultural and farm income, DG Agriculture and Rural Development, Unit Farm Economics, t20.003213.
([138]) AGPB, IFA.

(388) I forbindelse med analysen af de faktorer, der er forbundet med landbrugernes omkostninger, jf. betragtning 360, og som påvirker rentabiliteten, har gødningsomkostningernes andel af COP-bedrifternes samlede omkostninger i EU været konstant faldende over tid, hvilket viste, at de øvrige omkostningselementer, såsom frø eller lønninger, forpagtning og rentebetalinger, var mere byrdefulde for EU's COP-landbrugere (som var de mest intensive brugere af AN). Dette tyder på, at andre omkostninger end nitrogenholdige gødninger udgør den reelle omkostningsbyrde for landbrugerne.

(389) Hvad angår »markedspræmien« (forskellen i AN-prisen i Unionen i forhold til AN-prisen i Sortehavsregionen ved levering til Unionen), som angiveligt var nok til at vise, at tolden blev overvæltet på landbrugerne, jf. analysen i betragtning 244, var den relative stigning i AN-prisen i Unionen i NUP (kun) hverken permanent eller væsentlig i hele den betragtede periode. Under alle omstændigheder blev der ikke fremlagt dokumentation for, hvordan en sådan relativ stigning kunne påvise, at tolden blev overvæltet på landbrugerne. Parternes påstande blev derfor afvist.

(390) De samme brugersammenslutninger fremførte, at de havde vist, at fjernelse eller forøgelse af antidumpingtold på AN påvirkede priserne ([139]). De anførte, at der blev set bort fra disse beviser uden gyldig grund.

(391) De fremlagte beviser viste, at der var en forbindelse mellem den reducerede antidumpingtold (efter den sidste interimsundersøgelse) og den påståede prispræmie beregnet af disse parter. Beregningen af præmien blev behandlet i betragtning 240-245 og blev afvist som værende unøjagtig. Indvirkningen på AN-priserne blev ikke, som hævdet, påvist i indlægget, hvori det kun blev nævnt, at pristransmissionen ikke var perfekt.

(392) De samme brugersammenslutninger hævdede, at Kommissionen burde have overvejet de kumulative virkninger af antidumpingforanstaltningerne for at vurdere Unionens interesser.

(393) I henhold til den retspraksis, der henvises til af brugersammenslutningen, bør Kommissionen, når den ser på de kumulative virkninger af foranstaltningerne, overveje forskellige måder, hvorpå opretholdelse eller udløb af foranstaltningerne kan påvirke brugerne i den økonomiske situation, som var gældende på tidspunktet for undersøgelsen. Kommissionen foretog disse overvejelser og konkluderede, at en opretholdelse af foranstaltningerne ikke ville være i strid med Unionens interesser. Denne påstand blev derfor afvist.

(394) En russisk eksporterende producent hævdede, at konklusionerne i betragtning 350 om, at en fornyet skade for AN-produktionen straks ville påvirke alle produktionslinjer i forudgående led (ammoniak, salpetersyre), efterfølgende led (UAN) og dermed forbundne produktionslinjer (KAS, A5, urinstof), er uberettigede, da undersøgelsen kun vedrører AN og kun berettiger til en analyse af AN. Kommissionens konklusioner, som rækker ud over konsekvenserne for AN-markedet, var rene formodninger, der ikke var underbygget af fakta, og har ikke været en del af analysen.

(395) Kommissionen bemærkede, at parterne ikke anfægtede konklusionen i betragtning 350 om, at en fornyet skade for AN-produktionen straks ville påvirke alle produktionslinjer i forudgående led (ammoniak, salpetersyre), efterfølgende led (UAN) og dermed forbundne produktionslinjer (KAS, A5, urinstof). Da dette indgår i en fremadrettet analyse, er det pr. definition spekulativt, men baseret på den kendsgerning, at disse produktionslinjer er integrerede, og selve produktionen har høje faste omkostninger. Ingen af disse konklusioner blev anfægtet af den eksporterende producent. Påstanden blev derfor afvist.

(396) Den samme russiske eksporterende producent hævdede, at der efter et fald i antidumpingtolden i 2018 ikke blev overført nogen fordel til landbrugerne, fordi antidumpingtolden på importen fra Rusland stadig var meget høj, og fordi et fald i 2018 ikke tillod russiske producenter at importere yderligere mængder til Unionen. Det kunne derfor ikke have en positiv indvirkning på konkurrencen på EU-markedet.

(397) Parten fremlagde dog ikke yderligere dokumentation for sin påstand om, at der ville være tale om en fordel for landbrugerne, hvis antidumpingtolden blev ophævet. Som nævnt i betragtning 367 gælder det ikke desto mindre, at en stigning i landbrugernes indkomst ikke kunne kædes sammen med et fald i AN-priserne i denne og tidligere undersøgelser. Påstanden blev derfor afvist.

([139]) Indlæg fra AGPB, IFA. t19.005828.

(398) Den samme russiske eksporterende producent hævdede, at hvis antidumpingforanstaltningerne blev ophævet, ville landbrugerne i Unionen fortsat købe varer fra EU-producenterne. Dette skyldtes, at de har brug for en stabil forsyning, især i højsæsonen, hvilket de russiske producenter ikke kunne tilbyde på grund af de overlappende sæsoner og forpligtelser på deres eget hjemmemarked og tredjelandsmarkeder.

(399) I modsætning til denne påstand køber landbrugerne typisk fra leverandører, hvor materialet kan have lokal oprindelse eller være importeret. Som følge af EU-markedets tiltrækningskraft, jf. betragtning 296 og 297 samt betragtning 340-341, kan de russiske producenters eksisterende forpligtelser ændre sig i forhold til situationen på EU-markedet.

6.5. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(400) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke var nogen tvingende grunde til, at det ikke er i Unionens interesse at opretholde de gældende antidumpingforanstaltninger over for importen fra Rusland. Tværtimod var der ingen væsentlig ændring i landbrugernes og EU-erhvervsgrenens situation i forhold til tidligere undersøgelser.

7. **ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(401) Alle interesserede parter blev den 25. september 2020 underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at opretholde de gældende antidumpingforanstaltninger. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. Der blev taget behørigt hensyn til indlæg og bemærkninger.

(402) Sammenslutningen af EU-producenter, de russiske eksporterende producenter, sammenslutningen af russiske producenter, en brugersammenslutning og den russiske regering fremsatte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger.

(403) Efter anmodning blev der afholdt høringer med FE, RFPA og de stikprøveudtagne eksporterende producenter. RFPA samt alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter anmodede om høringskonsulentens mellemkomst, og høringerne med høringskonsulenten fandt sted henholdsvis den 9. oktober og den 15. oktober 2020.

(404) Den 30. september, den 1. oktober, den 21. oktober og den 28. oktober 2020 fremlagde Kommissionen supplerende generelle og/eller virksomhedsspecifikke oplysninger under hensyntagen til visse påstande, der blev modtaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. De interesserede parter fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse supplerende oplysninger. RFPA såvel som alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter fremsatte bemærkninger til disse yderligere oplysninger.

(405) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede interesserede parter, at fremlæggelsen af ukorrekte oplysninger forhindrede dem i at udøve deres ret til forsvar på en meningsfuld måde, da de ikke var i stand til effektivt at fremsætte deres synspunkter vedrørende rigtigheden og relevansen af de påståede forhold og omstændigheder.

(406) Det bemærkes, at alle de væsentligste forhold og omstændigheder, der lå til grund for Kommissionens afgørelser i denne forordning, er blevet fremlagt for de interesserede parter, både som led i de generelle og de virksomhedsspecifikke fremlæggelser af oplysninger. Endvidere blev alle anmodninger om yderligere oplysninger fra interesserede parter behandlet på passende vis, enten med yderligere afklarende oplysninger, yderligere aktindsigt, adgang til reviderede ikkefortrolige versioner af dokumenter eller med detaljerede forklaringer, der begrundede afslag på anmodninger om fremlæggelse af oplysninger (jf. også i denne forbindelse betragtning 87-88, 115-117 og 284 med henblik på specifikke argumenter og Kommissionens indsigelser). Disse påstande er derfor blevet afvist.

(407) Det følger af ovenstående, at de antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, der gælder i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722, bør opretholdes, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2.

(408) Efter fremlæggelsen af oplysninger foreslog en brugersammenslutning ([140]), at hvis Europa-Kommissionen besluttede at forlænge foranstaltningerne, bør de kun forlænges med et år. Dette forslag var baseret på lave naturgaspriser, som var gældende i Unionen på det pågældende tidspunkt, og lav rentabilitet for landbrugerne.

([140]) COPA (Sammenslutningen af Landbrugsorganisationer i Den Europæiske Union), Coega (Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU).

(409) Kommissionen bemærkede, at sådanne kortvarige foranstaltninger ville være en undtagelse, da foranstaltningerne normalt dækker en periode på 5 år. I den foreliggende sag synes der ikke at være tale om en særlig situation, der berettiger en kortere periode. Ud over at naturgaspriserne historisk set er svingende, jf. betragtning 336, fremgår det af Verdensbankens prognoser, at naturgasprisen i Unionen vil nå op på 2016-niveauet (begyndelsen af den betragtede periode) i 2023. Med hensyn til landbrugernes indkomst, jf. betragtning 366, påvirkes landbrugernes indkomst af en række forskellige faktorer. Undersøgelsen viste, at der ikke var en klar sammenhæng mellem ammoniumnitratpriser og landbrugerenes indkomst, jf. betragtning 367. Denne påstand blev derfor afvist.

(410) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er nævnt i denne forordning, gælder udelukkende for importen af den undersøgte vare, som er fremstillet af disse virksomheder og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Import af den undersøgte vare fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke anvende disse satser og er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser (f.eks. efter ændring af virksomhedens navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ([141]) sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over de virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.

(411) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([142]) bør rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, være den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(412) Den 13. oktober 2020 trådte Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1317 ([143]) (»den nye forordning vedrørende tarifering«) i kraft. I den nye forordning vedrørende tarifering præciseres det, at visse varer, hovedsagelig baseret på ammoniumnitrat, henhører under KN-kode 3602 00 00. Kommissionen har derfor ajourført koderne i denne forordning med virkning fra den 13. oktober 2020 med henblik på tilpasning til den korrekte tarifering, der er præciseret i ovennævnte forordning. Kommissionen minder om, at listen over koder under alle omstændigheder kun er til orientering. Foranstaltningernes omfang er fastlagt ved definitionen af den pågældende vare. Dens tarifering kan ændre sig.

(413) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordningen (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1) Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent, i øjeblikket henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 20, ex 3602 00 00 (Taric-kode 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10) og med oprindelse i Rusland.

([141]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, B-1049 Bruxelles, Belgien.

([142]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

([143]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1317 af 9. september 2020 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 309 af 23.9.2020, s. 1).

2) Den endelige antidumpingtold fastsættes til faste beløb som angivet i artikel 2 og 3:

Artikel 2

For følgende varer fremstillet af alle virksomheder (Taric-tillægskode A522 ([144]), A959 ([145]) og A999 ([146])):

Varebeskrivelse	KN-kode	Taric-kode	Fast toldbeløb (EUR pr. ton)
Ammoniumnitrat, ikke i vandig opløsning	3102 30 90	—	32,71
Ammoniumnitrat, ikke i vandig opløsning	36 02 00 00	10	32,71
Blandinger af ammoniumnitrat med calciumcarbonat eller andre uorganiske stoffer uden gødningsværdi, med indhold af nitrogen på over 28 vægtprocent	3102 40 90	-—	32,71

Artikel 3

1. For følgende varer fremstillet af alle virksomheder undtagen »KCKK-filialen af Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem i Kirovo-Chepetsk« (Taric-tillægskode A522 ([147]) og A999 ([148])):

Varebeskrivelse	KN-kode	Taric-kode	Fast toldbeløb (EUR pr. ton)
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent	3102 29 00	10	32,71
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent	3102 60 00	10	32,71
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent	3102 90 00	10	32,71
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent, uden indhold af phosphor og kalium	3105 10 00	10	32,71
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og/eller indhold af kalium bestemt som K_2O på under 3 vægtprocent	3105 10 00	20	31,73

([144]) For varer fremstillet af Open Joint Stock Company (OJSC) Azot, Novomoskovsk, Rusland, eller af Open Joint Stock Company (OJSC) Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Rusland.
([145]) For varer fremstillet af »KCKK-filialen af Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem i Kirovo-Chepetsk«.
([146]) For alle andre virksomheder.
([147]) For varer fremstillet af Open Joint Stock Company (OJSC) Azot, Novomoskovsk, Rusland, eller af Open Joint Stock Company (OJSC) Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Rusland.
([148]) For alle andre virksomheder.

Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og/eller indhold af kalium bestemt som K_2O på 3 vægtprocent eller derover, men under 6 vægtprocent	3105 10 00	30	30,75
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og/eller indhold af kalium bestemt som K_2O på 6 vægtprocent eller derover, men under 9 vægtprocent	3105 10 00	40	29,76
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og/eller indhold af kalium bestemt som K_2O på 9 vægtprocent eller derover, men under 12 vægtprocent	3105 10 00	50	28,78
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og indhold af kalium bestemt som K_2O på under 3 vægtprocent	3105 20 10	30	31,73
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og indhold af kalium bestemt som K_2O på 3 vægtprocent eller derover, men under 6 vægtprocent	3105 20 10	40	30,75
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og indhold af kalium bestemt som K_2O på 6 vægtprocent eller derover, men under 9 vægtprocent	3105 20 10	50	29,76
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 og indhold af kalium bestemt som K_2O på 9 vægtprocent eller derover, men under 12 vægtprocent	3105 20 10	60	28,78
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på under 3 vægtprocent	3105 51 00	10	31,73
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 3 vægtprocent eller derover, men under 6 vægtprocent	3105 51 00	20	30,75
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 6 vægtprocent eller derover, men under 9 vægtprocent	3105 51 00	30	29,76
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 9 vægtprocent eller derover, men under 10,40 vægtprocent	3105 51 00	40	29,31
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på under 3 vægtprocent	3105 59 00	10	31,73

Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 3 vægtprocent eller derover, men under 6 vægtprocent	3105 59 00	20	30,75
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 6 vægtprocent eller derover, men under 9 vægtprocent	3105 59 00	30	29,76
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af phosphor bestemt som P_2O_5 på 9 vægtprocent eller derover, men under 10,40 vægtprocent	3105 59 00	40	29,31
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af kalium bestemt som K_2O på under 3 vægtprocent	3105 90 20	30	31,73
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af kalium bestemt som K_2O på 3 vægtprocent eller derover, men under 6 vægtprocent	3105 90 20	40	30,75
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af kalium bestemt som K_2O på 6 vægtprocent eller derover, men under 9 vægtprocent	3105 90 20	50	29,76
Gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent og indhold af kalium bestemt som K_2O på 9 vægtprocent eller derover, men ikke over 12 vægtprocent	3105 90 20	60	28,78

2. Ikke-anvendelse af antidumpingtold for varer anført i stk. 1, fremstillet af KCKK-filialen af Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem i Kirovo-Chepetsk, er betinget af, at Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem over for medlemsstaternes toldmyndigheder forelægger en gyldig handelsfaktura, der indeholder en erklæring, som er dateret og underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) ammoniumnitrat, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (KCKK-filialen af Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem i Kirovo-Chepetsk og adresse) (Taric-tillægskode A959) i Rusland. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder, som er nævnt i stk. 1, for alle varetyper af ammoniumnitrat, som er fremstillet af KCKK-filialen af Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem i Kirovo-Chepetsk.

Artikel 4

1. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 131, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2015/2447 ([149]) reduceres den antidumpingtold, der er fastsat i artikel 2 og 3, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

2. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

([149]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand